

Σχέση του ιστορικού κτιρίου με την ευρύτερη περιοχή του

Διαχρονική ανάλυση

Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία

- Πολύ καλή αμυντική θέση, φυσικά οχυρωμένη
- Κάστρο με ελλειψοειδή περίμετρο που έφερε πύργο στα Νοτιοδυτικά και μονόχωρο ξυλόστεγο μικρό ναό

Τουρκοκρατία

- Όλοι οι οικισμοί βρίσκονταν δίπλα στις λίμνες
 - Αργότερα μετακινήθηκαν σε υψηλότερες και πιο απομονωμένες περιοχές
 - Οι πρώτοι κάτοικοι γεωργοί και κτηνοτρόφοι, οργανωμένοι σε πατριές, εγκαταστάθηκαν σε νέες τοποθεσίες, συνήθως δίπλα σε ρέματα.
- Η εγκατάστασή τους έγινε σε περιοχές αρχικά απομακρυσμένες μεταξύ τους, οι οποίες αποτέλεσαν του πυρήνες των μετέπειτα μαχαλάδων των οικισμών.
- Παρατηρείται μια κάποια οικοδομική δραστηριότητα με την ανέγερση νέων ναών

19ος αιώνας

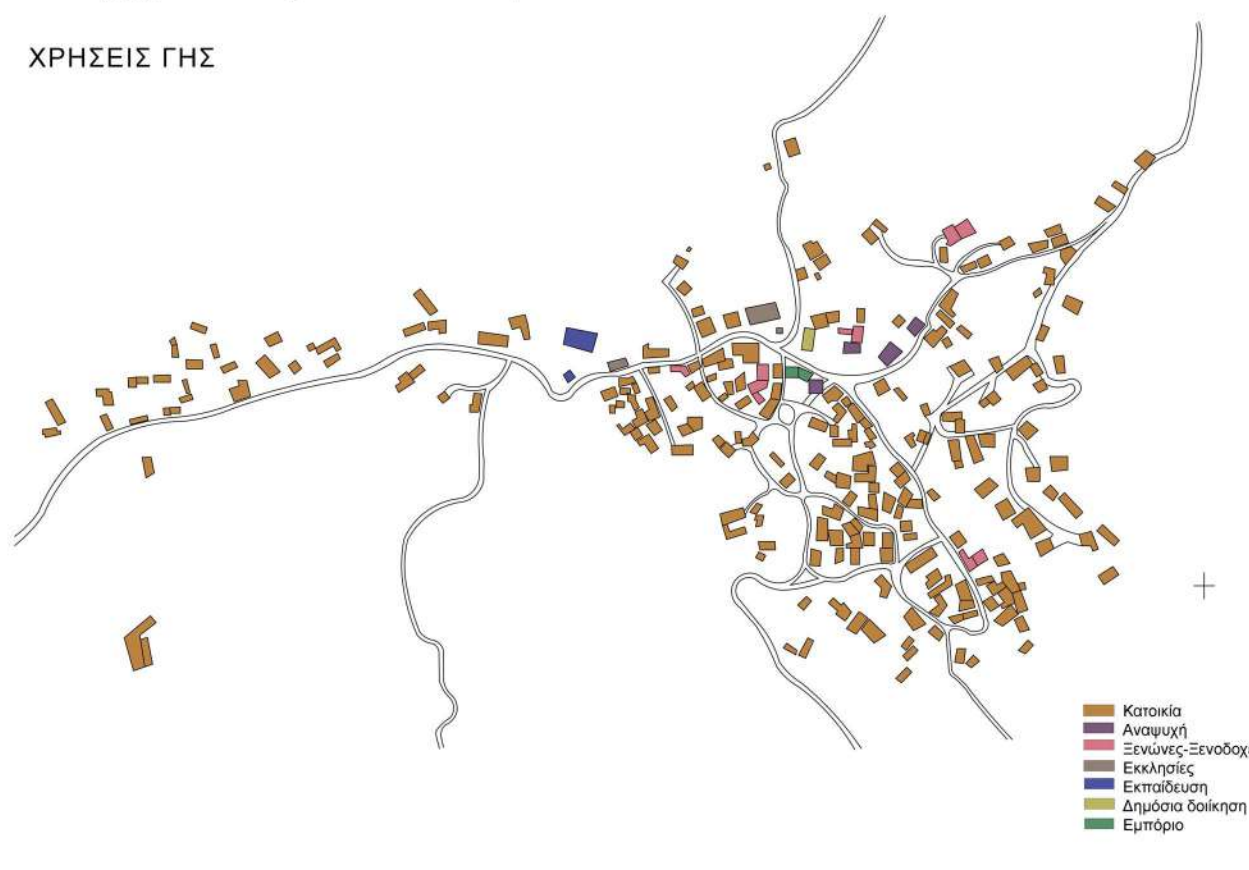
- Οι οικισμοί αρχίζουν να οριστικοποιούν τη μορφή τους με το χτίσιμο γύρω από τα παλιά μονόχωρα χτίσματα μεγάλων σπιτιών
- Χαρακτηρίζονται από την ελεύθερη και αραιή χωροθέτηση των χτισμάτων, με συνεχή κάλυψη των εκάστοτε αναγκών χωρίς συγκεκριμένο σχεδιασμό
- Η διάταξη των χτισμάτων δεν έχει πάντα σχέση με τον προσανατολισμό, σχετίζεται περισσότερο με την κλίση του εδάφους, τη θέα προς τις λίμνες ή προς το χώρο εργασίας

Ιστορική ανάλυση κτιρίου

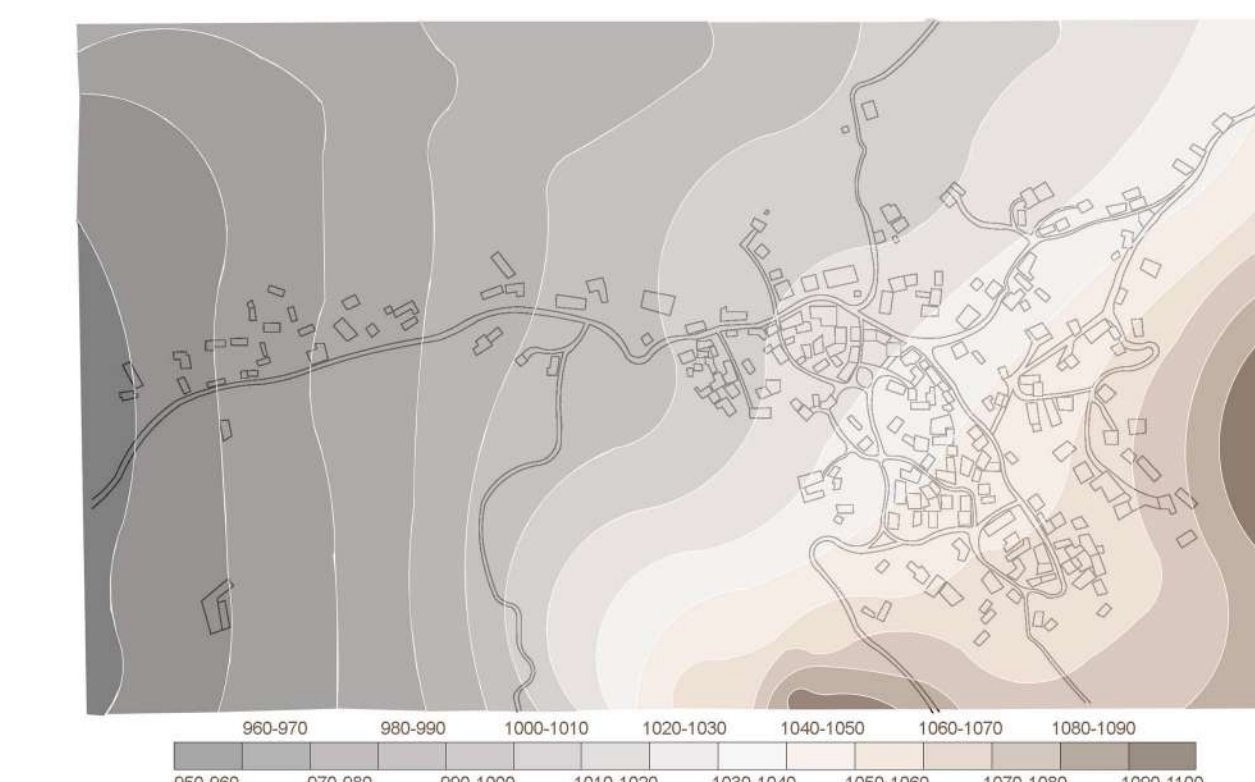
Η κατοικία είναι τριώροφη χτίστηκε περίπου την δεκαετία του 1890 και βρίσκεται σε ένα από τα πιο κεντρικά σημεία του οικισμού. Κατασκευάστηκε μαζεύοντας ξύλα από την κορυφή του κοντινότερου βουνού και με την χρήση μεγάλων και μικρών λίθων από τις ακτές του ποταμού

Συγχρονική ανάλυση

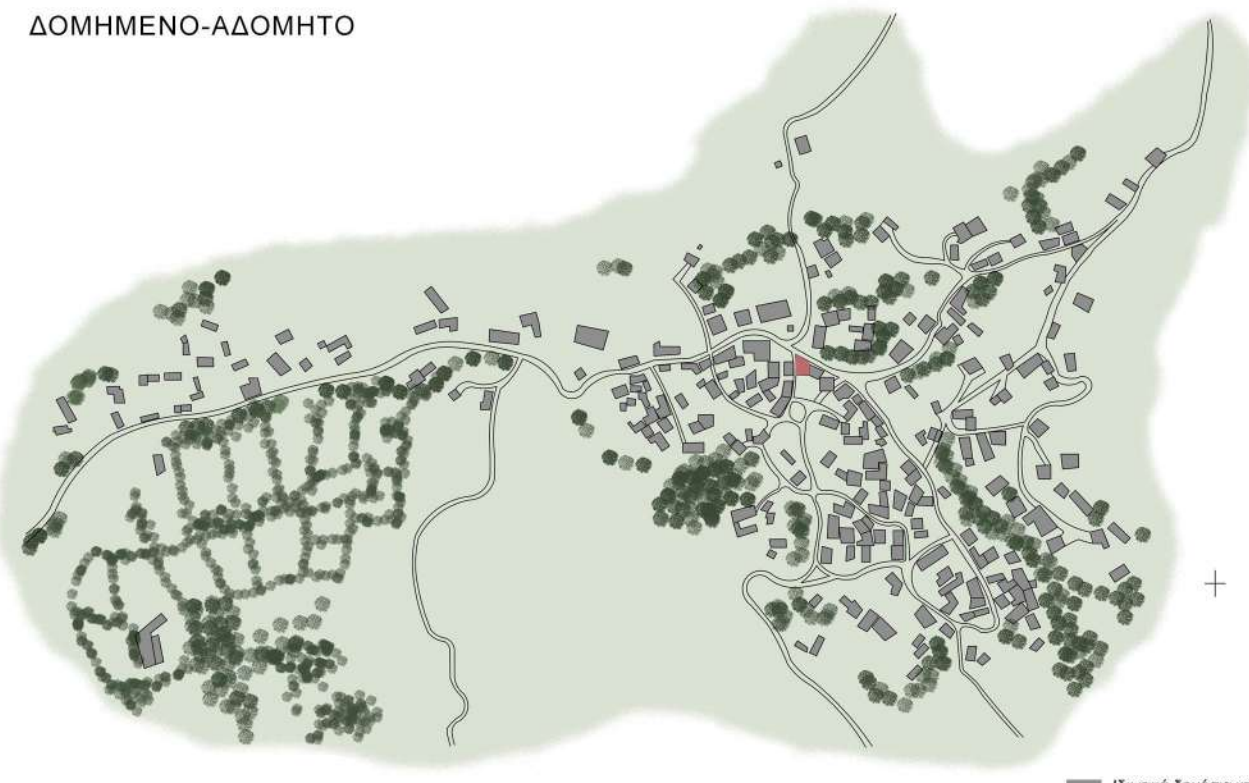
ΧΡΗΣΕΙΣ ΓΗΣ

ΥΨΟΜΕΤΡΙΚΕΣ ΚΑΜΠΥΛΕΣ

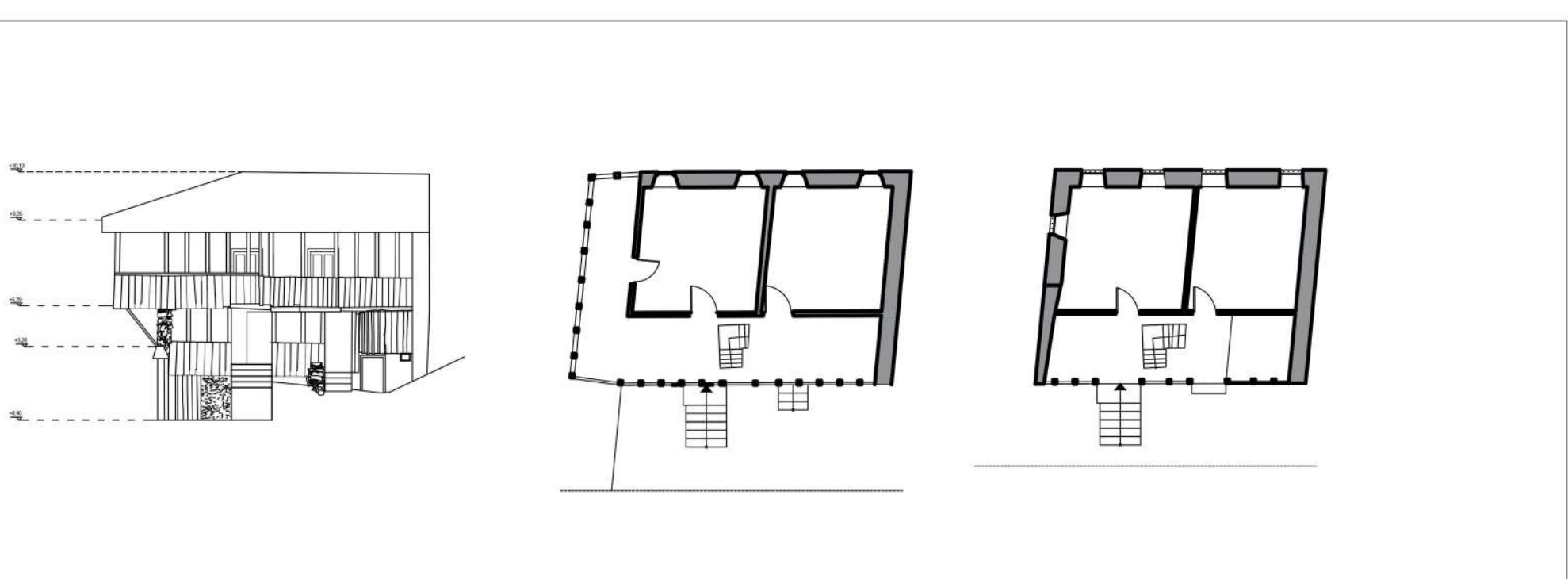
ΔΟΜΗΜΕΝΟ-ΑΔΟΜΗΜΤΟ

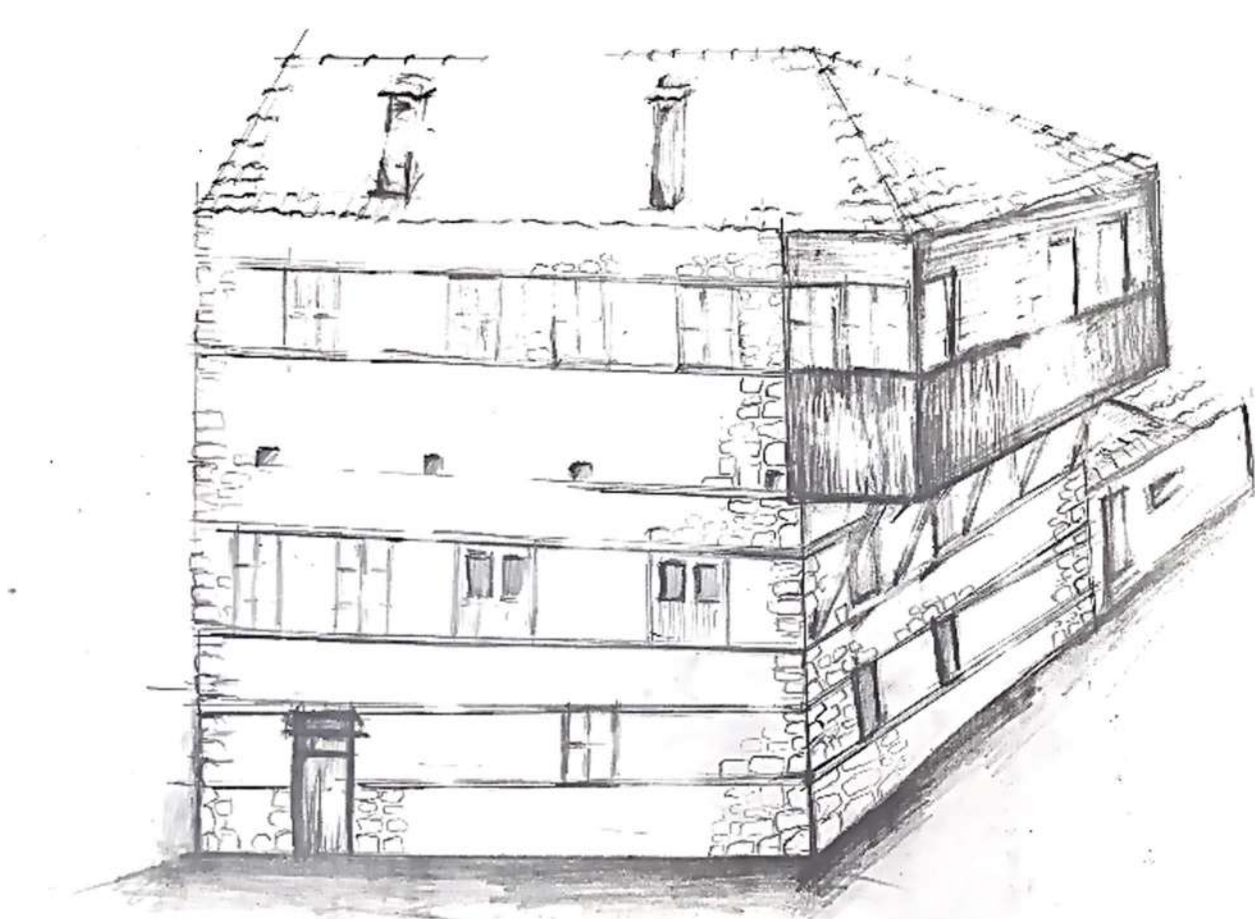
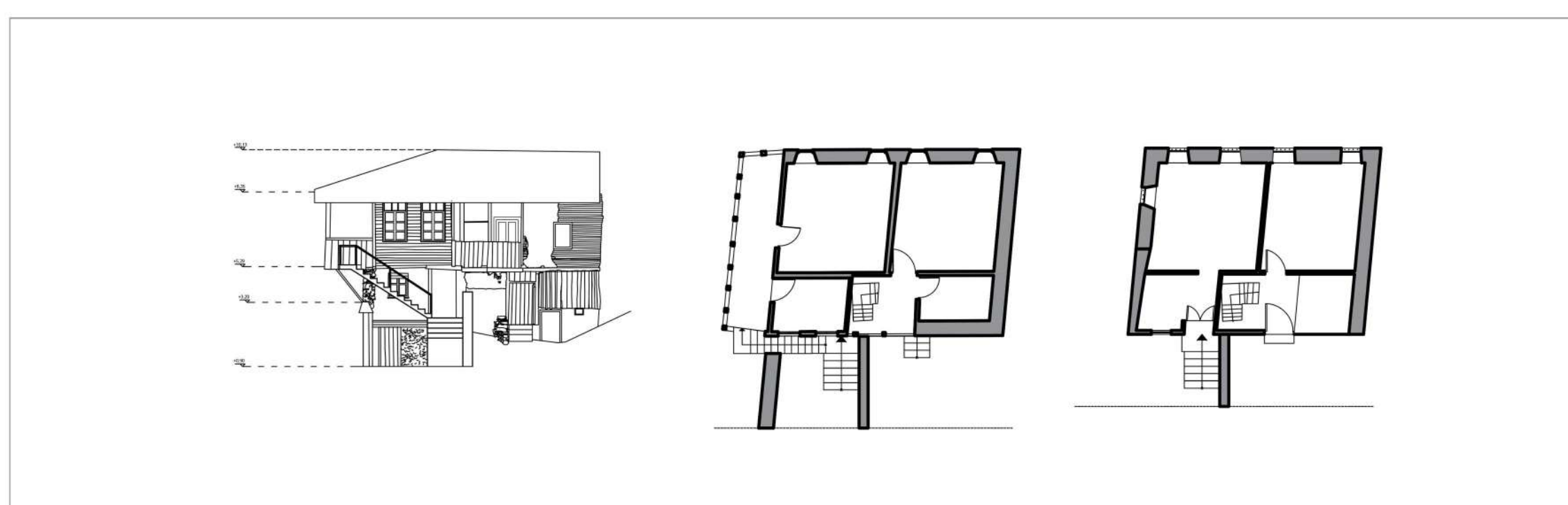
ΟΔΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ

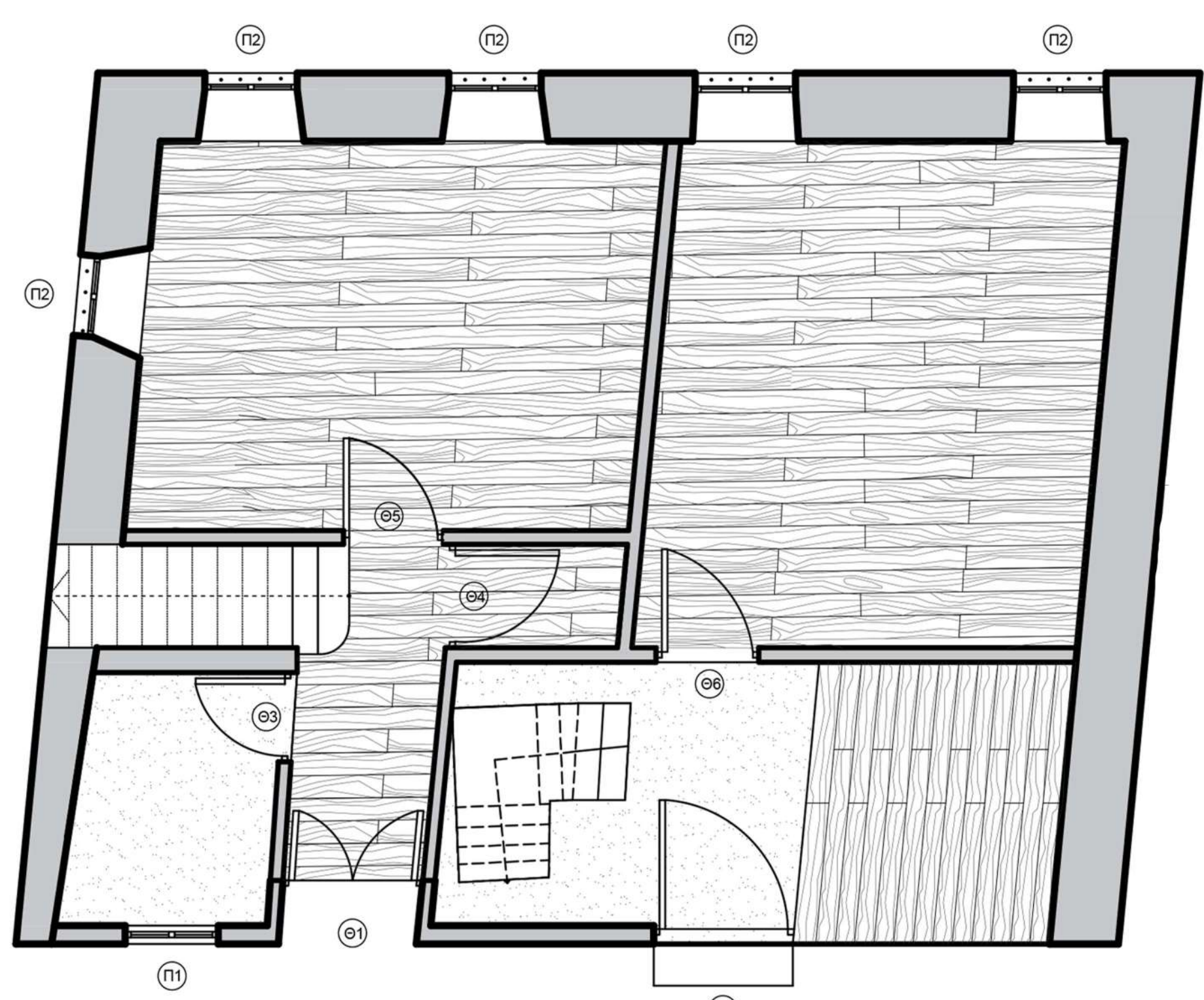
Α' φάση

Β' φάση

ΝΟΤΙΑ ΟΨΗ

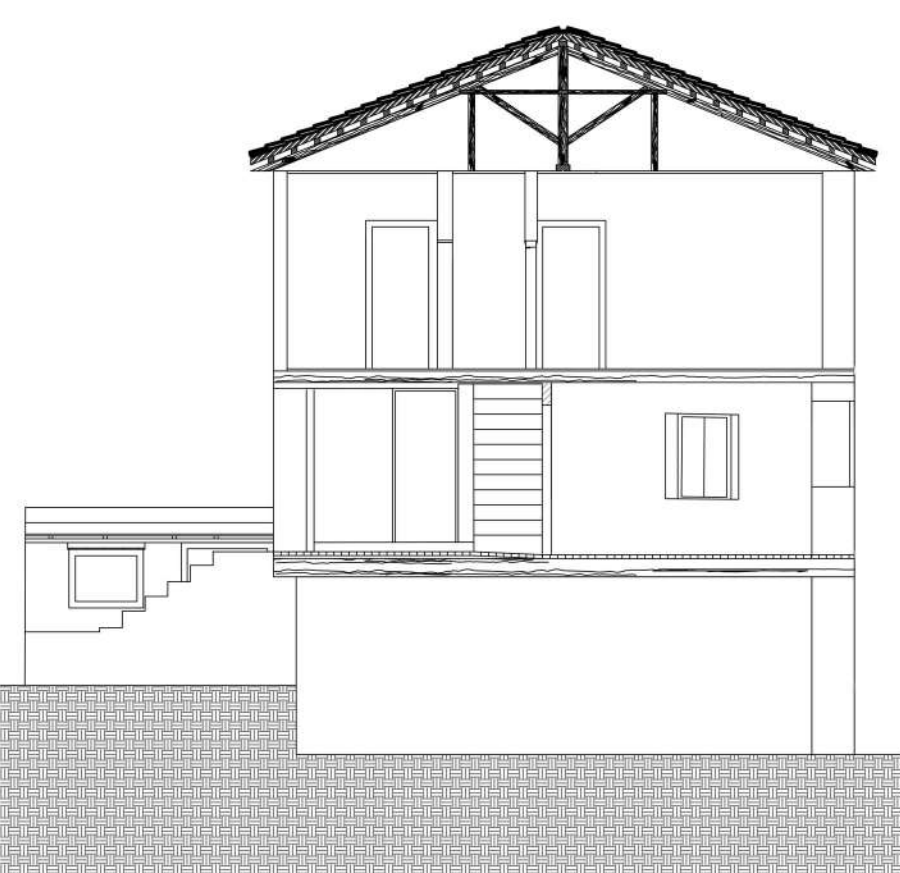

ΚΑΤΩΦΗ Α ΟΡΟΦΟΥ

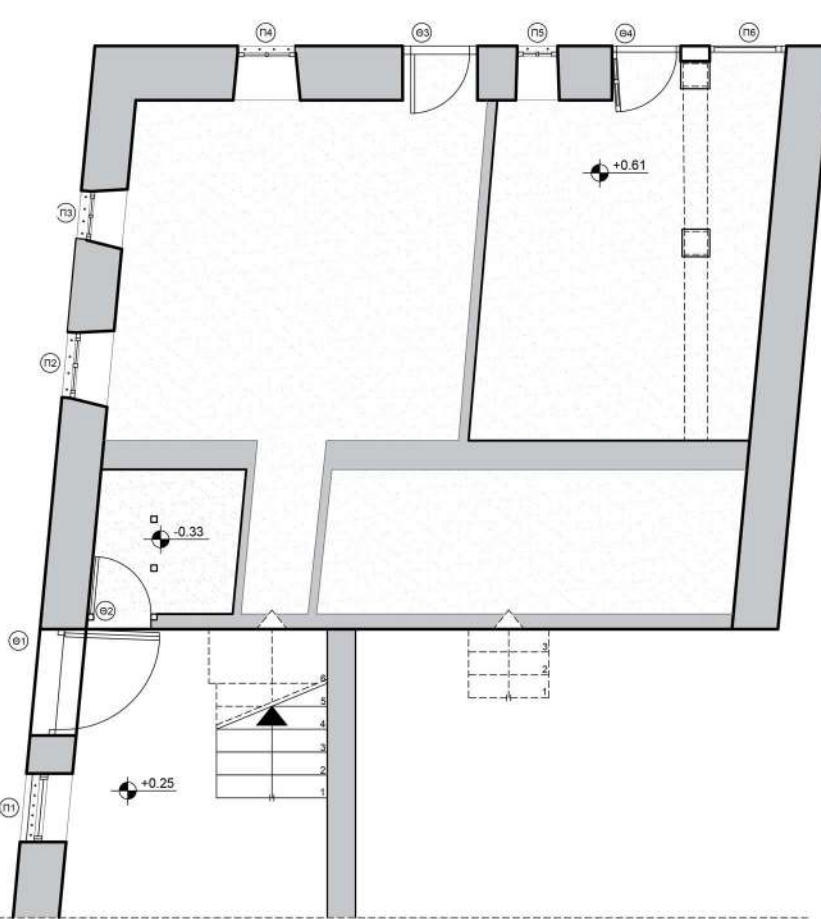
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ ΥΛΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ

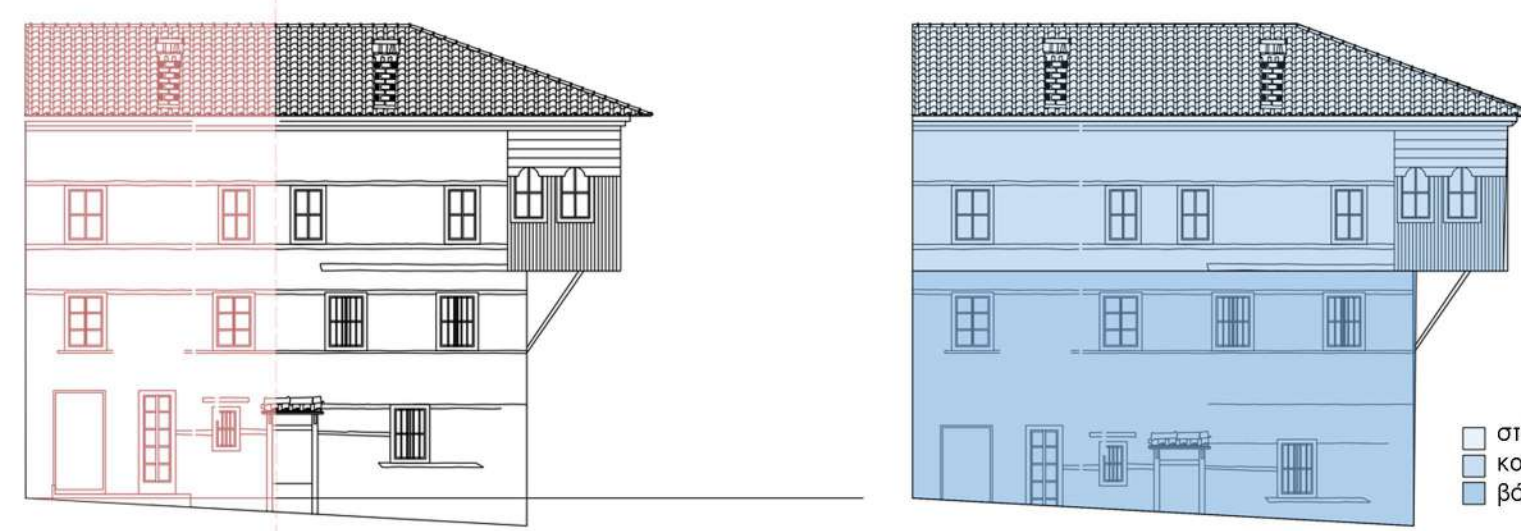

ΔΙΑΜΗΚΗΣ ΤΟΜΗ

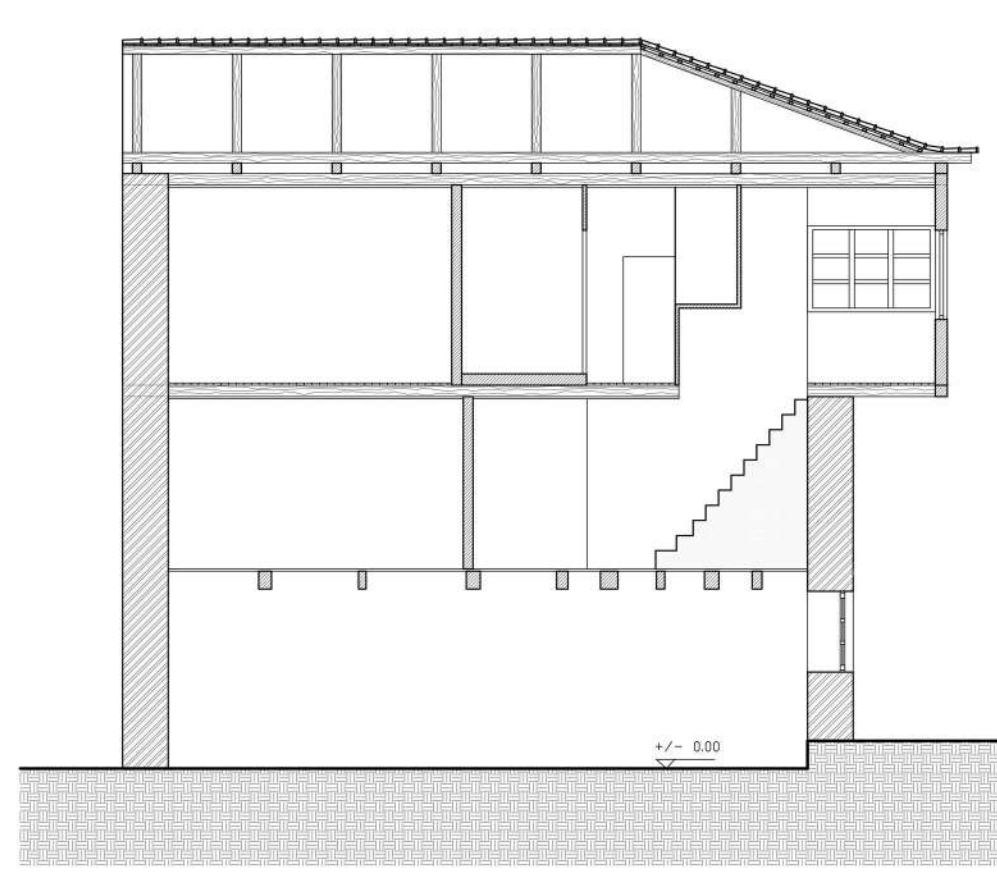

ΚΑΤΩΦΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

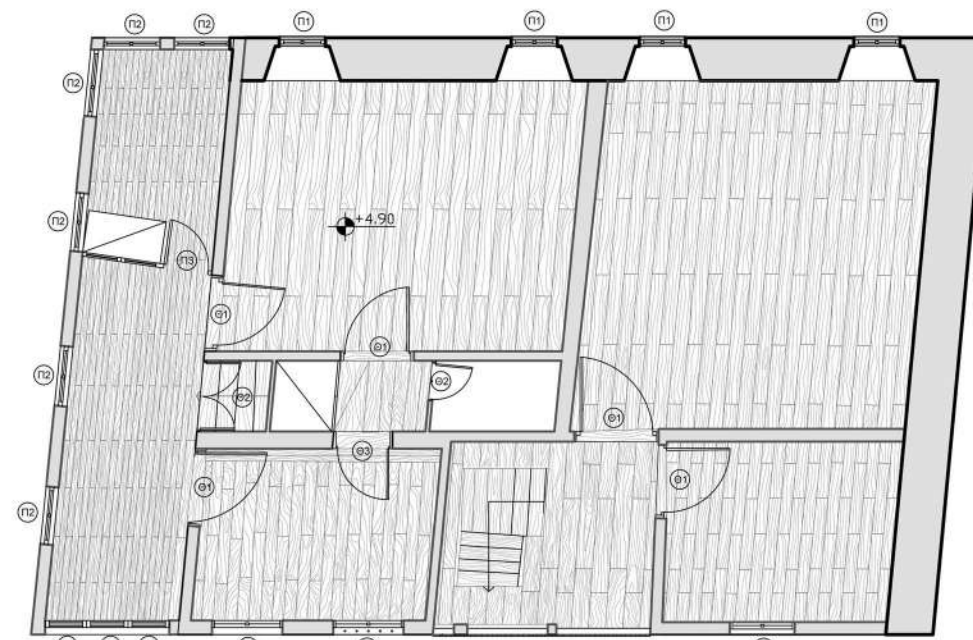
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ ΟΨΕΩΝ

ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ

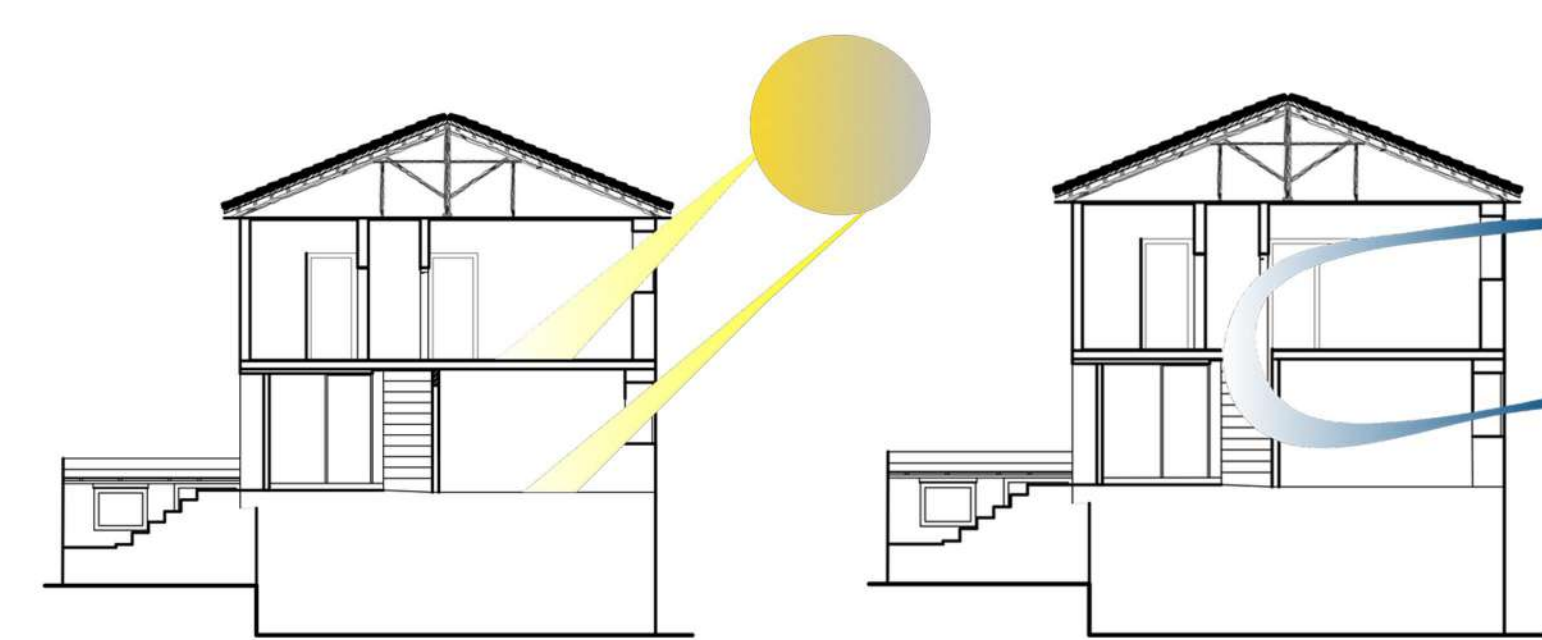

ΕΓΚΑΡΣΙΑ ΤΟΜΗ

ΚΑΤΩΦΗ Β ΟΡΟΦΟΥ

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ ΗΛΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΕΡΙΣΜΟΥ

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΙΝΗΣΕΩΝ

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ ΧΡΗΣΕΩΝ ΧΩΡΩΝ

- ΑΥΤΟΦΩΝΗ
- ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑ
- ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ
- ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ
- ΚΟΙΤΩΝΑ
- ΚΑΘΕΣΤΩ
- ΚΟΜΜΟΚΡΑΤΕΙΑ ΧΩΡΟΣ
- ΛΩΣ
- ΧΑΡΜΑΤΑ
- ΓΡΑΦΕΙΟ

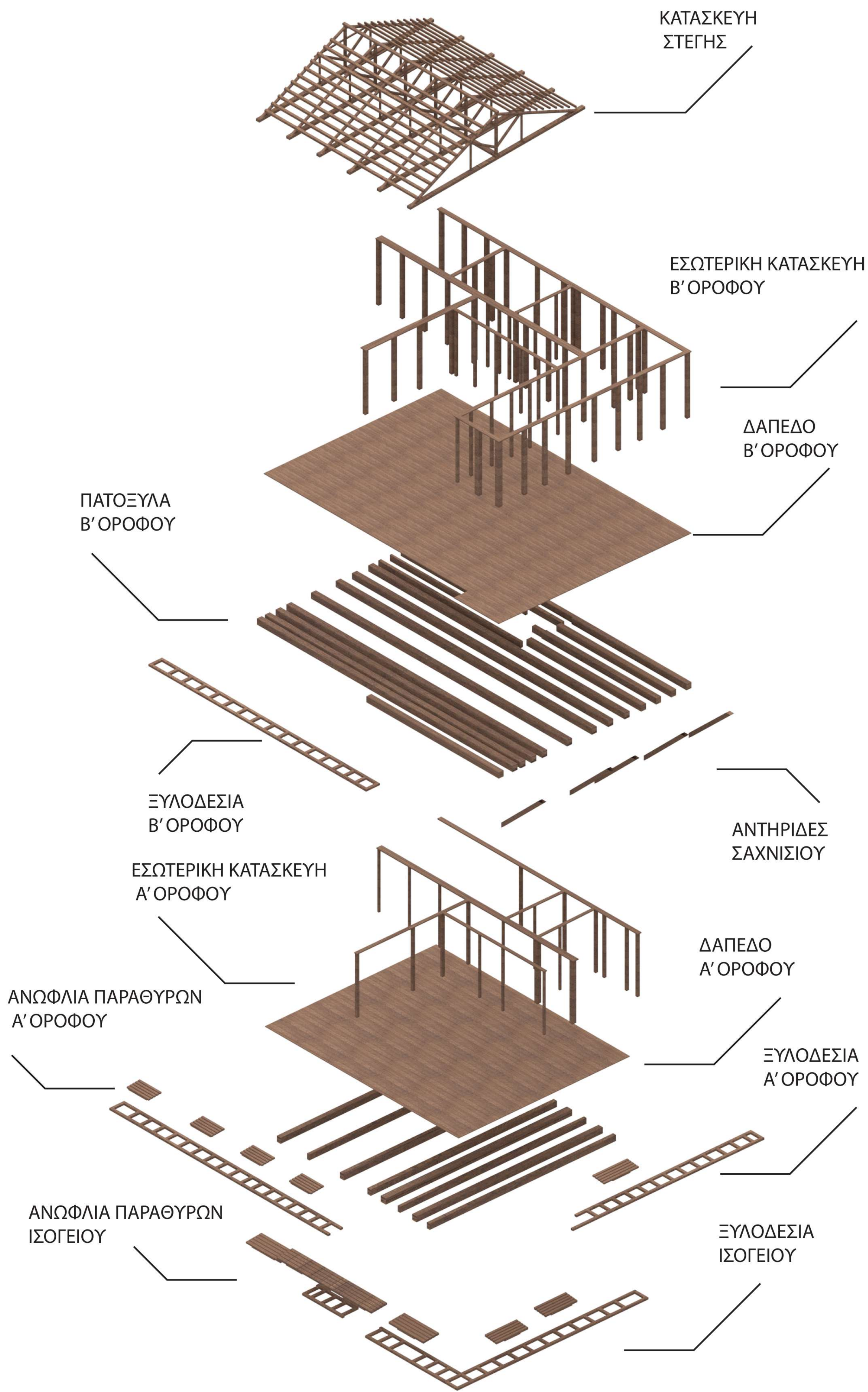
ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ:

Αρακαδάκη Μαρία, Δούση Μαρία, Λεφάκη Στυλιανή, Κωτσόπουλος Σοφοκλής, διδάσκων - ακαδημ. υπότροφος, Απόττος Σταύρος, Γκούντα Σόνια, Μούρτος Ιωάννης, Σιναμίδης Ιορδάνης, υποψήφιοι διδάκτορες Α.Π.Θ.

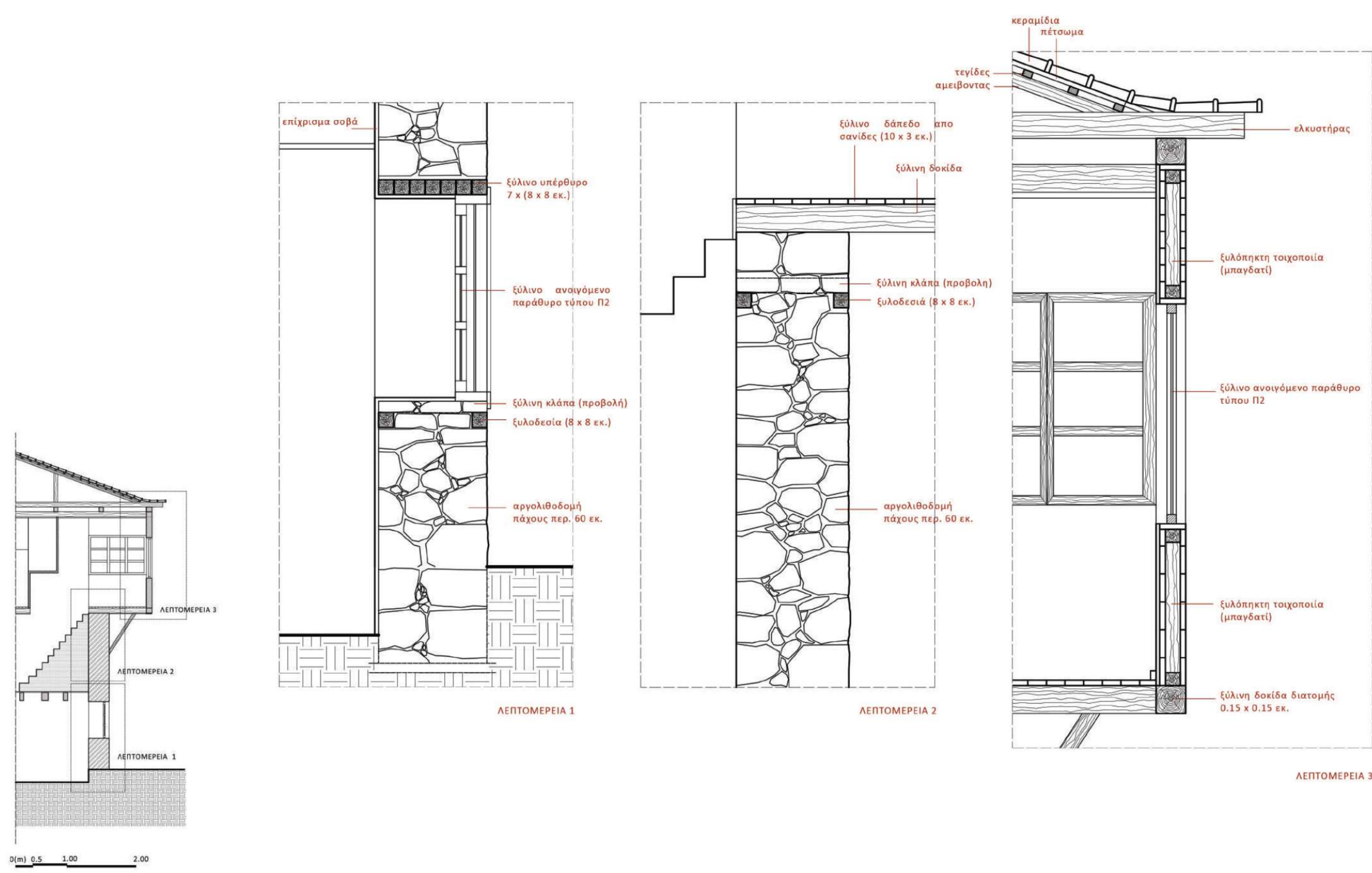
ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ:

Αλεξάνδρου Γιώργος, Αναστασίου Ανδρέας, Κακούλης Γιαννης, Καραλή Μαρία, Κατσάγγελου Σμαρώ, Κατσούρης Δημοσθένης, Καψάλης Διονύσης, Κουντούρης Κυπριανός, Παπαδημητρίου Αθανασία, Παπανικολάου Νόρα, Παπαχρήστου Νεκτάριος, Σκαρπάρης Γιάνος, Πάτρα Μυρτώ, Χακομπιάν Ιωσήφ, Χατζητζίβα Μαρία,

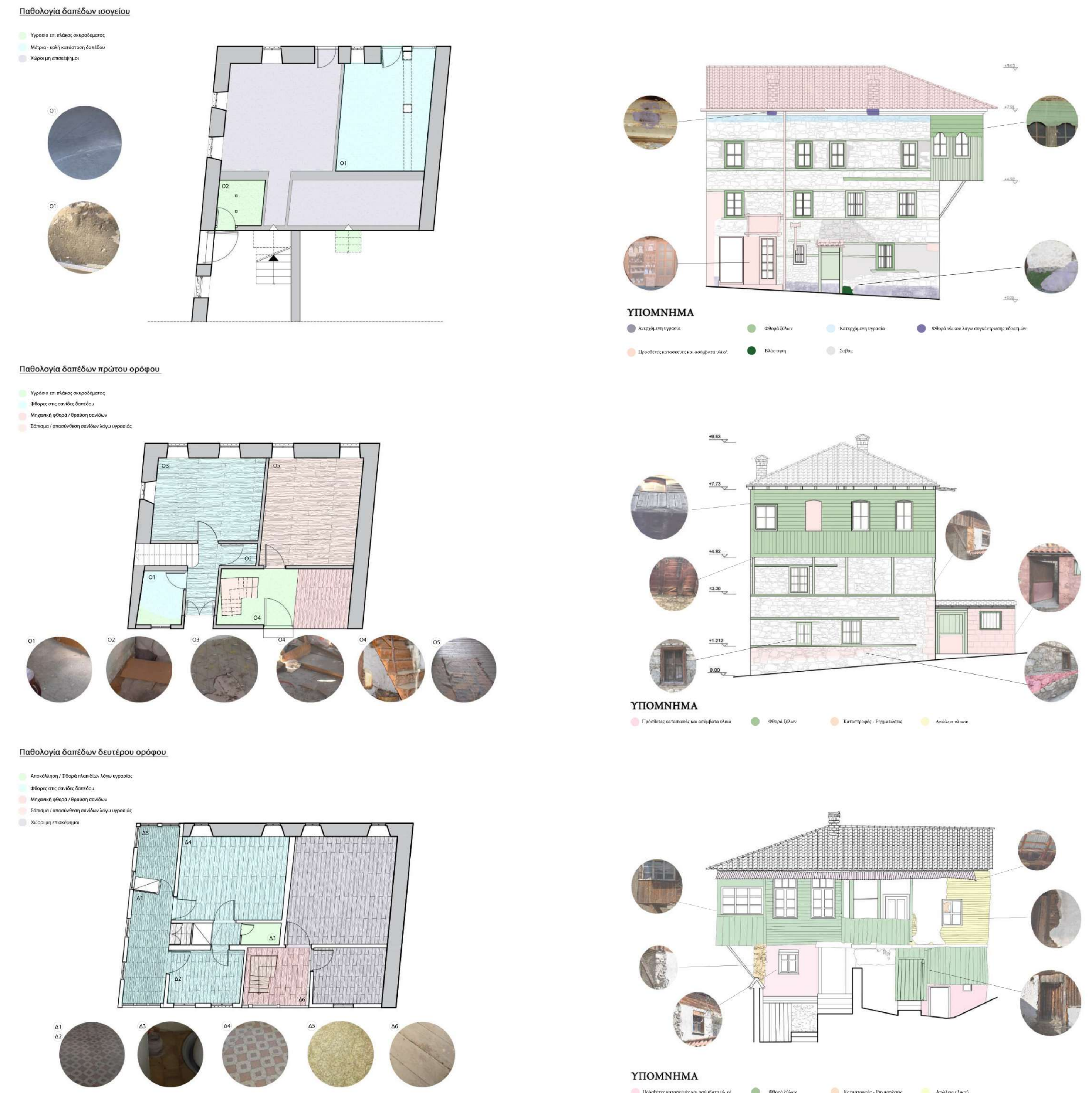
ΑΝΑΛΥΣΗ ΞΥΛΙΝΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ

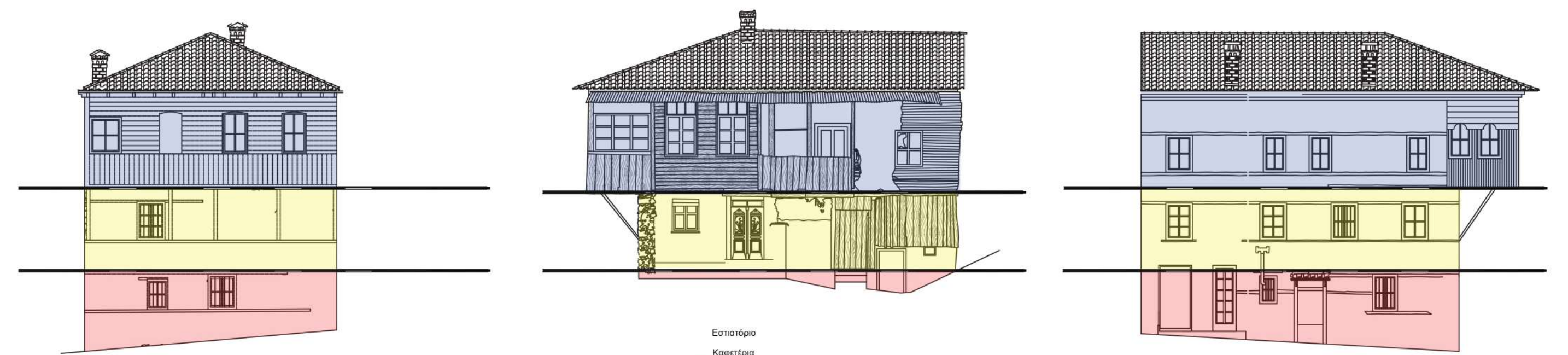
ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ: ΚΑΤΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΟΨΕΙΣ

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ: ΟΨΕΙΣ

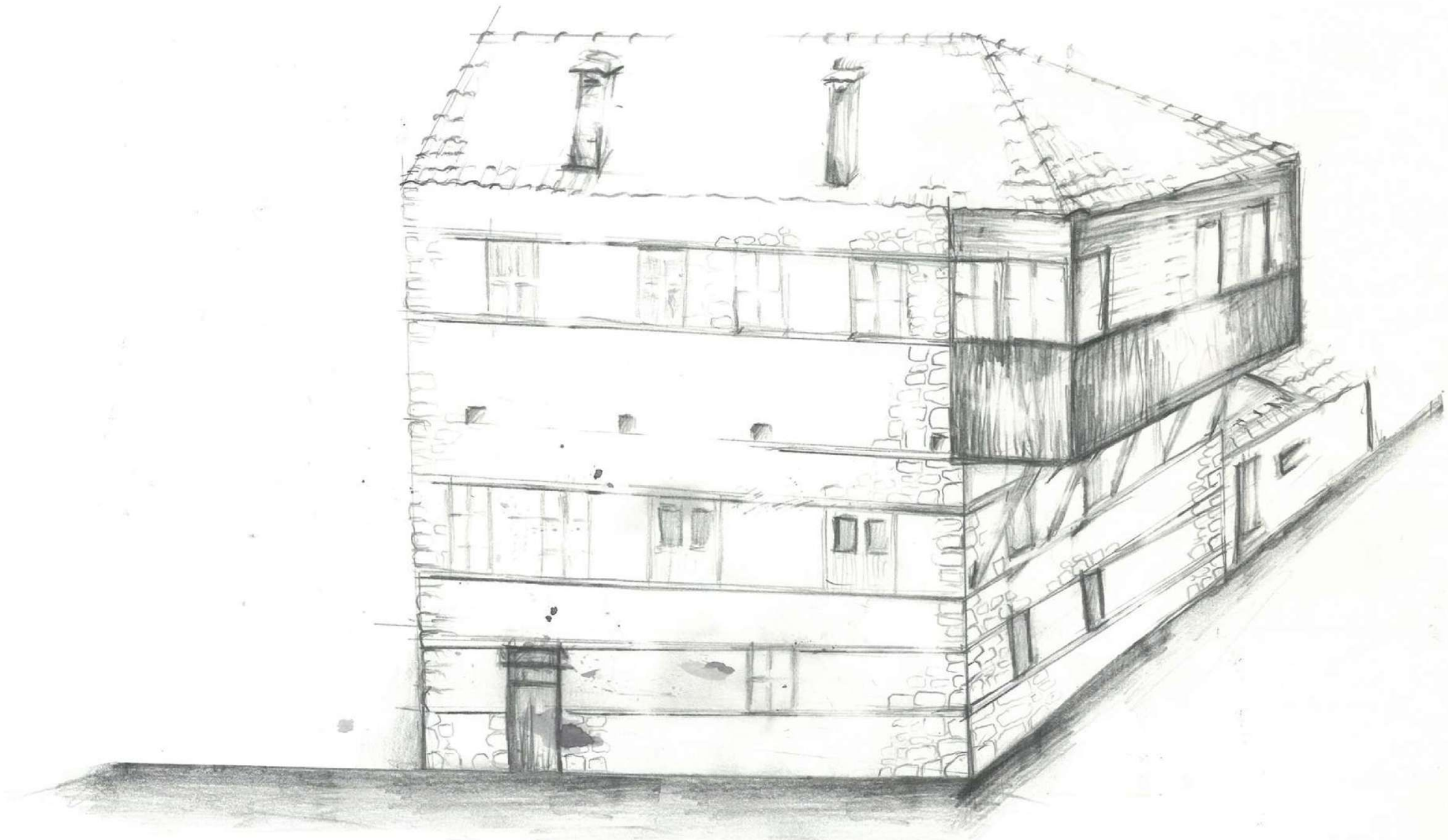
ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΕΩΣ

04ΕΕ10 : ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ

ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΔΟΥΚΑ - ΔΗΜΟΣ ΠΡΕΣΠΩΝ

ΕΑΡΙΝΟ ΕΞΑΜΗΝΟ : 2018 - 2019

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

A) ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΗ ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ

B) ΣΧΕΣΗ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΡΥΤΕΡΗ ΠΕΡΙΟΧΗ

- ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ
- ΣΥΓΧΡΟΝΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Γ) ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ

Δ) ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΥΠΟΛΟΓΙΚΩΝ - ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ

- ΑΞΟΝΕΣ ΣΥΜΜΕΤΡΙΑΣ
- ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ ΧΩΡΩΝ - ΧΡΗΣΕΩΝ
- ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΞΟΝΩΝ ΚΙΝΗΣΗΣ
- ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ ΟΨΕΩΝ
- ΗΛΙΑΣΜΟΣ ΑΕΡΙΣΜΟΣ
- ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΑ ΜΕ ΑΛΛΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ

Ε) ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗΣ ΔΟΜΗΣ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ

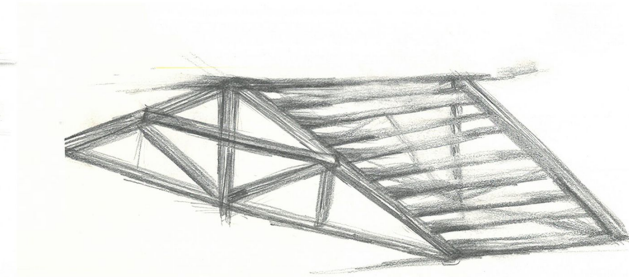
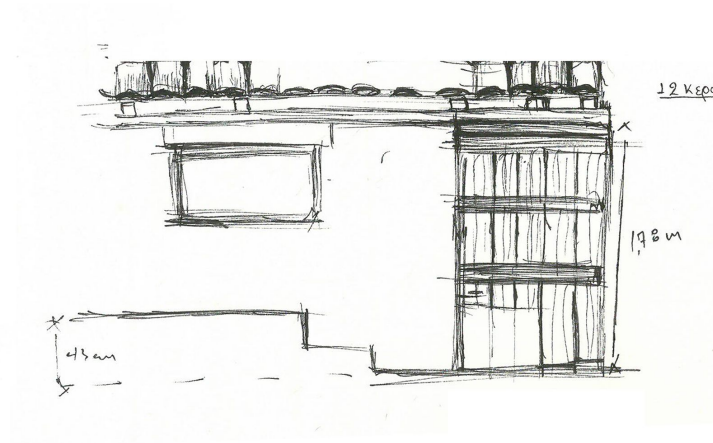
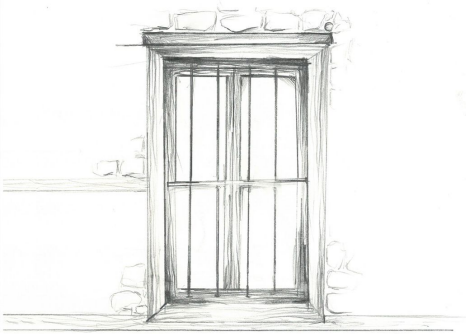
- ΤΡΙΣΔΙΑΣΤΑΤΗ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗΣ ΔΟΜΗΣ
- ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ

ΣΤ) ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ

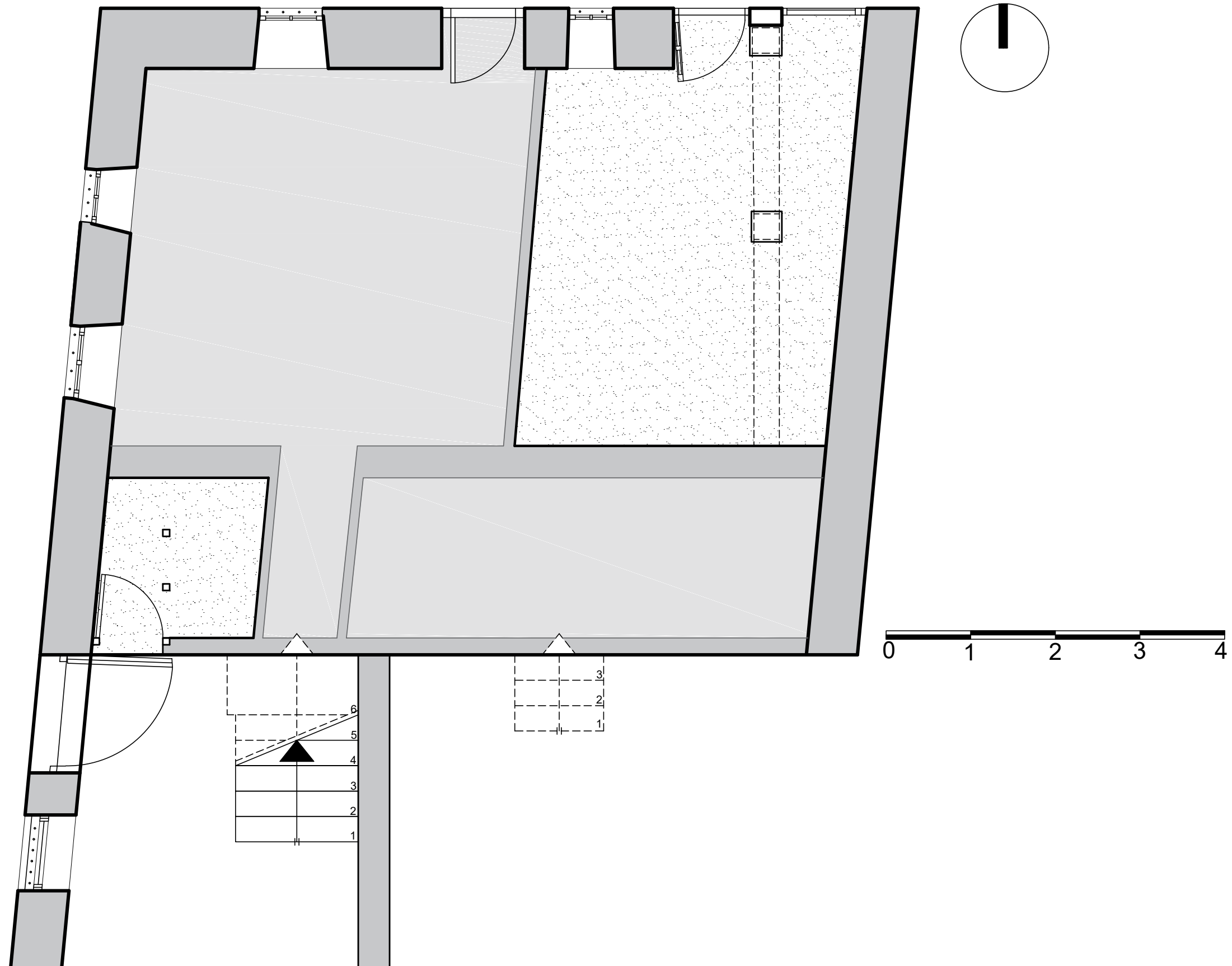
- ΑΝΑΠΤΥΓΜΑΤΑ ΧΩΡΩΝ
- ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ ΟΨΕΩΝ - ΚΑΤΟΨΕΩΝ
- ΔΕΛΤΙΑ ΧΩΡΟΥ

Ζ) ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

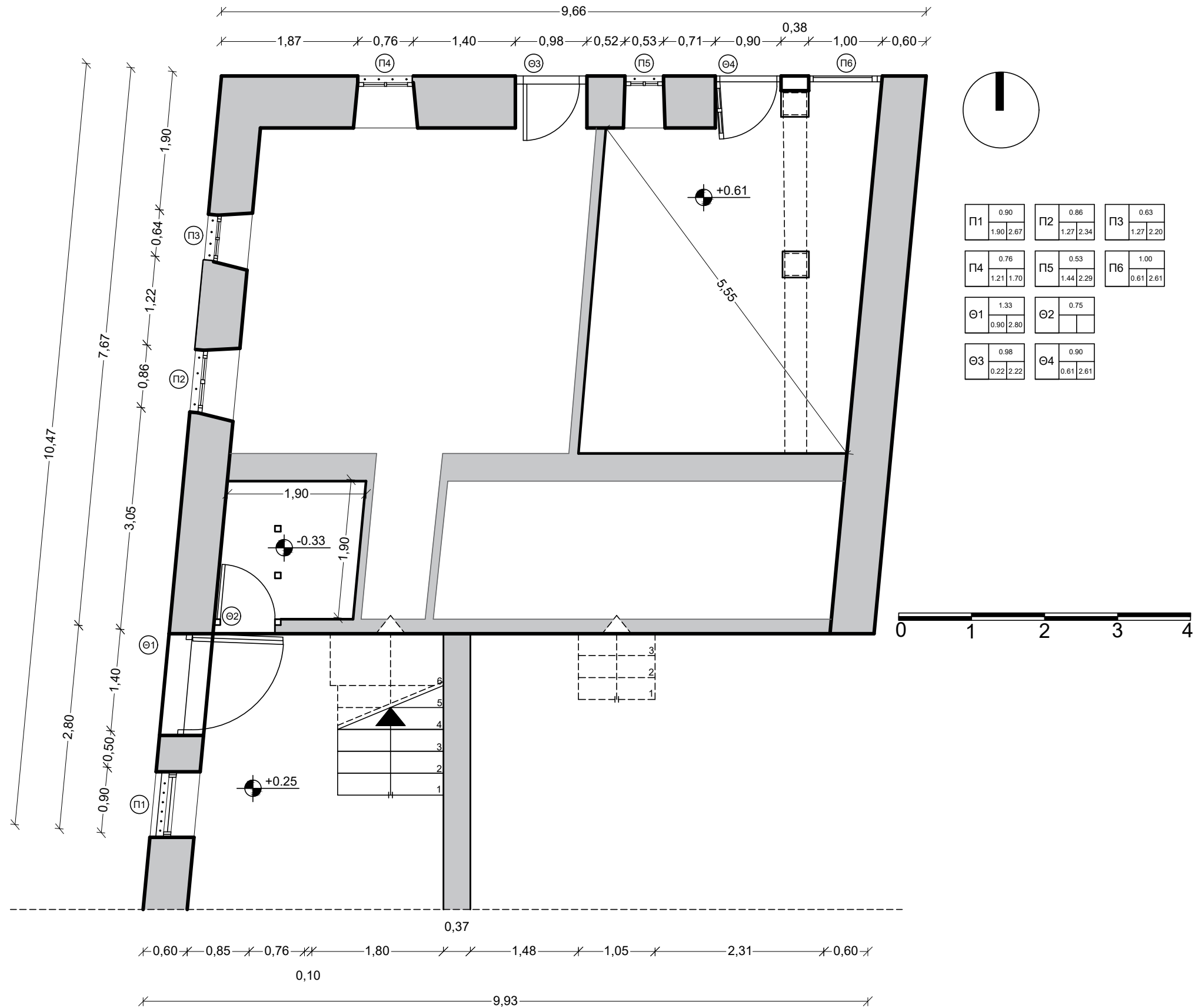
A) ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΗ ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ

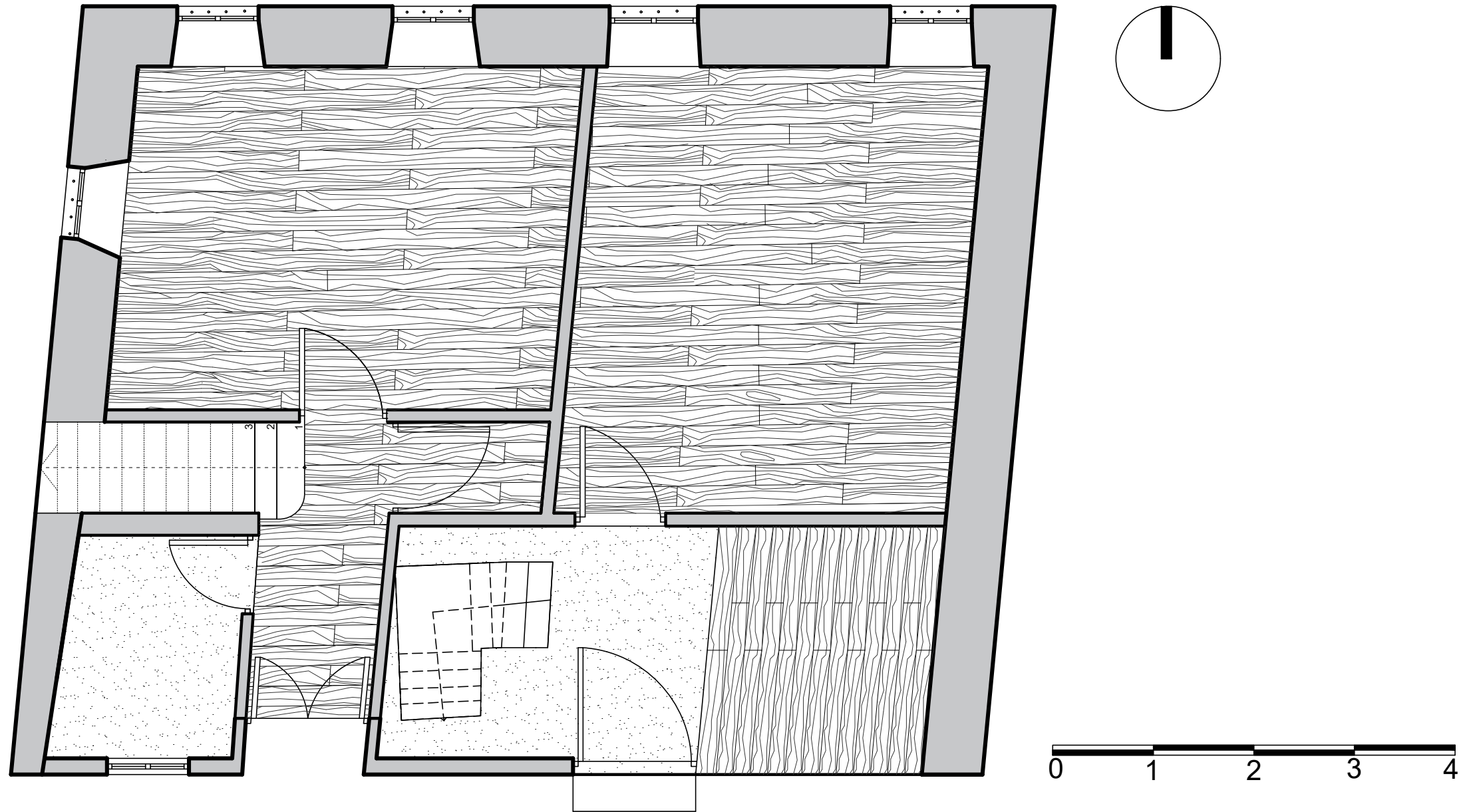
ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

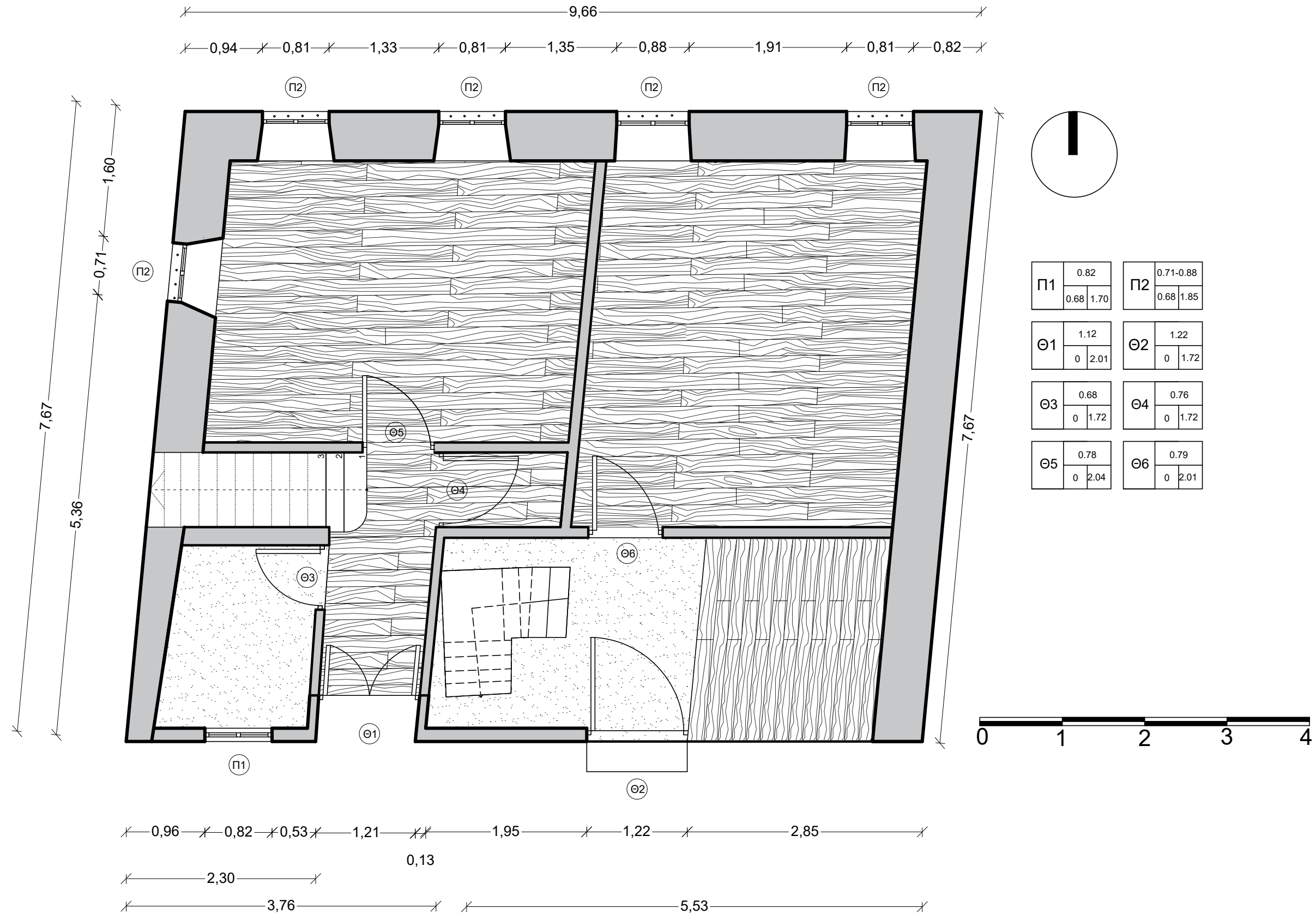
ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

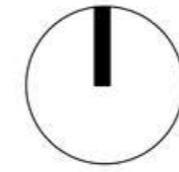
Κάτοψη Α' ορόφου

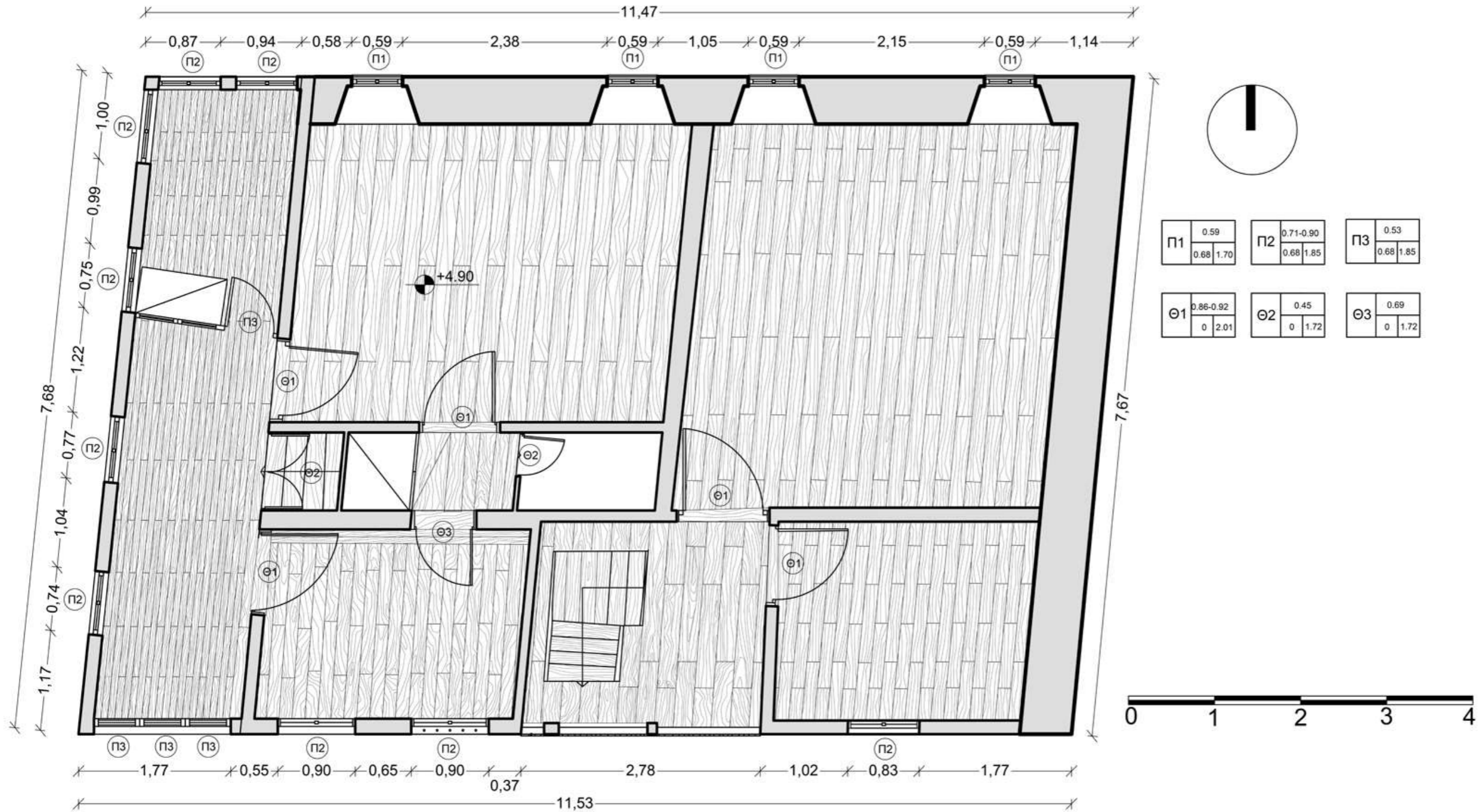
Κάτοψη Α' ορόφου

ΚΑΤΟΨΗ 2ΟΥ ΟΡΟΦΟΥ

ΚΑΤΟΨΗ 2ΟΥ ΟΡΟΦΟΥ

ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ

+9.63

+7.91

+4.92

+0.00

+9,72

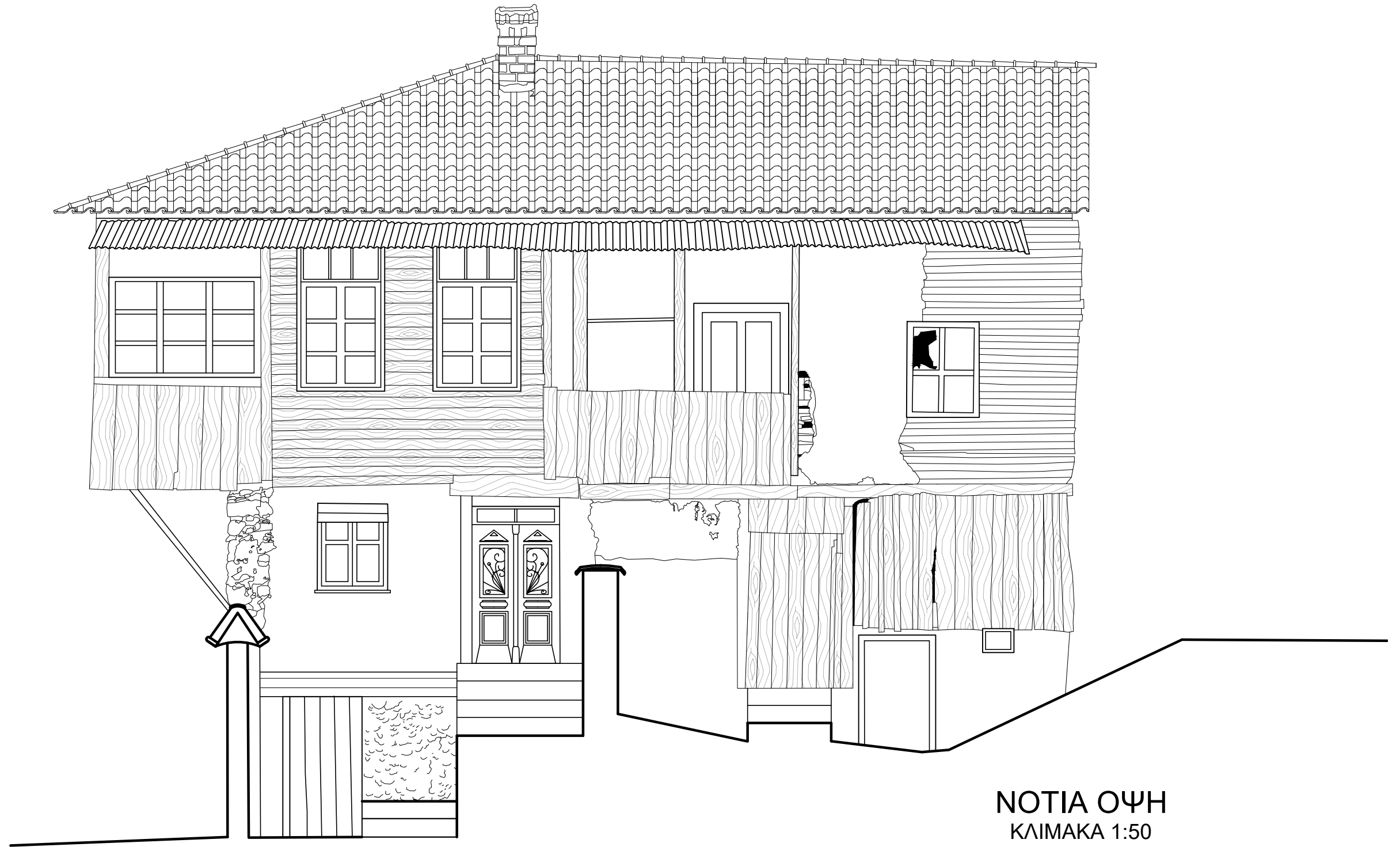
+9,15

+8,35

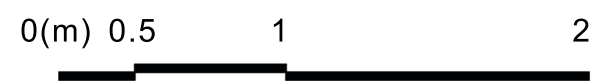
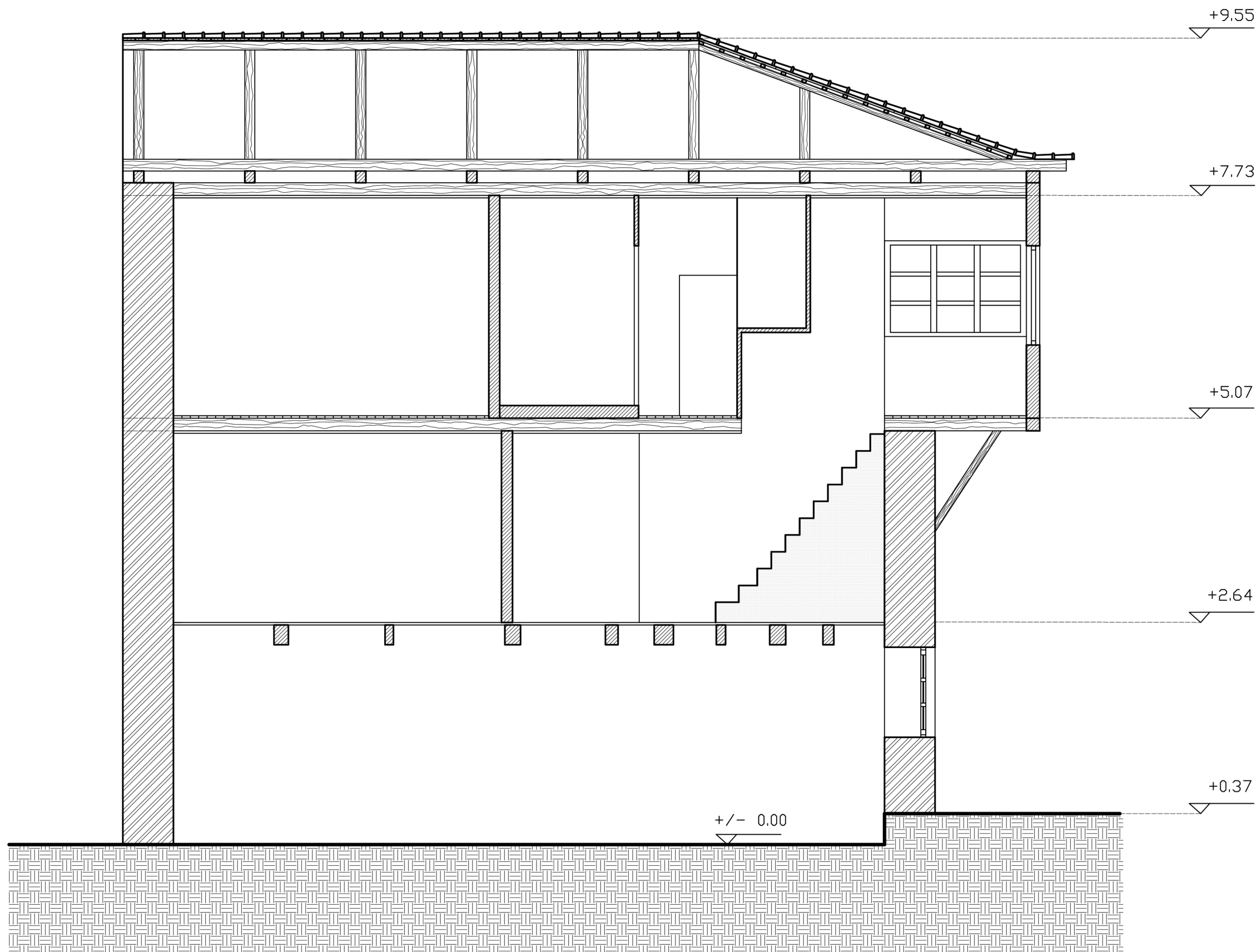
+5,29

+3,20

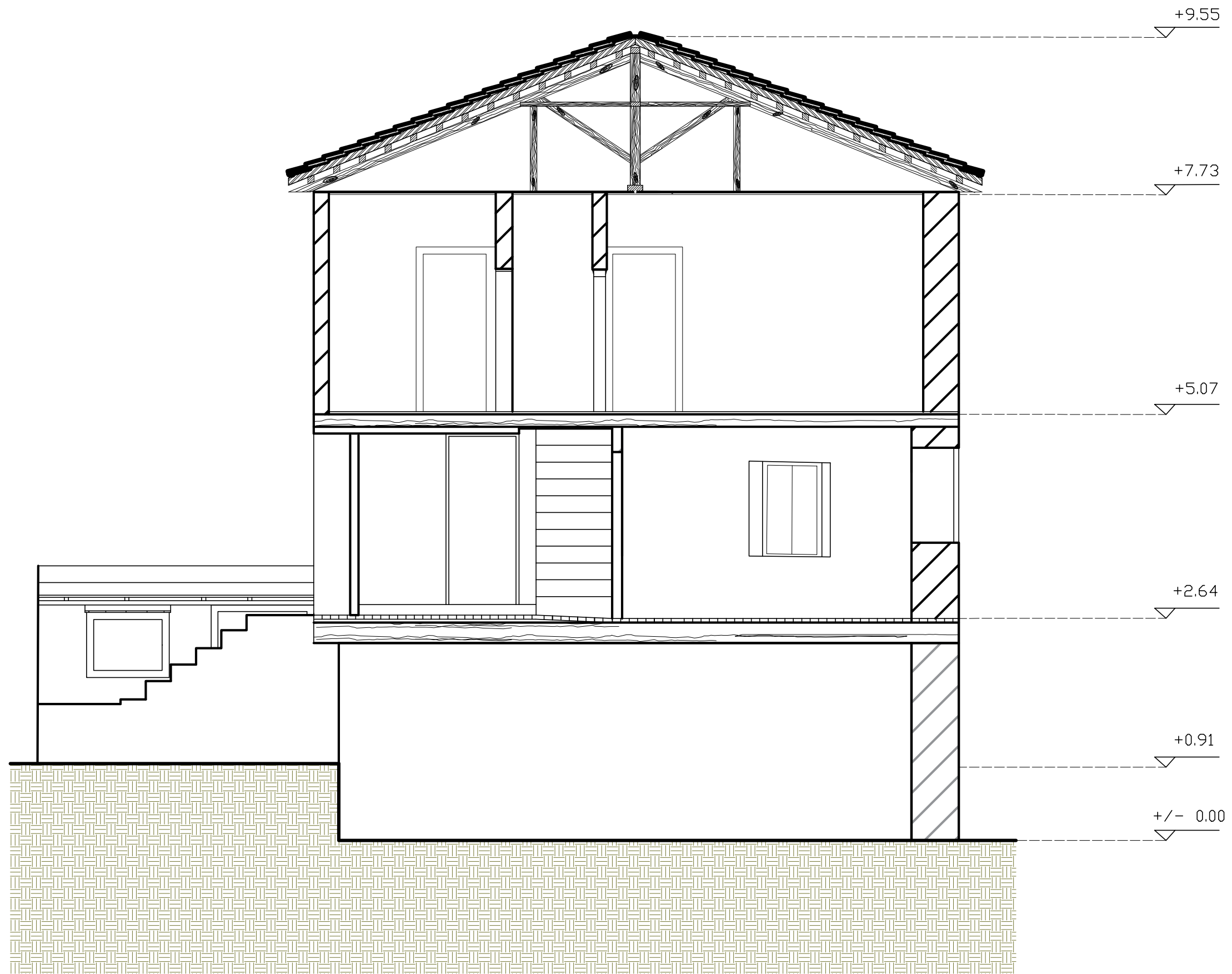
+0,90

NOTIA OΨH
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:50

Εγκάρσια Τομή
κλίμακα 1:50

ΤΟΜΗ ΔΙΑΜΗΚΗ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:50

Β) ΣΧΕΣΗ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΡΥΤΕΡΗ ΠΕΡΙΟΧΗ
-ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ
-ΣΥΓΧΡΟΝΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

1. Σχέση του ιστορικού κτιρίου με την ευρύτερη περιοχή του

α) Διαχρονική ανάλυση

Κλασική Εποχή

Η περιοχή κατοικείται από την εποχή του Χαλκού, από του Βρύγες, απ' όπου και η αρχική ονομασία λίμνης, Βρυγηίδα. Κατά τους αρχαίους χρόνους, οι Πρέσπες αποτελούσαν βασικότατο τμήμα της Αρχαίας Λύγκου, έφεραν δε τα ονόματα «Μικρά» και «Μεγάλη Βρυγηίς». Στα 1200 π.Χ. οι κάτοικοι οργανώνονται και σταδιακά ιδρύονται ανεξάρτητα βασιλεία, έως την εποχή του Φιλίππου Β', ο οποίος καταλαμβάνει την περιοχή στα μέσα του 4ου π.Χ. αι.

Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία

Η περιοχή καταλαμβάνεται από τους Ρωμαίους, μαζί με ολόκληρη τη Μακεδονία το 148 π.Χ. Κατά τον 4 ο μ.Χ. αι. διαδίδεται ο Χριστιανισμός. Στην εποχή του Ιουστινιανού η ευρύτερη περιοχή ονομάζεται ως Πρώτη Ιουστινιανή, λόγω της καταγωγής του. Κατά την Παλαιοχριστιανική Περίοδο, οι Πρέσπες υπάγονταν στην Μακεδονία Δευτέρα της Επαρχίας του Ιλλυρικού. Περιορισμένα προς το παρόν οικιστικά λείψανα εντοπίζονται παρά το χωριό Λαιμός, όπου έχουν εντοπισθεί παλαιοχριστιανικές ταφές και οχυρώσεις, στο νησί Άγιος Αχίλλειος της Μικρής Πρέσπας και κάποια οχυρωματικά κυρίως λείψανα στα χωριά Μικρολίμνη, Λευκώνας, Πλατύ και Άγιος Γερμανός. Κατά τον 4 ο μ.Χ. αι. διαδίδεται ο Χριστιανισμός. Στην εποχή του Ιουστινιανού η ευρύτερη περιοχή ονομάζεται ως Πρώτη Ιουστινιανή, λόγω της καταγωγής του. Η σημερινή ονομασία «Πρέσπα» μαρτυρείται ήδη από τους βυζαντινούς χρόνους. Μέχρι και τον 8ο αιώνα, εκκλησιαστικά υπάγονταν στο Πατριαρχείο της Ρώμης. Με το ξέσπασμα της Εικονομαχίας, όμως, και την Ορθόδοξη στάση που τήρησε τότε η Ρώμη, η περιοχή όπως και πολλές άλλες υπήχθη στο Πατριαρχείο της Κωνσταντινουπόλεως και διοικητικά στο Θέμα της Θεσσαλονίκης το αργότερο έως τις αρχές του 9ου αιώνας. Αναμφίβολα η περιοχή, δέχθηκε νωρίς τις Βουλγαρικές και Σλαβικές παρουσίες και επιδρομές. Στα τέλη του 9ου αιώνας η Πρέσπα καταλαμβάνεται από τους Βουλγάρους του τσάρου Συμεών. Το όνομα Πρέσπα εμφανίζεται τον 10ο αιώνα. Με την επικράτηση των Βυζαντινών το 971, καταλύεται το Ανατολικό Βουλγαρικό Κράτος. Η Πρέσπα εντούτοις βρίσκεται στο Δυτικό Βουλγαρικό Κράτος, εκεί όπου ο ηττημένος Τσάρος Νικόλαος ασκεί ακόμα την επιρροή του. Ο θάνατος του Ιωάννου Τσιμισκή τον Ιανουάριο του 976, δίνει την ευκαιρία για επαναστατικές ζυμώσεις στην περιοχή, προς ανασύσταση του Βουλγαρικού κράτους. Από τα «κομητόπουλα», τους υιούς δηλαδή του τελευταίου Τσάρου, ο Σαμουήλ θα ηγηθεί της προσπάθειας για ένα νέο Βουλγαρικό κράτος. Η παρουσία του Σαμουήλ στην περιοχή εντοπίζεται πριν την επίσημη ανακήρυξή του σε Τσάρο το 997-8, αφού το 992-3, τοποθέτησε κτιτορική, μάλλον, επιγραφή, στον Ναό του Αγίου Γερμανού στο ομώνυμο χωριό των Πρεσπών, ως μνημόσυνο στους γονείς του Νικόλαο και Ριψιμία και τον δολοφονηθέντα αδερφό του Δαυίδ. Ο Σαμουήλ, μεταξύ των ετών 977 και 985 λεηλατεί και ελέγχει πολλές περιοχές τ ου Ελλαδικού και της Βαλκανικής, ενώ έχει ωριμάσει μέσα του η ιδέα της ανάδειξης των Πρεσπών και ειδικά της πάλαι ποτέ Αρχαίας Λύκας σε πρωτεύουσα του κράτους του. Η Πρέσπα αποτελούσε δύσκολο προορισμό και η πρωτεύουσα του νέου κράτους του Σαμουήλ βρισκόταν σε μια πολύ καλή αμυντικά θέση φυσικά οχυρωμένη. Ήδη με το πέρασμα, σχεδόν, στον 11ο αιώνα, πραγματοποιούνται σημαντικές μεταβολές. Ο Σαμουήλ ηττάται για πρώτη φορά παρά τον Σπερχειό ποταμό το 997, υπό των στρατευμάτων του στρατηγού Νικηφόρου Ουρανού. Στην συνέχεια τα στρατεύματα του Βασιλείου του Β', θα ανακτήσουν για την Κωνσταντινούπολη τις περισσότερες υπό Βουλγαρική Κατοχή περιοχές, ειδικά μετά την Μάχη του Κλειδιού το 1014 και έως το 1018, μέσα σε αυτές και την Πρέσπα. Παράλληλα με την ίδρυση της Αρχιεπισκοπής Αχρίδος, οι Πρέσπες θα υπαχθούν εκκλησιαστικά εκεί. Σε αυτό το χρονικό διάστημα ο ίδιος ο Βασίλειος ο Β', θα επισκεφτεί την περιοχή επιστρέφοντας από Αχρίδα και θα κατασκευάσει δύο νέα οχυρωματικά έργα στην περιοχή (ή θα επεκτείνει υπάρχοντα), την «Βασιλίδα» στην Μεγάλη Πρέσπα και «έτερον εν τη λεχθείση λίμνη τη βραχυτέρα, ο και αυτό Κωνσταντίον επωνόμασε». Το πρώτο αναζητείται στην περιοχή της Galichica εντός της πΓΔΜ. Έχει προταθεί σχετικά σημείο με λείψανα οχύρωσης στο Τσάρεντβορ.

1. φωτογραφία Αγίου Γερμανού 1940

2. φωτογραφία Αγίου Γερμανού 1987

3. φωτογραφία Αγίου Γερμανού περίπου 2000

4. φωτογραφία Αγίου Γερμανού σήμερα

Το δεύτερο προς τιμήν του αδερφού του Κωνσταντίνου του Η', έχει εντοπισθεί στο Νοτιοανατολικό άκρο της νήσου του Αγίου Αχιλλείου στην θέση «Κάλε»(προφανώς από το τουρκικό Kale που σημαίνει κάστρο και τείχος). Πρόκειται για κάστρο με ελλειψοειδή περίμετρο, που έφερε πύργο στα Νοτιοδυτικά και μονόχωρο ξυλόστεγο μικρό ναό. Το 1072 από την περιοχή θα περάσουν οι τυπικά σύμμαχοι των Βυζαντινών Αλαμάνοι, οι οποίοι θα λεηλατήσουν την περιοχή και τον μητροπολιτικό ναό του Αγίου Αχιλλείου. Είναι άγνωστοι οι λόγοι της επιδρομής των τυπικά συμμάχων του Βυζαντίου. Ωστόσο κατά την περίοδο αυτή, μόλις 18 έτη από το οριστικό θρησκευτικό Σχίσμα του 1054 των δύο μεγάλων Εκκλησιών, της Ρώμης και της Κωνσταντινούπολης, τα πάθη είναι σε έξαρση. Πολύ περισσότερο σε περιοχές που παλαιότερα ανήκαν εκκλησιαστικά στην Εκκλησία της Ρώμης (Ανατολικό Ιλλυρικό έως τον 8ο αιώνα) αλλά και με παράδοση στην προσπάθεια διείσδυσης του Ρωμαιοκαθολικισμού προς την Εκκλησία της Βουλγαρίας ήδη από τον 9ο αιώνα (ανεξάρτητα εάν η περιοχή είχε από αρχαιωτάτων χρόνων κυρίαρχη την ελληνική παρουσία). Πιθανόν ανάλογες λεηλασίες να έλαβαν χώρα από τους Νορμανδούς την περίοδο 1081-83, τους οποίους ο Βυζαντινός Στρατός έδιωξε οριστικά από την περιοχή, όταν και κατέλαβε την Καστοριά, το έσχατο προπύργιο τους τότε, τον Νοέμβριο του 1083. Κάπου στα τέλη του 12ου αιώνας, η Πρέσπα πρέπει να τελούσε κάτω από μια χαλαρή Ελληνική εποπτεία, δεδομένης και την αδυναμίας των Βυζαντινών να ελέγχουν πλέον εκτεταμένες περιοχές και ειδικά με όχι εύκολη πρόσβαση όπως η Πρέσπα. Έτσι εμφανίζεται ως ανεξάρτητη επαρχία με το όνομα «Provincia Prespes» στο χρυσόβουλο του Αλεξίου του Γ' Αγγέλου(1195-1203) (περί χορηγήσεων προνομίων στους Βενετούς). Το 1218-19 ο Δεσπότης της Ηπείρου Θεόδωρος Άγγελος Δούκας ο Α' απελευθερώνει προσωρινά την Δυτική Μακεδονία. Την περίοδο 1230-1246 οι Βούλγαροι του Ιωάννου Ασέν του Β' (1218-1241) ανακαταλαμβάνουν την Δυτική Μακεδονία, για να την απωλέσουν το 1246, όταν ο Ιωάννης Γ' ο Βατάτζης απελευθέρωσε όλη την Μακεδονία. Για κάποιο βραχύ αλλά άγνωστο διάστημα η περιοχή των Πρεσπών φαίνεται να πέρασε υπό την εξουσία του Δεσπότη της Ηπείρου Μιχαήλ Β' Αγγέλου(1230-1266). Η δεκαετία του 1250' για ετούτα τα χρώματα, θα χαρακτηριστεί από την έριδα μεταξύ του Δεσποτάτου της Ηπείρου και της Αυτοκρατορίας της Νικαίας. Μεταξύ των ετών 1256-57, επισκέπτεται την περιοχή ως πραιτόρα των υπό της Νικαίας στρατευμάτων της Μακεδονίας, ο μέγας λογοθέτης Γεώργιος Ακροπολίτης. Λίγο μετά και προ της Μάχης της Πελαγονίας(Πεδιάδα της Φλώρινας-Καλοκαίρι του 1259), η Πρέσπα περιέρχεται στην Νίκαια και δύο χρόνια αργότερα, το 1261 στην Αυτοκρατορία της Κωνσταντινούπολεως. Από τα μέσα του 14ου αιώνα, η Πρέσπα περιέρχεται στην Σερβική σφαίρα επιρροής αρχομένης της περιόδου 1342-45, όπου μεγάλο μέρος της Μακεδονίας, καταλαμβάνεται υπό του Σερβο-βουλγάρου Κράλεως της Σερβίας Στεφάνου Δουσάν (1331-1355). Μετά τον θάνατό του τελευταίου συνεχίζει να ανήκει σε Σέρβους ηγεμόνες όπως στον νεότατο Vukašin(1365-1371) και τον Μάρκο(1371-1386). Το 1386, επέρχεται η Οθωμανική Κατοχή. Φαίνεται όμως πως αρχικά αυτή και λόγω γεωγραφικής απομονώσεως ασκήθηκε από υποτελείς άρχοντες. Σε τέτοιο καθεστώς υπήχθη και ο τελευταίος Σέρβος ηγέτης εδώ, ο Μάρκος, που εν τέλει θα πεθάνει στην Βλαχία το 1395, σε εκστρατεία με τον Βαγιαζήτ τον Α'.

Τουρκοκρατία

Κατά τον 15ο αιώνα συντελούνται στην περιοχή σημαντικές αλλαγές, κάτω, βέβαια, από την εξουσία του νέου κυρίαρχου και αλλόθρησκου ηγέτη των Βαλκανίων. Σχετικά με την ίδρυση των οικισμών δεν υπάρχουν στοιχεία τεκμηριωμένα. Οι ντόπιοι, πιστεύουν ότι κάποτε όλοι οι οικισμοί βρισκόνταν δίπλα στις λίμνες. Διάφορες αιτίες, όπως η ελονοσία που μάστιζε στην περιοχή, το ανέβασμα της στάθμης του νερού, η κατάληψη των εύφορων χωραφιών από τους Τούρκους, καθώς και οι λόγοι άμυνας ανάγκασαν τους κατοίκους, άγνωστο πότε, να μετακινηθούν σε υψηλότερες και πιο απομονωμένες περιοχές. Αν λάβουμε υπόψη ότι οι παλαιότερες εκκλησίες των οικισμών, που βρίσκονται στις γύρω πλαγιές (με εξαίρεση την εκκλησία του Αγίου Γερμανού, που χρονολογείται στις αρχές του 11ου αιώνα) είναι του τέλους του 16ου ή των αρχών του 17ου αιώνα. Επομένως, μπορούμε να υποθέσουμε ότι οι μετακινήσεις αυτές έγιναν σταδιακά στα χρόνια της Τουρκοκρατίας. Οι πρώτοι κάτοικοι γεωργοί και κτηνοτρόφοι, οργανωμένοι σε πατριές, εγκαταστάθηκαν σε νέες τοποθεσίες, συνήθως δίπλα σε ρέματα. Η εγκατάστασή τους έγινε σε περιοχές αρχικά απομακρυσμένες μεταξύ τους, οι οποίες αποτέλεσαν του πυρήνες των μετέπειτα μαχαλάδων των οικισμών. Έτσι, για παράδειγμα, στον Άγιο Γερμανό έχουμε δώδεκα πατριές, οι χώροι εγκατάστασης των οποίων εξελίχθηκαν σε δώδεκα ομώνυμες γειτονίες από τις οποίες αποτελείται και σήμερα το χωριό. Μια ενδιαφέρουσα πληροφορία αποτελεί για την περιοχή των Πρεσπών η έξαρση της Ελονοσίας έπληττε τα διάφορα χωριά. Ευνοημένος σε αυτήν την αρνητική συγκυρία ο Άγιος Γερμανός, του οποίου οι κάτοικοι δεν βίωσαν ιδιαίτερα την ασθένεια αυτή, γεγονός που προφανώς συνέβαλε στην ανάπτυξη του χωριού. Το 1767, καταργείται η Αρχιεπισκοπή Αχρίδος και μετατρέπεται σε μητρόπολη. Η νέα μητρόπολη έχει ως έδρα την Αχρίδα, αλλά φέρει τον τίτλο της μητροπόλεως των Πρεσπών. Ο 19ος αιώνας τόσο στα χρόνια της Επανάστασεως του 1821, όσο και κατά το β' ήμισυ αυτού, είναι αναμφίβολα δύσκολος αιώνας για την περιοχή.

5. φωτογραφία του Αγίου Γερμανου σήμερα

6. ευρύτερη περιοχή του κτιρίου

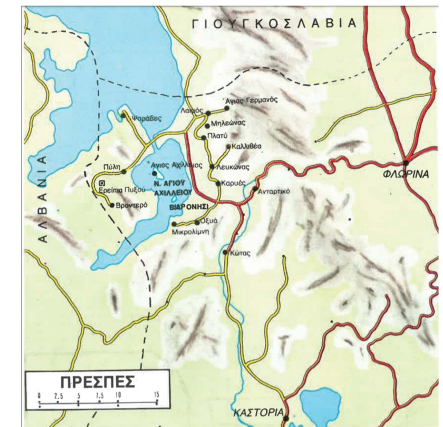

7. ευρύτερη περιοχή του κτιρίου

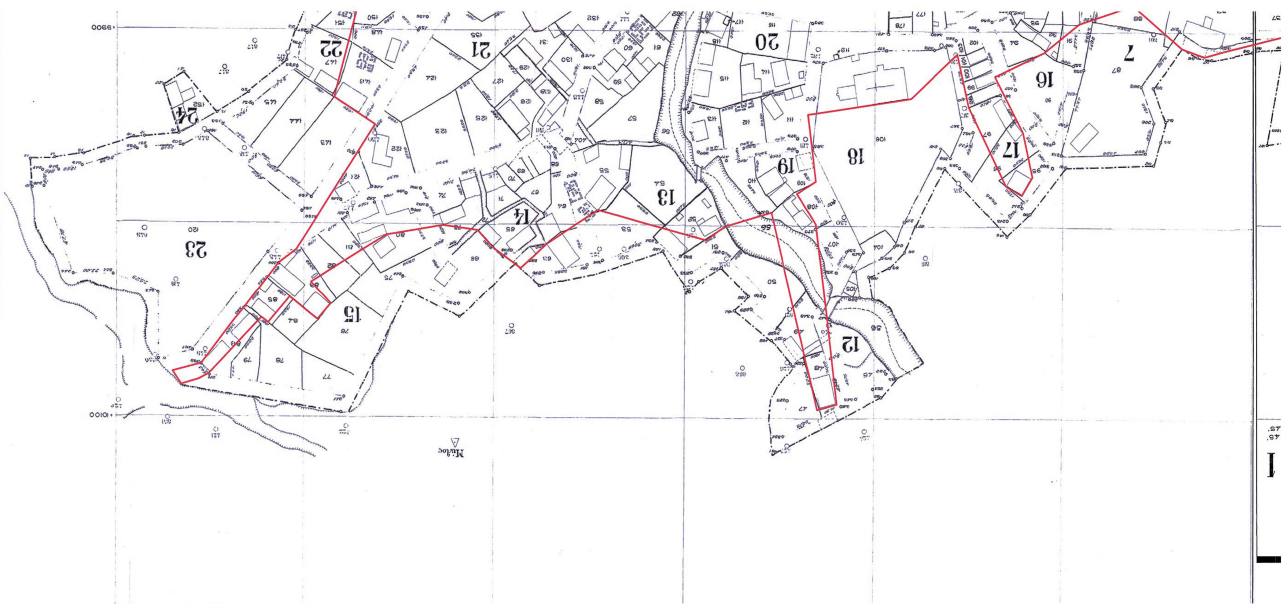
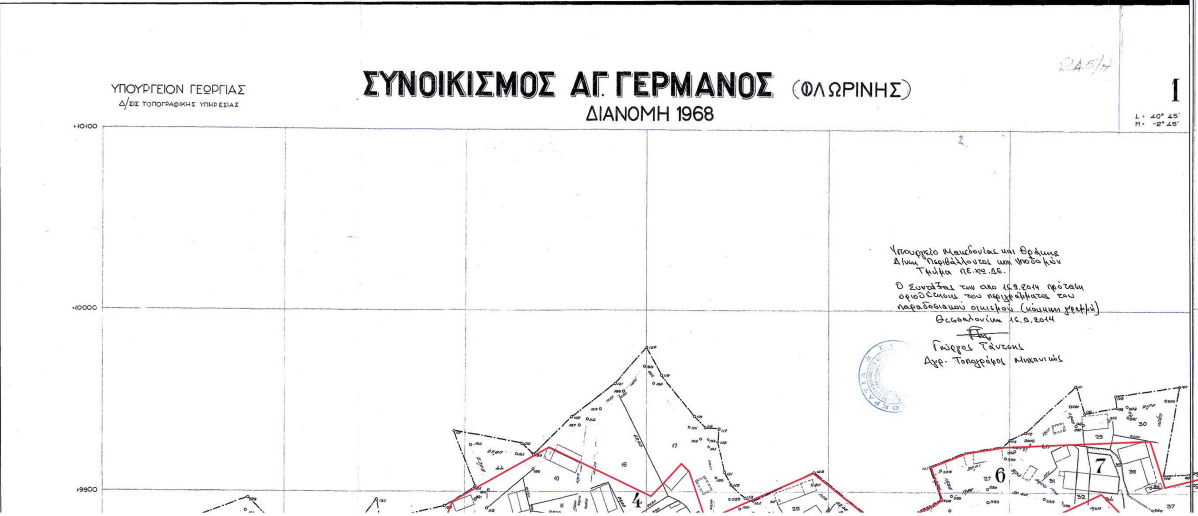
Παρατηρείται μια κάποια οικοδομική δραστηριότητα με την ανέγερση νέων ναών, όμως η περιοχή αποτελεί πέρασμα ενόπλων ομάδων σε χρόνια ταραγμένων συνθηκών. Περίπου στα χρόνια της Επανάστασης όπου θα επισκεφτεί την περιοχή ο Γάλλος Rouquerville, τα χωριά είναι περίπου 46 και οι κάτοικοι συγκροτούσαν 2300 οικογένειες, σε ένα σύνολο πληθυσμού που υπερέβαινε τις 10.000. Στην καταγραφή του 1864 η Οθωμανική διοίκηση αναφέρει 29 χωριά. Μέσα στον 19ο αιώνα οι οικισμοί αρχίζουν να οριστικοποιούν τη μορφή τους με το χτίσιμο γύρω από τα παλιά μονόχωρα χτίσματα μεγάλων σπιτιών. Τη μορφή αυτή, με κάποιες αλλαγές κατά τη διάρκεια του μεσοπολέμου, θα κρατήσουν μέχρι τις μέρες μας. Χαρακτηρίζονται από την ελεύθερη και αραιή χωροθέτηση των χτισμάτων, με συνεχής κάλυψη των εκάστοτε αναγκών χωρίς συγκεκριμένο σχεδιασμό. Το χτίσιμο καινούριων σπιτιών γίνονταν αρχικά μέσα στους ελεύθερους χώρους του οικοπέδου της πατρίας, ενώ αργότερα στη θέση παλιών σπιτιών που κατεδαφίζονταν ή στην περιφέρεια του αρχικού πυρήνα των οικισμών και κατά μήκος δρόμων που οδηγούσαν σε χώρους εργασίας ή που συνδέαν χωριά μεταξύ τους. Η ανάπτυξη γίνονταν σε τυχαίο σχήμα ανάλογα με την μορφολογία του εδάφους. Η διάταξη των χτισμάτων δεν έχει πάντα σχέση με τον προσανατολισμό, σχετίζεται περισσότερο με την κλίση του εδάφους, τη θέα προς τις λίμνες ή προς το χώρο εργασίας. Οι οικισμοί δεν έχουν οχυρωματικό χαρακτήρα, όμως τα σπίτια μαζί με τα προσχτίσματα και τους μαντρότοιχους αποτελούσαν κλειστές μονάδες. Οι δρόμοι εκτός από ελάχιστους βασικούς που καταλήγουν στην πλατεία ή διασχίζουν τον οικισμό, είναι αρκετά ακανόνιστοι, με μεταβλητό πλάτος, και ορίζονται από τα χτίσματα και τους μαντρότοιχους. Η πλατεία, η οποία συγκεντρώνει τις κοινόχρηστες λειτουργίες, δε βρίσκεται πάντα στο κέντρο του χωριού. Σε όλη την Δυτική Μακεδονία στην διάρκεια αυτού του αιώνα, καταφεύγουν πρόσφυγες από την Ήπειρο και ιδρύουν νέους οικισμούς, ειδικά μετά την καταστροφή σημειώντων κέντρων του Ελληνισμού, των καταστροφών ακμαζουσών ελληνικών κέντρων της Μακεδονίας κατά την Επανάσταση του 1821, αλλά και την έξαρση των Εθνικοαπελευθερωτικών Αγών στα Βαλκάνια, που θα εξαναγκάσουν τους Τούρκους σε παραχώρηση κάποιων δικαιωμάτων προς τις χειμαζόμενους υπόδουλες και αλλόθρησκους προς το Ισλάμ πολίτες της πάλαι ποτέ Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Μετά την απελευθέρωση από τους Τούρκους, με την αποδέσμευση των ιδιοκτησιών και την εισροή συναλλαγμάτων από τους μετανάστες παρατηρείται έντονη ανοικοδόμηση με παράλληλη εισαγωγή σε μικρή κλίμακα ξενόφερτων στοιχείων ως προς την τυπολογία, τη μορφολογία και τις κατασκευές. Τα στοιχεία αυτά καθώς συνδυάστηκαν από τους ντόπιους μαστόρους, με στοιχεία την τοπικής αρχιτεκτονικής, δεν επηρέασαν ουσιαστικά τον παραδοσιακό τους χαρακτήρα. Όμως παρά τη μεγάλη ανοικοδόμηση, τάσεις αστικοποίησης με τη δημιουργία συνεχούς δόμησης παρατηρούνται σε μικρή κλίμακα, μόνο στον κεντρικό δρόμο του Αγίου Γερμανού και στην πλατεία των Ψαράδων. Στη δεκαετία του '40, με την εγκατάληψη της περιοχής από τους κατοίκους σταματάει κάθε οικοδομική δραστηριότητα, γεγονός που, σε συνδυασμό με την περιορισμένη ανοικοδόμηση από το 1952 και μετά, συντέλεσε στη διατήρηση του χαρακτήρα των οικισμών μέχρι σήμερα. Μετά την ίδρυση της Βουλγαρικής Εξαρχίας και των συνθηκών του Αγίου Στεφάνου και Βερολίνου του 1878. Ο Πανσλαβισμός θα αφήσει βαθιά τα σημάδια του στην περιοχή, όπως και οι αντίστοιχοι αγώνες του Ελληνισμού.

Από την απελευθέρωση έως σήμερα

Την περίοδο αυτή, στις αρχές του 20ου αιώνας, τα χωριά είναι πλέον 18, ο δε πληθυσμός τους περί τους 10.000 Παρά τον εποικισμό των προσφύγων από την Μικρά Ασία και τον Πόντο το 1923, ο πληθυσμός το 1940 σύμφωνα με απογραφή, είναι περίπου 7000. Δεν πρέπει να λησμονούμε πως πλέον η περιοχή δεν είναι ενιαία αλλά έχει μοιραστεί σε 3 κράτη, ενώ έχουν αποχωρήσει και οι μουσουλμάνοι με την Συνθήκη της Λωζάνης. Πριν τον Εμφύλιο λόγω ελονοσίας εγκαταλείφθηκε το χωριό Οπάια, ενώ λόγω του εμφυλίου, ερημώθηκαν τα χωριά Σφήνα, Κρανιές, Δασερή, Πυξός και Αγκαθωτό. Ο εμφύλιος θα ερημώσει την περιοχή, κέντρο άλλωστε του κομμουνιστικού στρατού, κάτι που προφανώς ήταν ο λόγος για νέο εποικισμό της περιοχής την περίοδο 1952-56, με Έλληνες Βλάχους της Ηπείρου και της Θεσσαλίας. Ο Εμφύλιος παρ' όλα αυτά, σιγματίζει την περιοχή, καθώς εδώ δόθηκαν οι σκληρότερες και τελικές μάχες, ενώ μετά τη λήξη του, οι πλέον 12 οικισμοί των Πρεσπών αριθμούν μόλις 3.000 κατοίκους περίπου. Τέλος ο 20ος αιώνας θα αποδώσει τις λίμνες στην κυριαρχία 3 χωρών (σημ. Ελλάδα, Αλβανία, ΠΓΔΜ), όμως νέα δεινά θα βιώσει η γύρω περιοχή. Ο Εμφύλιος, η ερήμωση των χωριών για πολιτικούς και οικονομικούς λόγους, ο ψυχρός πόλεμος και επιφυλακτικός τρόπος με τον οποίο θα αντιμετωπιστεί η περιοχή από τις ηγεσίες των τριών εθνών, θα καταστήσουν την περιοχή από χώρο απείρου φυσικού κάλλους και ενδιαφέροντος, σε τόπο εγκατάλειψης και καχυποψίας. Κατά τη δεκαετία του '50 το Ελληνικό Κράτος προσπαθεί να ενδυναμώσει την περιοχή με Θεσσαλούς εποίκους. Ο Εθνικός Δρυμός Πρεσπών ανακηρύχθηκε το 1974 και αποτελεί έναν από τους πρώτους της Ελλάδας και τον μεγαλύτερο μέχρι και σήμερα. Σε αυτόν προστατεύονται σπάνια είδη πανίδας και χλωρίδας (πάνω από 260 είδη πτηνών, 11 είδη αμφιβίων, 21 είδη ερπετών, 45 είδη θηλαστικών, 17 είδη ψαριών). Ιδιωτικές πρωτοβουλίες του '70 και '80 θα τονώσουν πρόσκαιρα την τοπική οικονομία (λατομείο μαρμάρου, κονσερβοποιείο κ.α.). Η αναγνώριση της αξίας των τοπικών προϊόντων (όσπρια), κυρίως μετά το '90, θα στηρίξει την αγροτική παραγωγή και εμπόρεια. Ο τουρισμός εμφανίζεται αρκετά καθυστέρημένα και μετά την κήρυξη του Εθνικού Δρυμού και την αναγνώριση του αρχιτεκτονικού πλούτου. Σε συνδυασμό με το δυσπρόσιτο της περιοχής, η ήπια ανάπτυξη βοήθησε στη διατήρηση της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς και του φυσικού περιβάλλοντος. Στην Ελληνική Πρέσπα σήμερα υπάρχει ο Δήμος Πρεσπών, που αποτελείται 13 χωριά-δημοτικά διαμερίσματα: Λαιμός (έδρα του Δήμου), Ψαράδες (στην Μεγάλη Πρέσπα), Άγιος Αχίλλειος (στο νησί της Μικρής Πρέσπας), Άγιος Γερμανός, Ανταρτικό, Βατοχώρι, Βροντερό, Καλλιθέα, Καρυές, Λευκώνας, Μικρολίμνη, Πλατύ, Πράσινο, ενώ συμπεριλαμβάνεται και το ιστορικό Πισοδέρι, ο Δήμος δε ολοκληρώνεται με τους οικισμούς πλέον Μηλιώνα, Οξυά, Πύλη και Τρίγωνο. Αριθμεί 1.500 κατοίκους και είναι ο μικρότερος Δήμος στην Ελλάδα σε έκταση.

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
Για την εκδοση, λαμβάνει στο σχεδιαστικό, από το ηλεκτρονικό αρχείο, άνω 35% φθίνουσα κατά ποσοστό

Ομοσπονδιακή Γεωγραφική Υπηρεσία
 Γεωγραφικό Γραφείο Αθηνών
 Τμήμα Γεωγραφικών Χαρτών

ΚΑΙΜΑΣ 1:1000

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
 ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
 ΤΜΗΜΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΧΑΡΤΩΝ

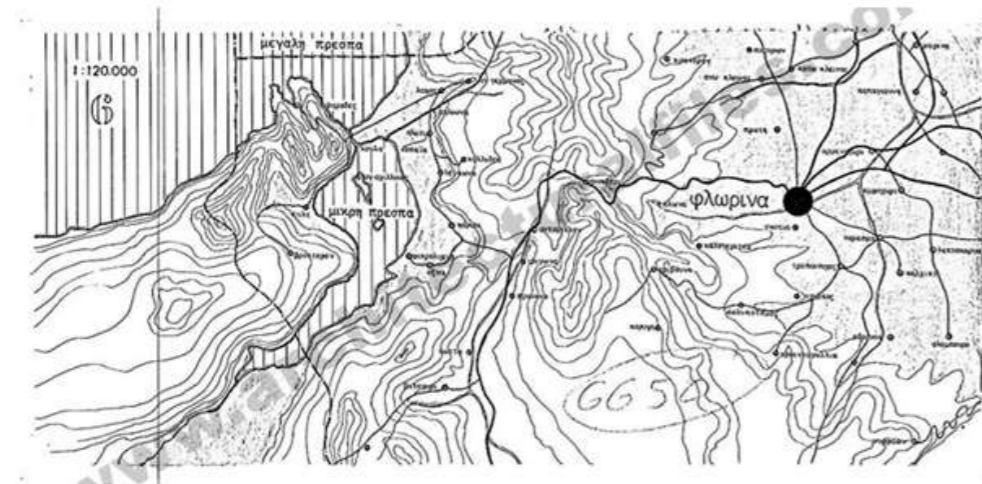
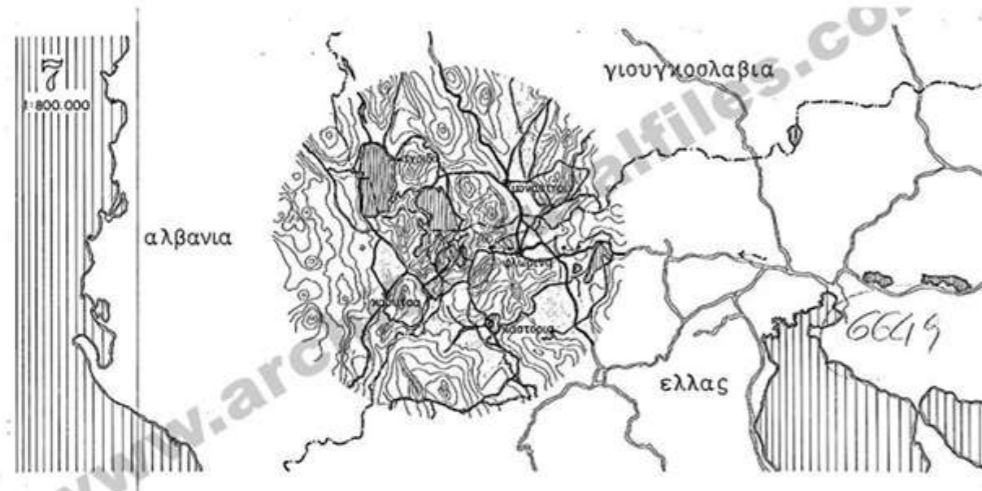
Το παρόν σχέδιο αποτελεί κείμενο και το
 κείμενο αποτελεί το **ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ**
 και είναι υπό την ευθύνη του αρμόδιου
 Υποσημαστή του Γραφείου.

Α.Σ.Π.

Α

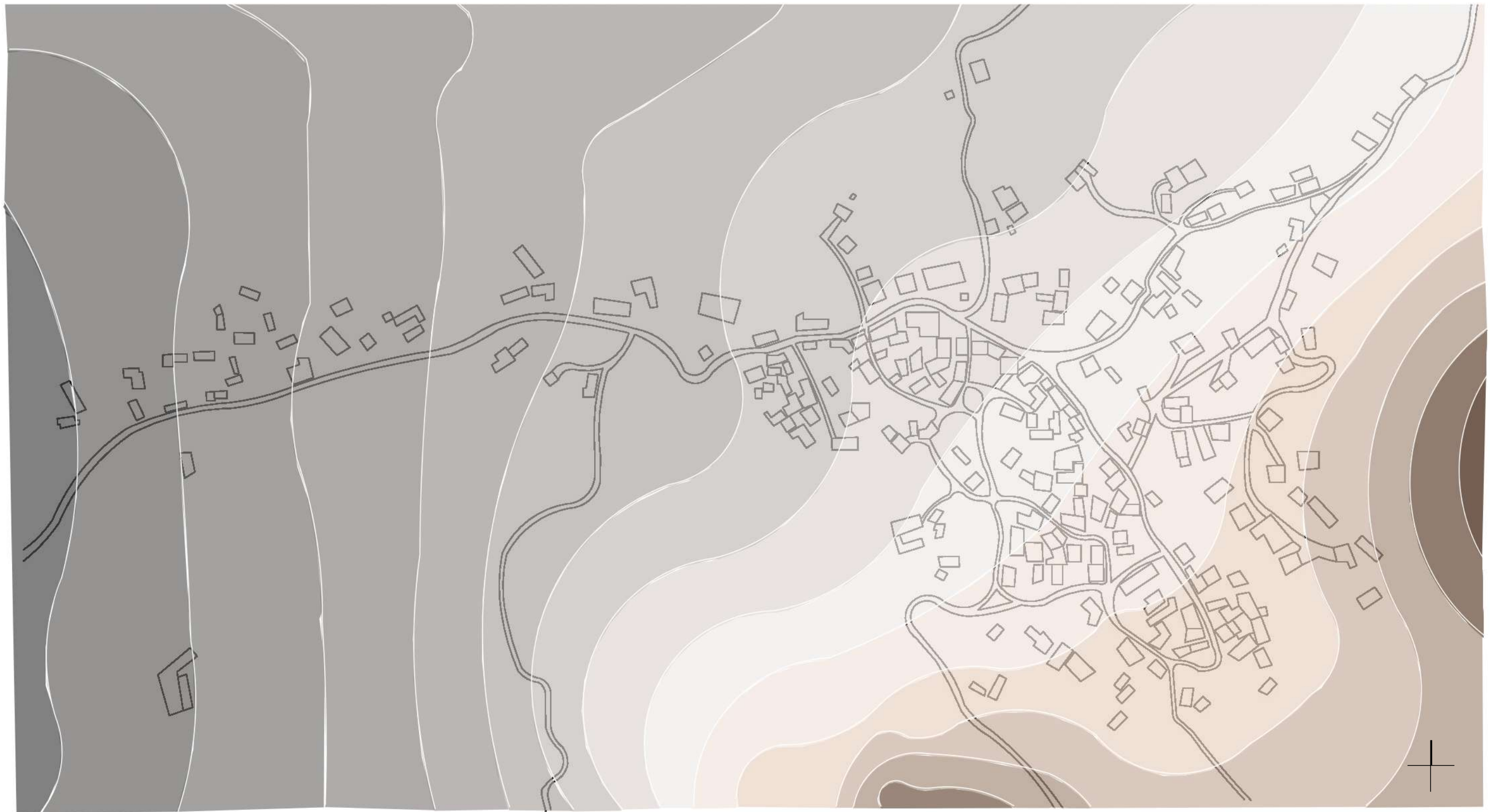
Γραφείο Α.Σ.Σ.Π.Α.Α.
 Αθήνα 27.8.70

Γ) ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΤΙΡΙΟΥ

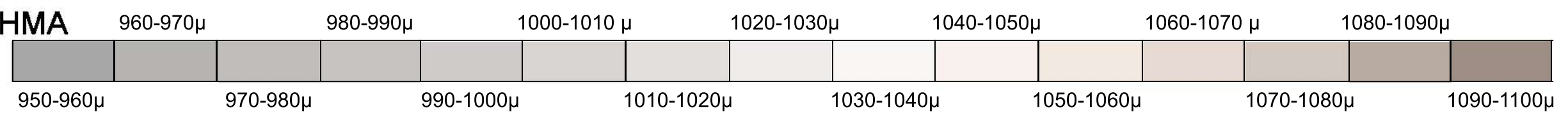

ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ ΣΠΙΤΙΟΥ

ΥΨΟΜΕΤΡΙΚΕΣ ΚΑΜΠΥΛΕΣ

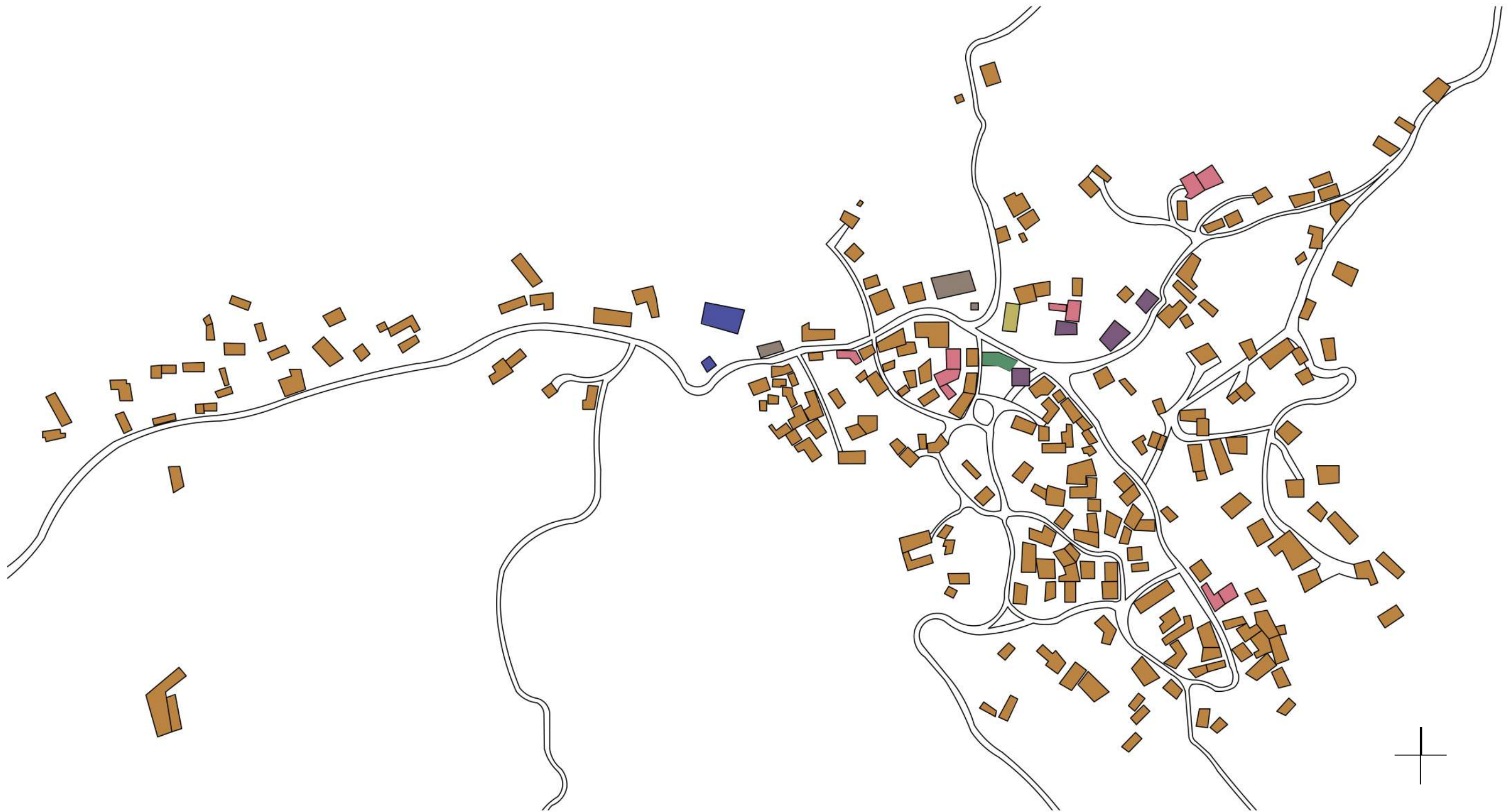
ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Παρατηρείται ότι:

Ο οικισμός είναι κτισμένος σε έδαφος μεσαίας κλίσης, με τη διαφορά ύψους μεταξύ του πρώτου και τελευταίου κτίσματος να φτάνει τα 140 μέτρα. Το κέντρο του χωριού βρίσκεται σε υψόμετρο 1040 μέτρων.

ΧΡΗΣΕΙΣ ΚΤΙΡΙΩΝ

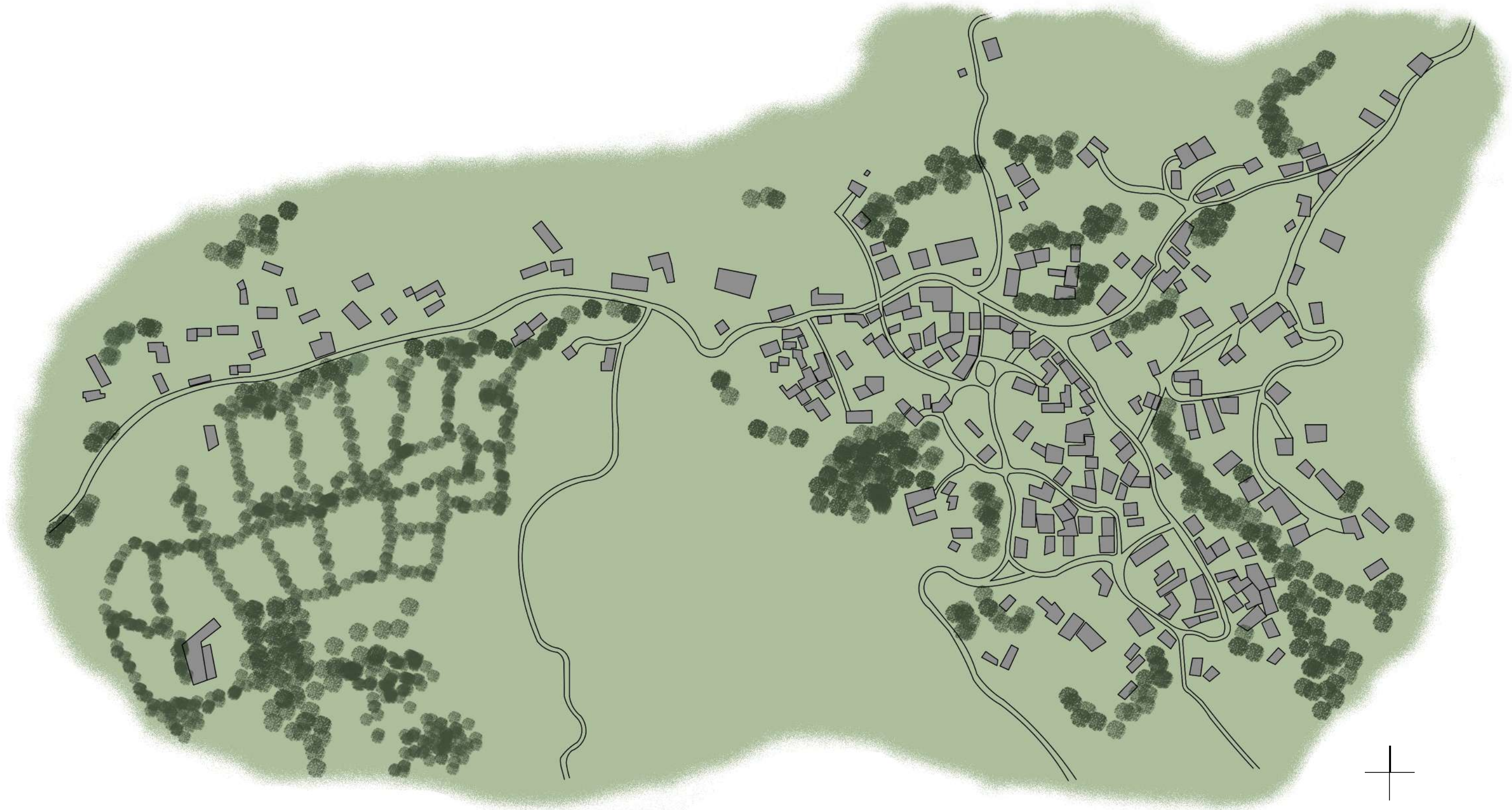
Παρατηρείται ότι:

Η πλειοψηφία των κτιρίων είναι κατοικίες, ενώ υπάρχουν στον οικισμό αρκετά, αναλογικά, ξενοδοχεία και ξενώνες, καθώς αποτελεί τουριστική περιοχή. Στο κέντρο του χωριού, συναντάμε 1 καφετέρια, 2 εστιατόρια και μικροεμπόριο τοπικών προϊόντων, με βασικό το φασόλι. Εκεί βρίσκονται και οι δύο εκκλησίες του χωριού, μια του 11ου και μια του 18ου αιώνα.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

- Κατοικία
- Αναψυχή
- Ξενώνες-Ξενοδοχεία
- Εκκλησίες
- Εκπαίδευση
- Δημόσια διοίκηση
- Εμπόριο

ΔΟΜΗΜΕΝΟ-ΑΔΟΜΗΤΟ

Παρατηρείται ότι:

Ο οικισμός είναι αραιοκατοικημένος και σχεδόν το κάθε κτίριο διατηρεί την αυλή του. Υπάρχουν αρκετοί ελεύθεροι χώροι χωρίς χρήση, κυρίως έξα από το κέντρο του. Ακόμα, δεν υπάρχει έντονη βλάστηση στην περιοχή του οικισμού.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

- Ιδιωτικά-δημόσια κτίρια
- Ελεύθεροι χώροι
- Βλάστηση

ΟΔΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ

Παρατηρείται ότι:

Η πρόσβαση στον οικισμό γίνεται από την κύρια οδό, η οποία έχει και το μεγαλύτερο πλάτος σε σχέση με τις υπόλοιπες και φτάνει έως το κέντρο του οικισμού. Εκεί διακλαδώνεται σε δύο μικρότερες, οι οποίες οδηγούν σε κοντινούς οικισμούς. Οι μικρές οδοί, συνδέουν τα κτίρια με την κύρια οδό.

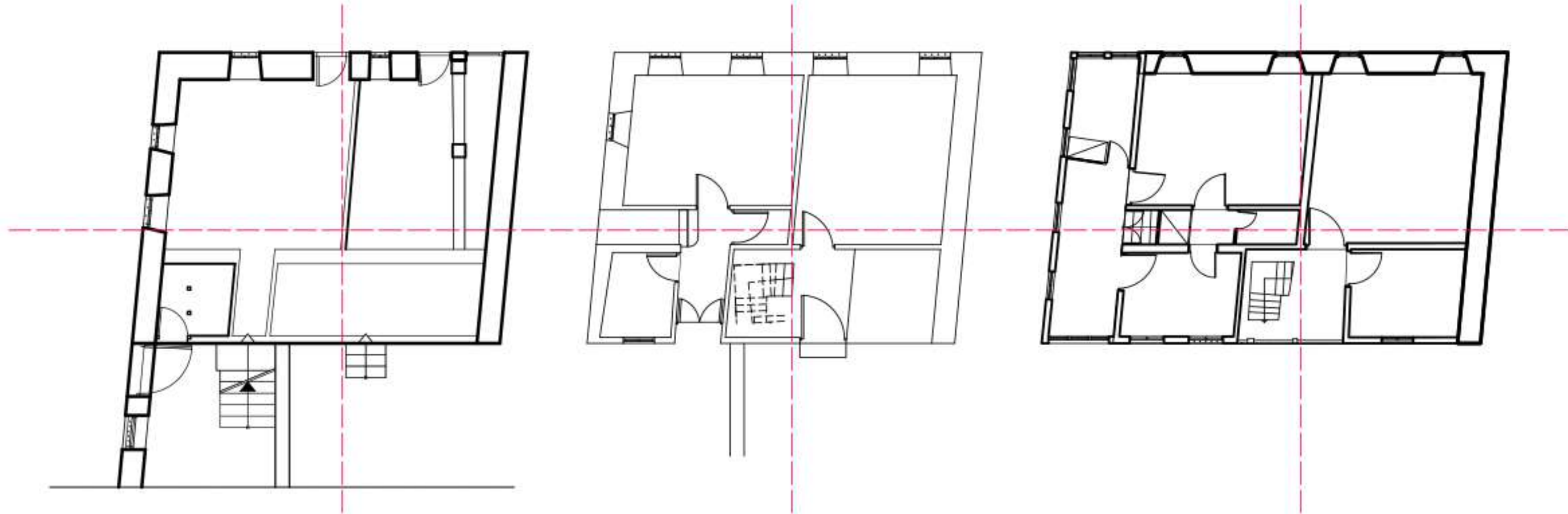
ΥΠΟΜΝΗΜΑ

- Κύρια οδός εισόδου στον οικισμό
- Δευτερεύουσες οδοί προς περιφερειακούς οδούς
- Μικροί οδοί προς κεντρική οδό

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΥΠΟΛΟΓΙΚΩΝ - ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ

Τα πρώτα σπίτια στην περιοχή των Πρεσπών είναι μονόχωρα ισόγεια ή διώροφα πλινθόκτιστα και σκεπασμένα με καλάμια ή άχυρο. Επίσης που υπάρχει σκάλα, βρίσκете πάντοτε εξωτερικά και καταλήγει σε χαγιάτι. Ακόμη ο επάνω όροφος συγκεντρώνει όλες τις δραστηριότητες της οικογένειας, όπως μαγείρεμα, ύπνο, υποδοχή ξένων και μπορεί να θεωρηθεί ένα ολόκληρο σπίτι από μόνο του. Επιπλέον το ισόγειο συνήθως χρησιμοποιείται ως στάβλος για λόγους θέρμανσης. Στη συνέχεια κατά το τέλος 19ου και αρχές 20ου αι. εμφανίζεται ο τύπος του τρίχωρου σπιτιού με εξώστη ή σαχνισί.

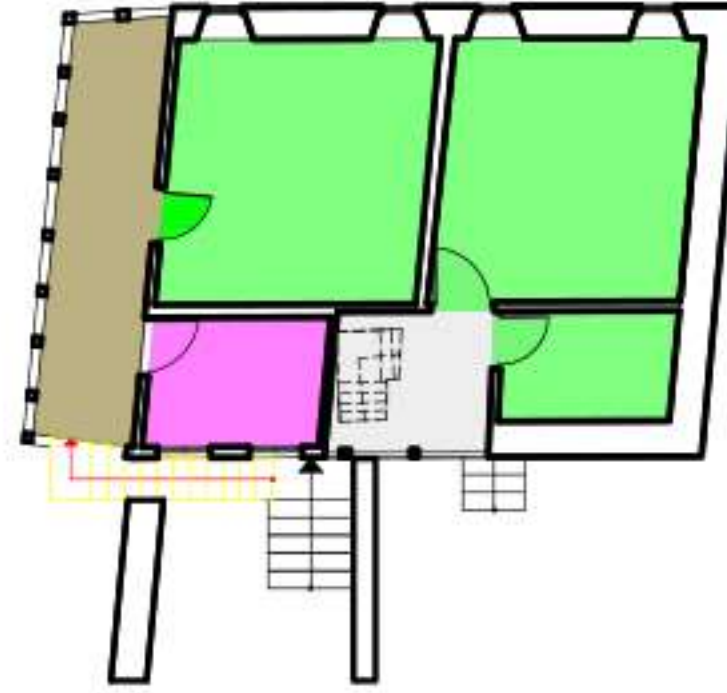
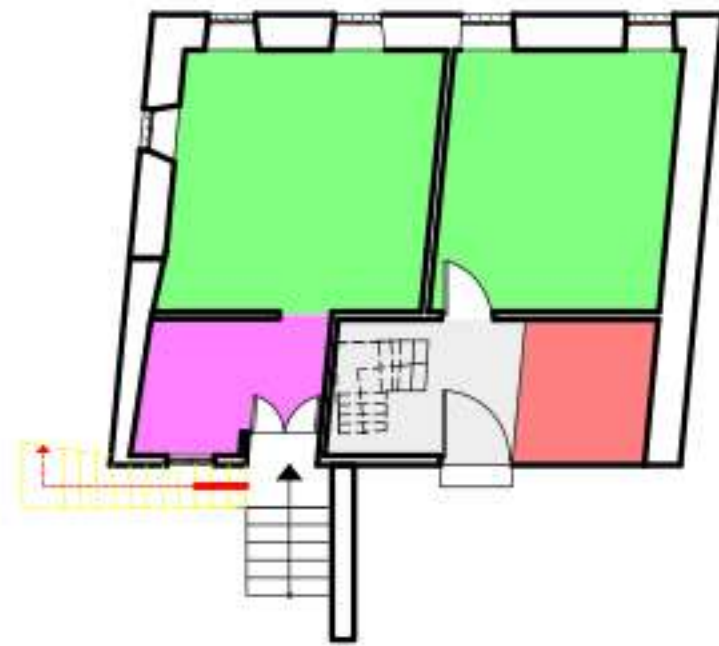
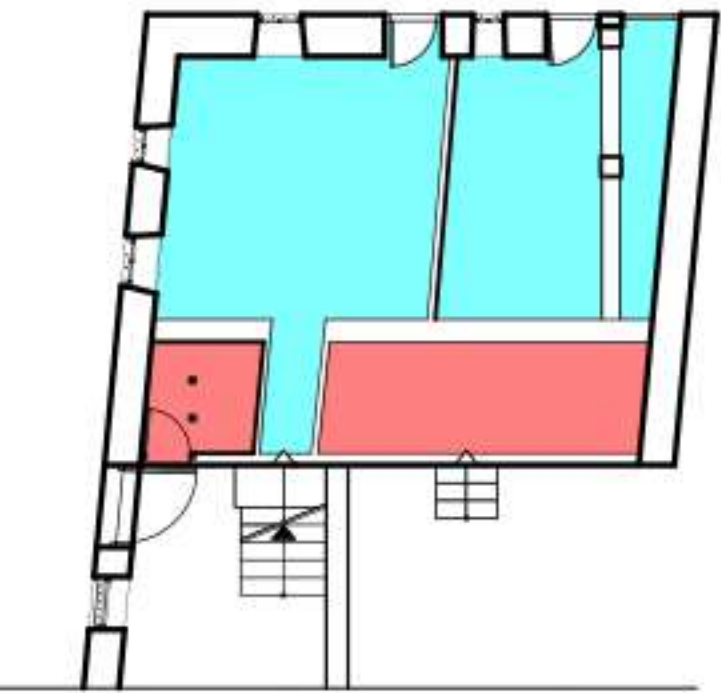

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

----- Άξονες συμμετρίας

Στο παρακάτω διάγραμμα παρατηρούμε το γεγονός πως το σπίτι μας δεν ακολουθεί άξονες συμμετρίας, αυτό συμβαίνει σε όλες τις κατόψεις.

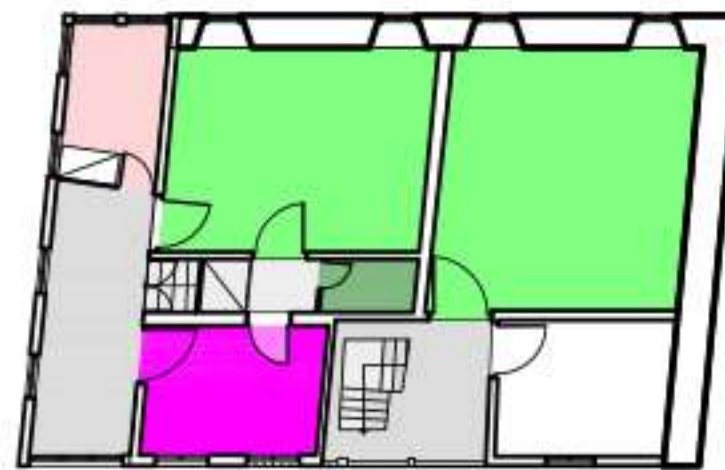
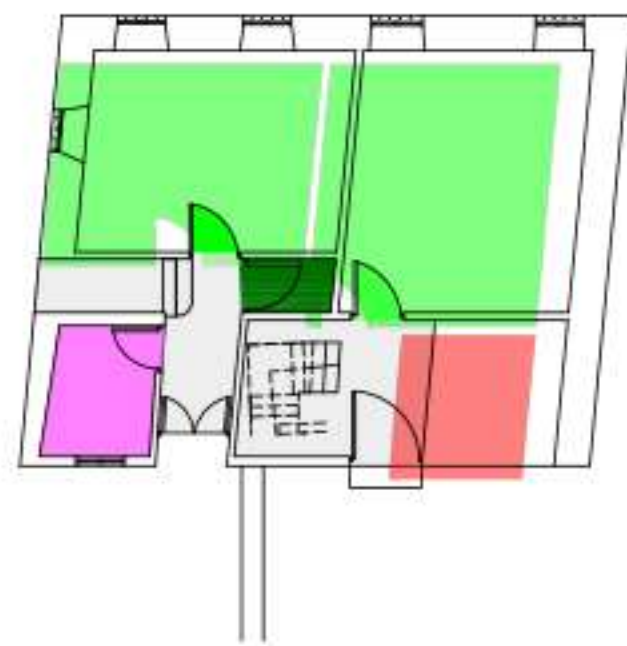
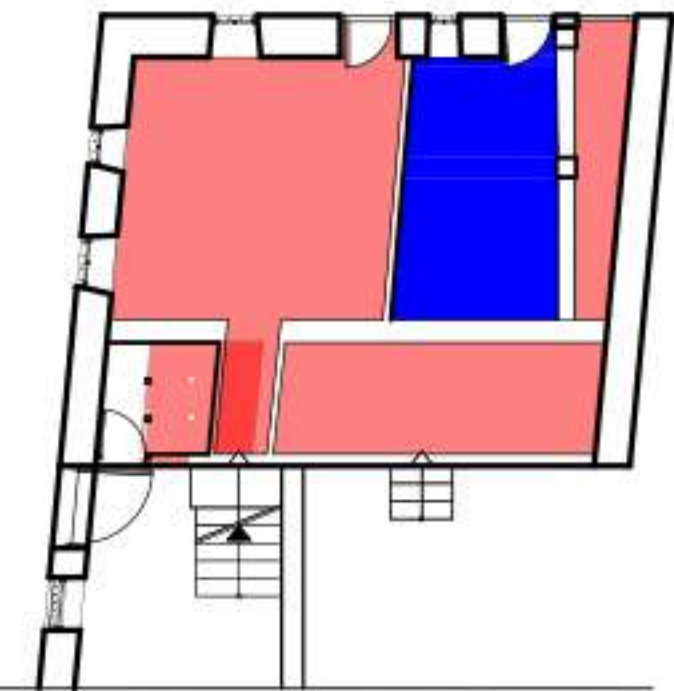
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΧΩΡΩΝ - ΧΡΗΣΕΩΝ

Α΄-Β΄ ΦΑΣΗ

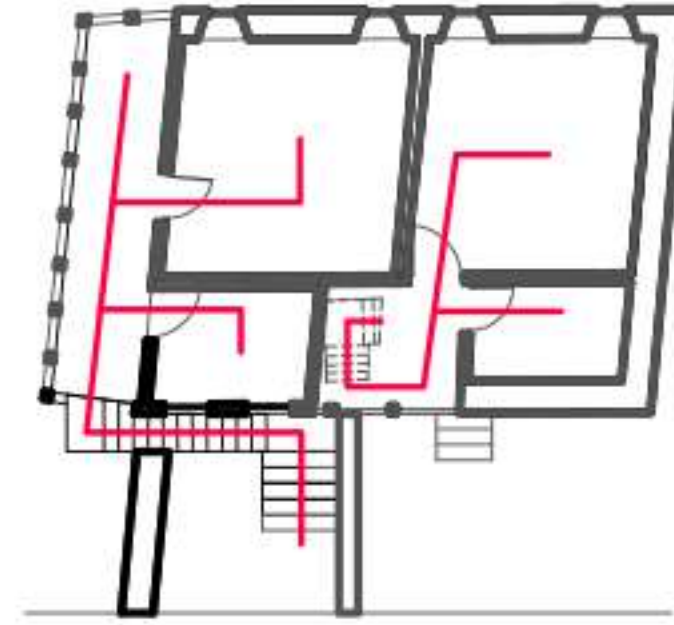
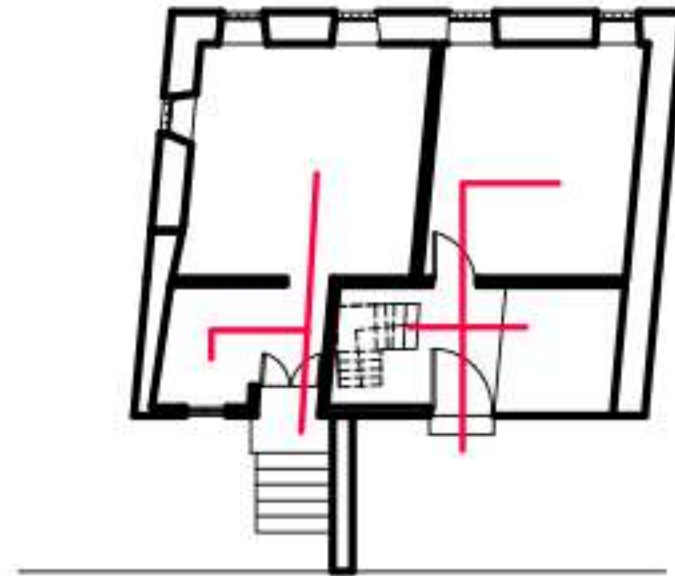
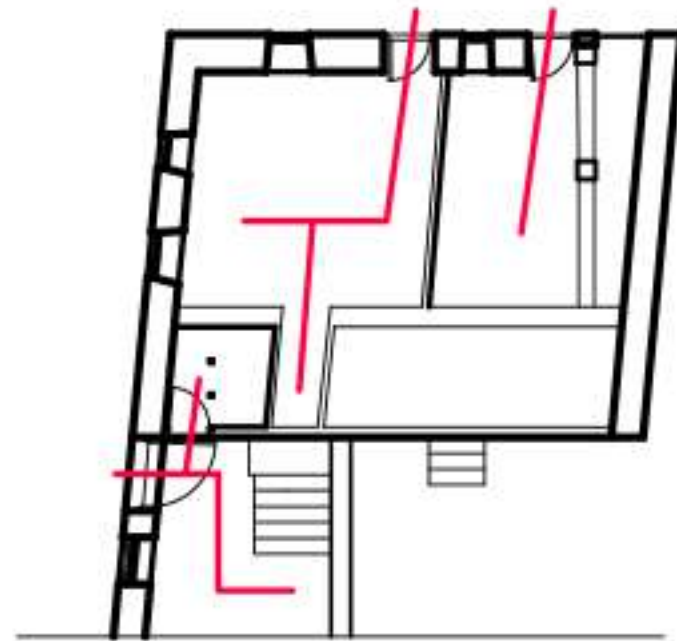
ΥΠΟΜΝΗΜΑ

- ΑΠΟΘΗΚΗ
- ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
- ΣΤΑΥΛΟΣ
- ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΑ
- ΚΟΥΖΙΝΑ
- ΚΑΘΙΣΤΙΚΟ
- ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΟΙ ΧΩΡΟΙ
- W/C
- ΧΑΓΙΑΤΙ
- ΓΡΑΦΕΙΟ

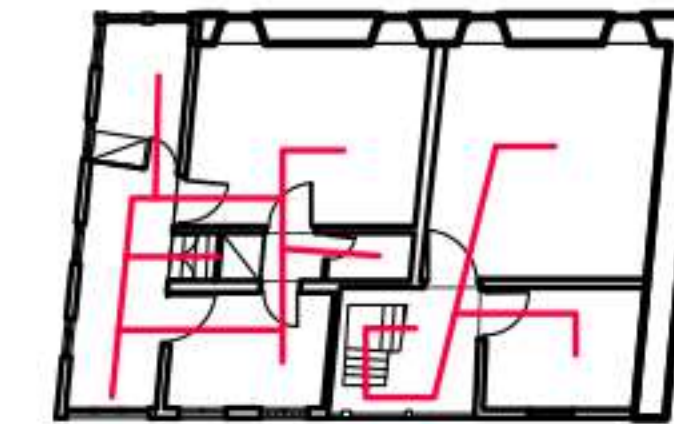
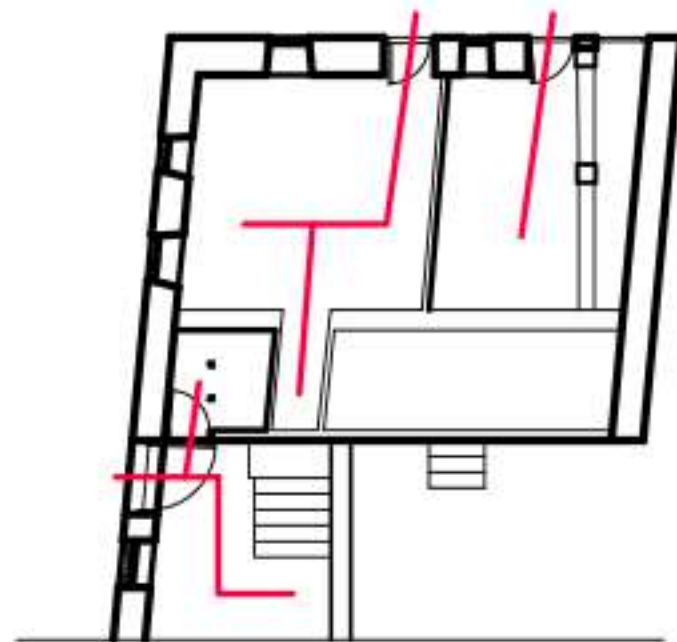

Γ΄ ΦΑΣΗ

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΞΟΝΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ

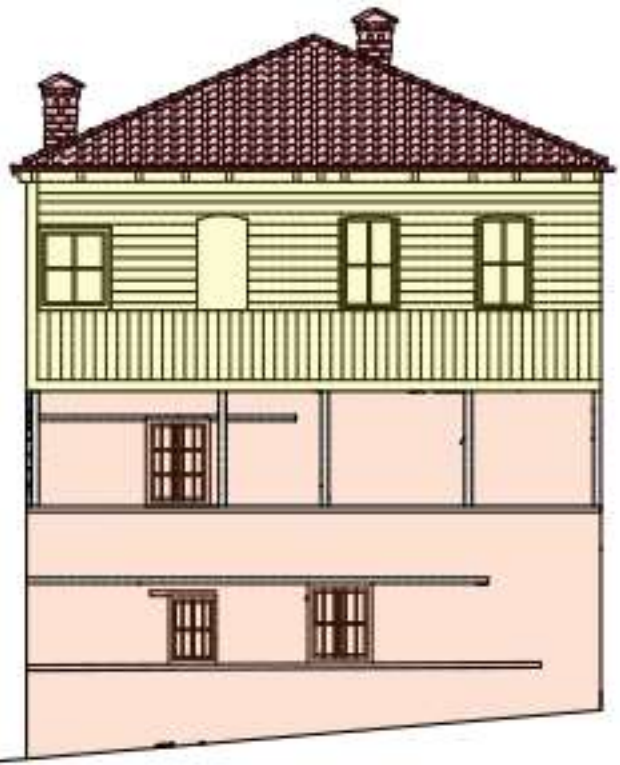
A-B ΦΑΣΗ

Γ ΦΑΣΗ

Στο páραπανw διάγραμμα παρατηρούμε τους άξονες κίνησης που ακολουθούντε στις τρείς βασικές φάσεις (A-B-Γ) του σπιτιού

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ ΟΨΕΩΝ

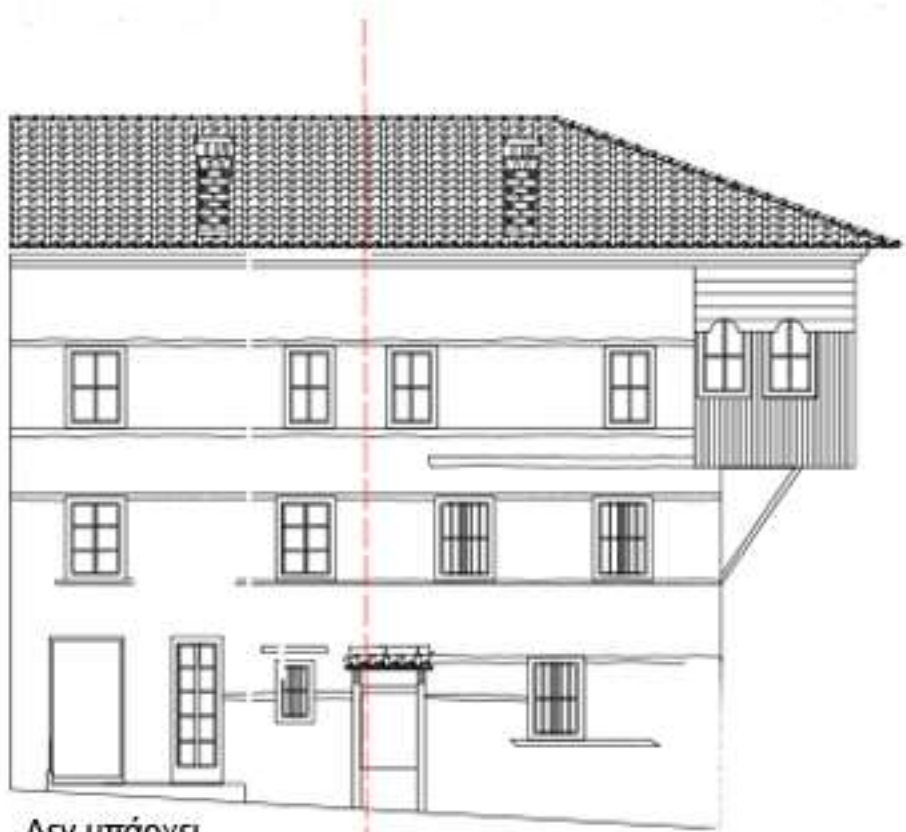

Διαχωρισμός σπιτιού απο χαγιάτι με τη χρήση των ποιο κάτω υλικών παρατηρείται ένας διαχωρισμός του σπιτιού απο το σαχνισή

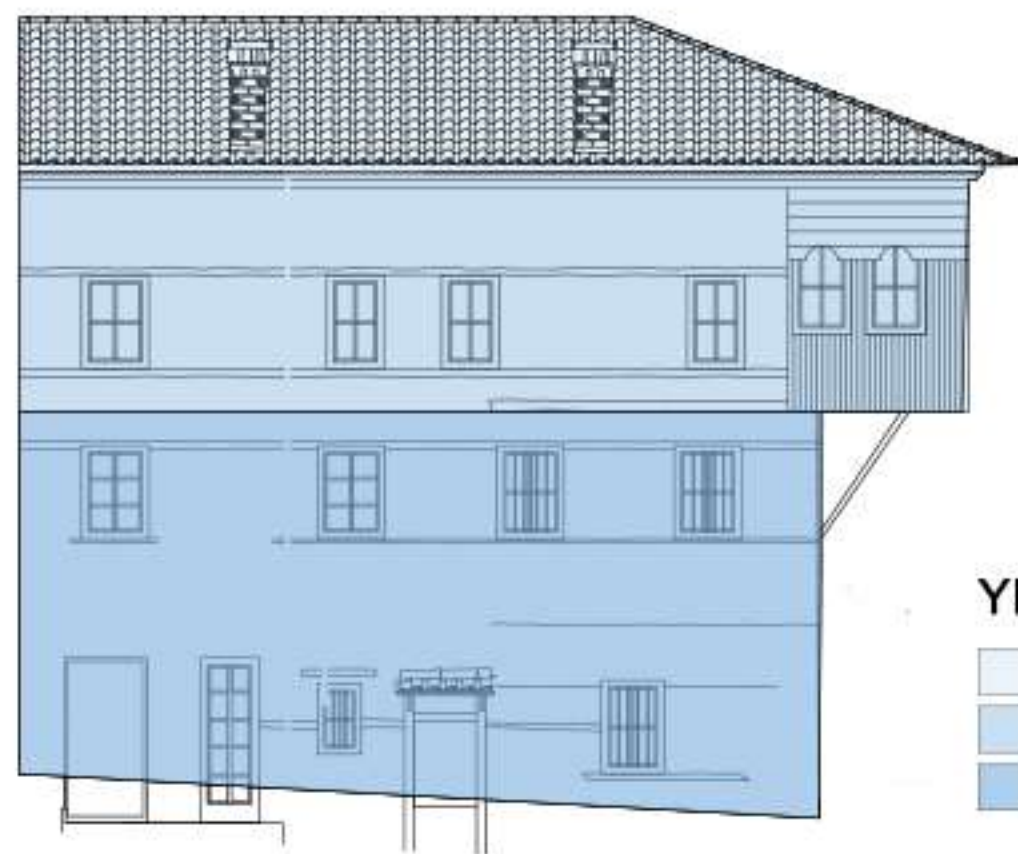
ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Υλικά που χρησιμοποιήθηκαν:

- ΣΤΕΓΗ
- ΣΑΧΝΙΣΗ
- ΠΕΤΡΙΝΟΣ ΤΟΙΧΟΣ
- ΣΟΒΑΣ
- ΞΥΛΟ

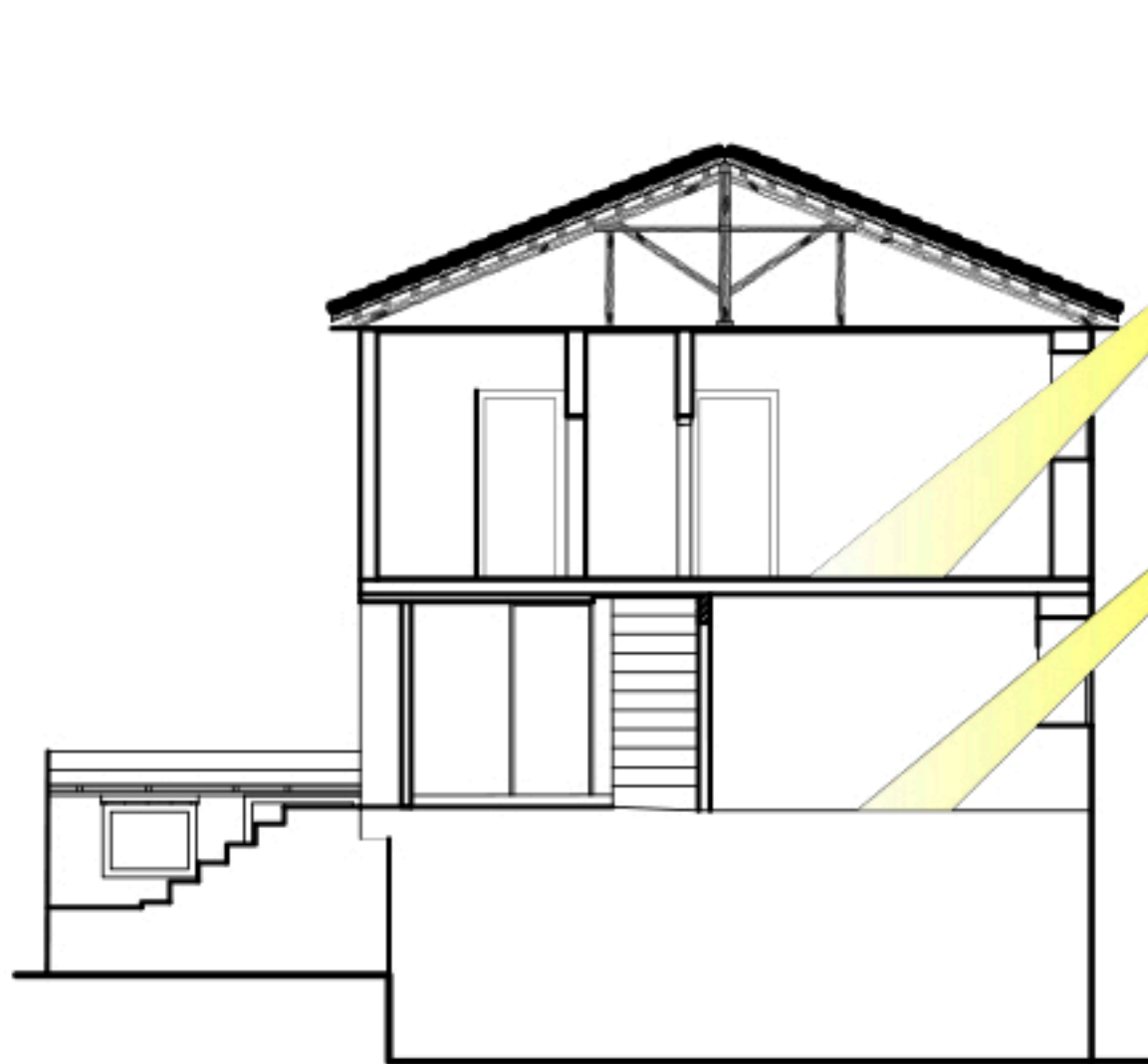
Δεν υπάρχει συμμετρία στο κτήριο μας

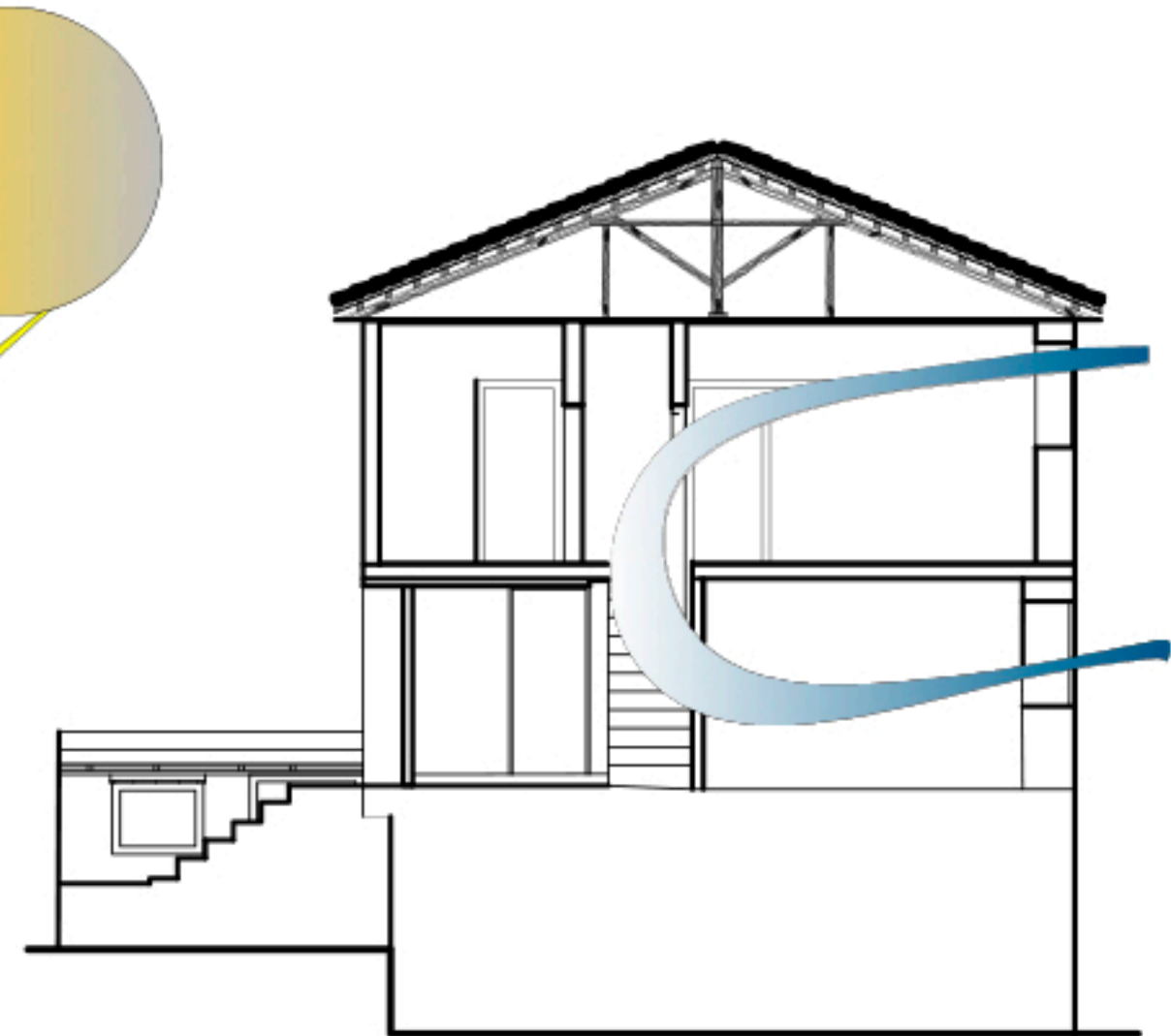
ΥΠΟΜΝΗΜΑ

- ΣΤΕΨΗ
- ΚΟΡΜΟΣ
- ΒΑΣΗ

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ ΗΛΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΕΡΙΣΜΟΥ

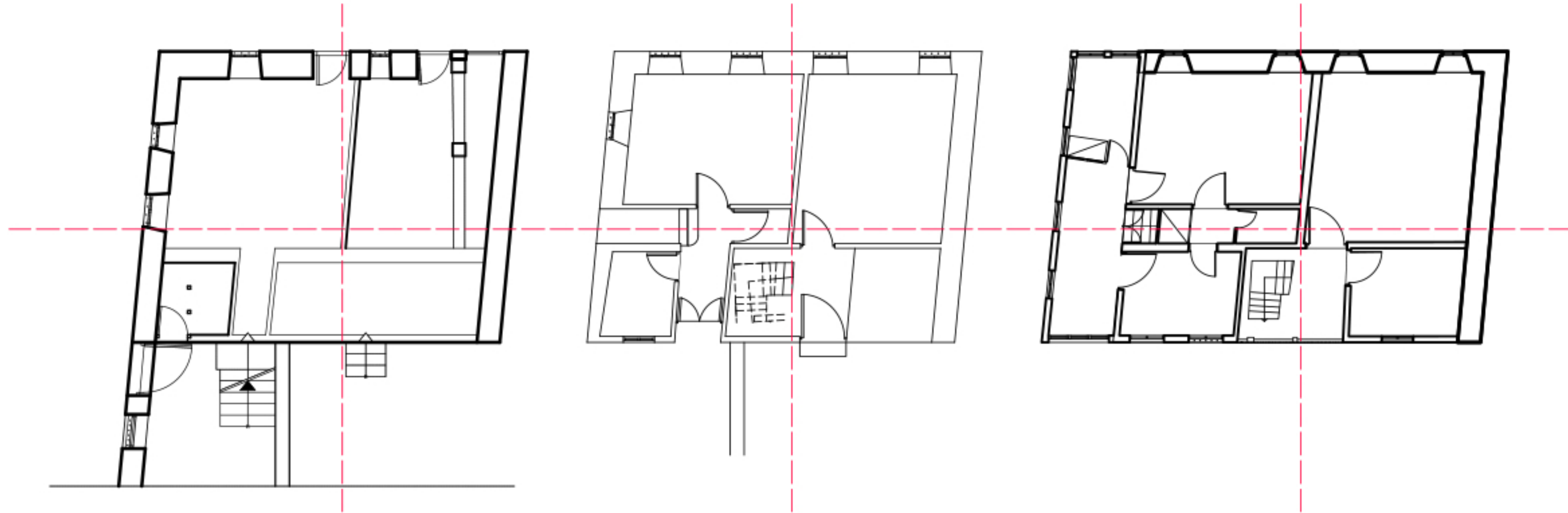

ΗΛΙΑΣΜΟΣ

ΑΕΡΙΣΜΟΣ

Όπως φαίνεται στο παράπανω διάγραμμα υπάρχει αερισμός λόγω των ανοιγμάτων

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

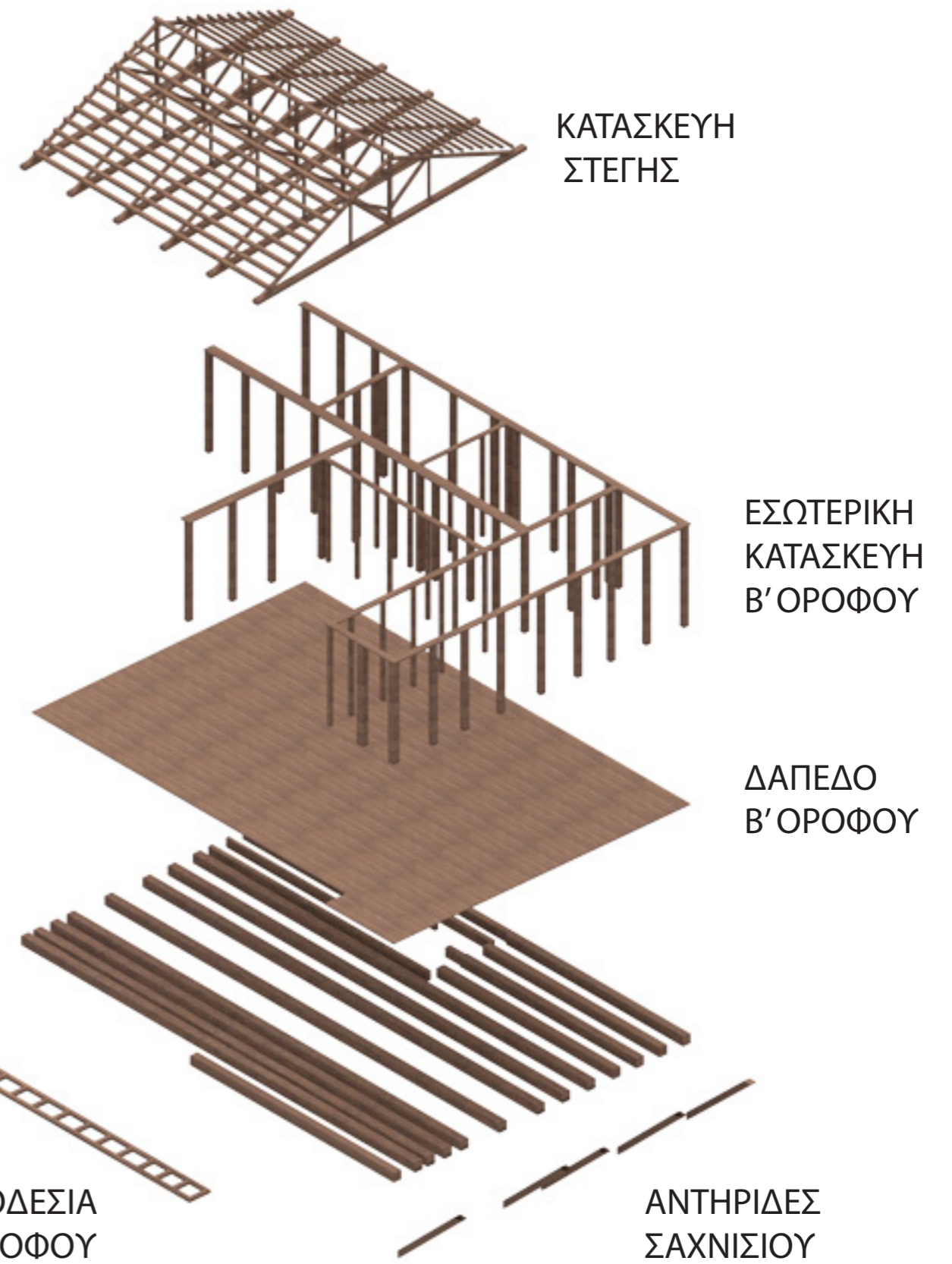
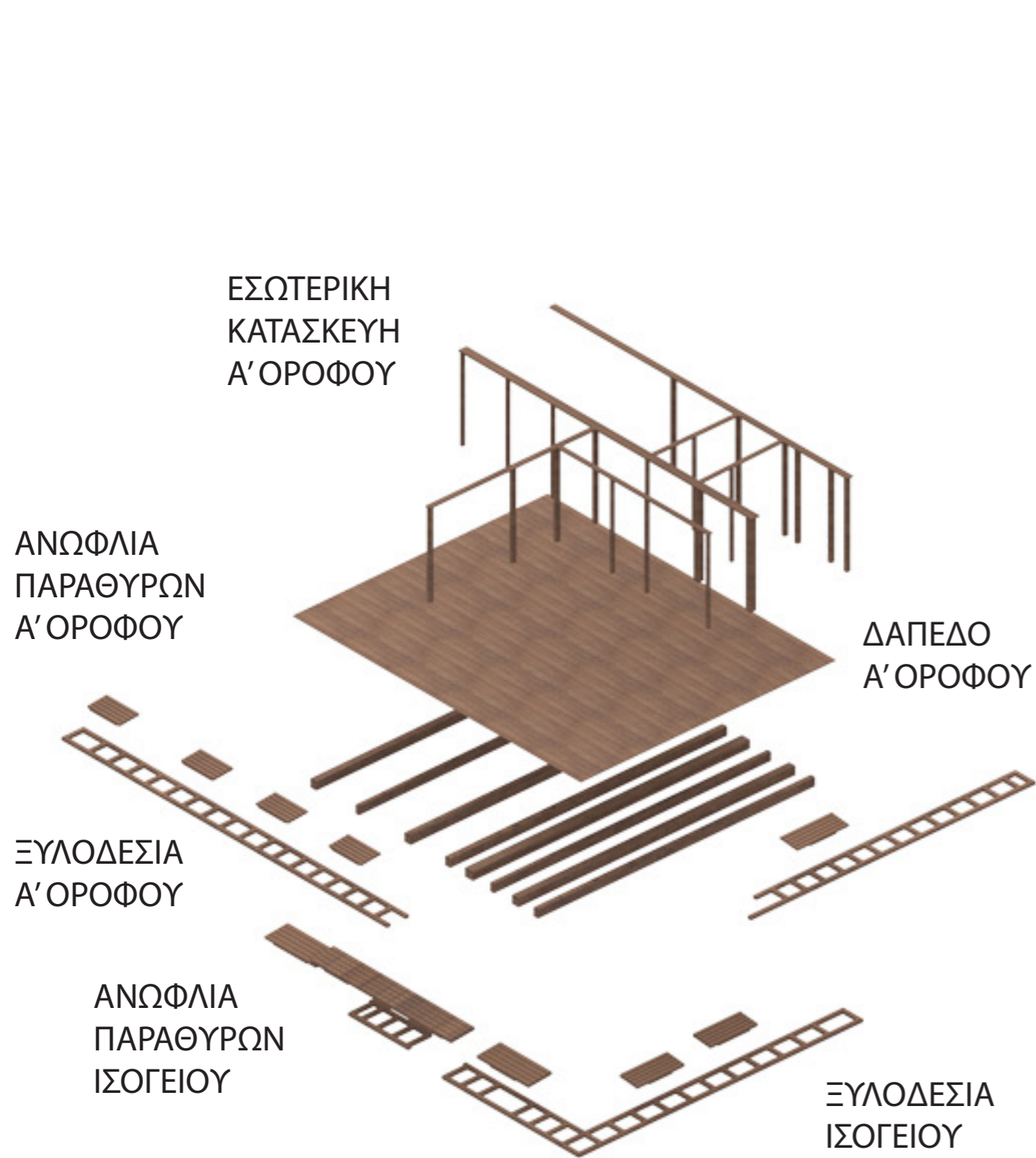
----- Άξονες συμμετρίας

Στο παρακάτω διάγραμμα παρατηρούμε το γεγονός πως το σπίτι μας δεν ακολουθεί άξονες συμμετρίας, αυτό συμβαίνει σε όλες τις κατόψεις.

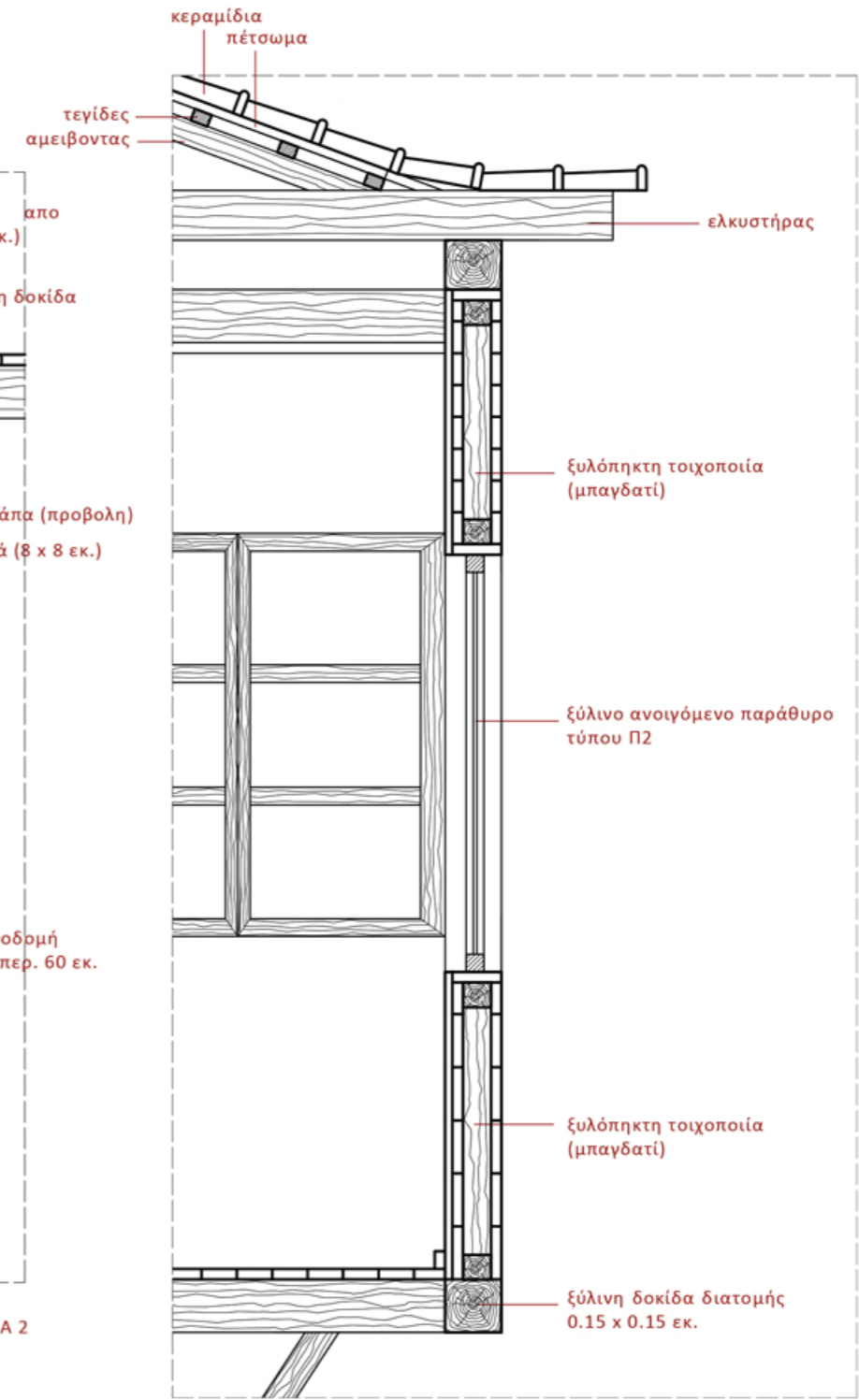
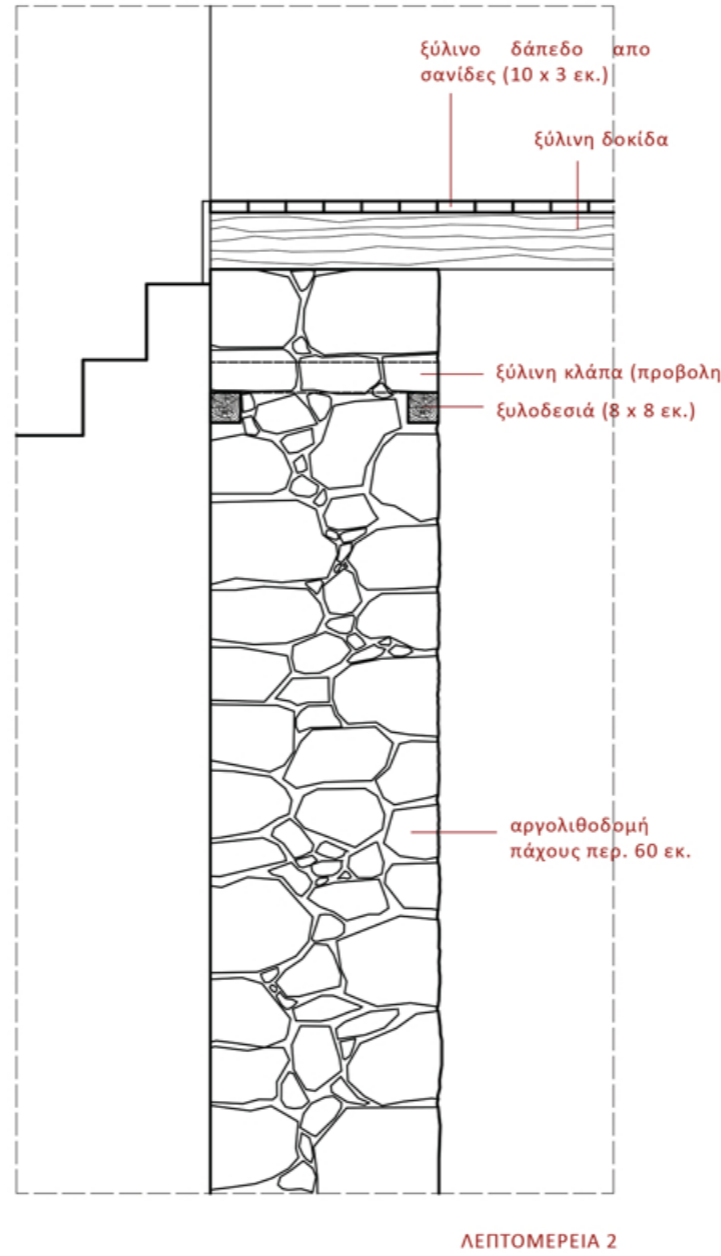
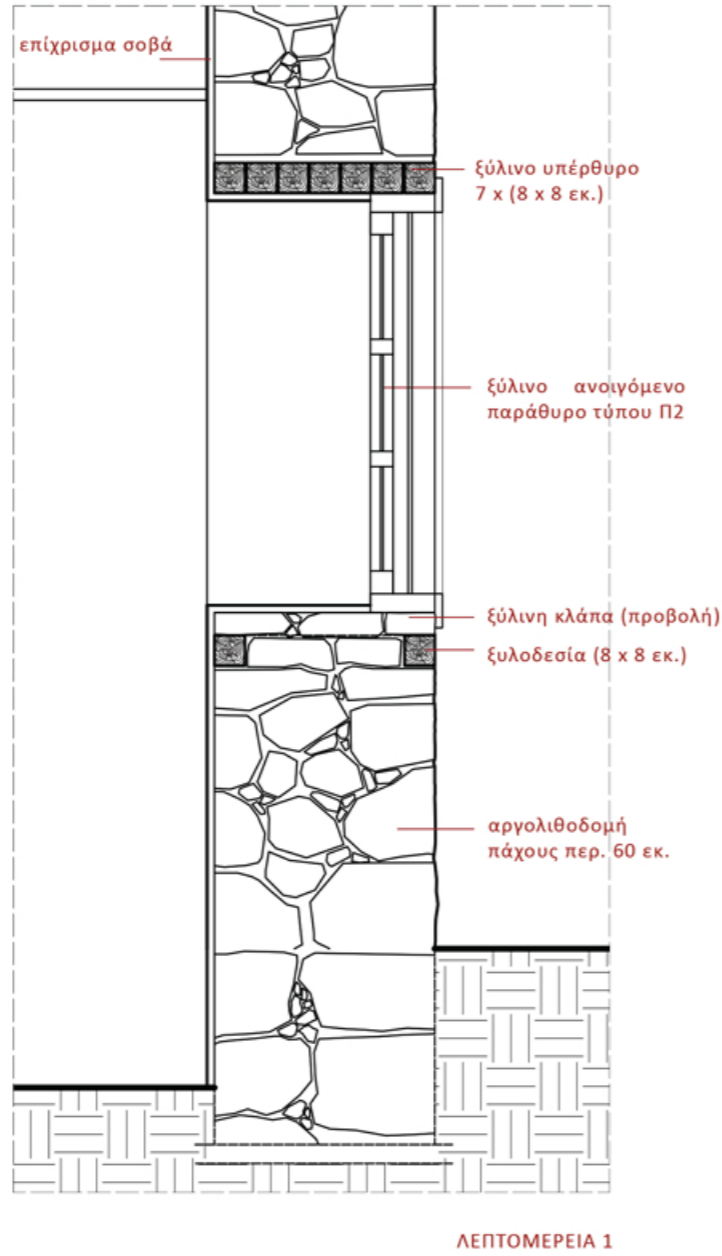
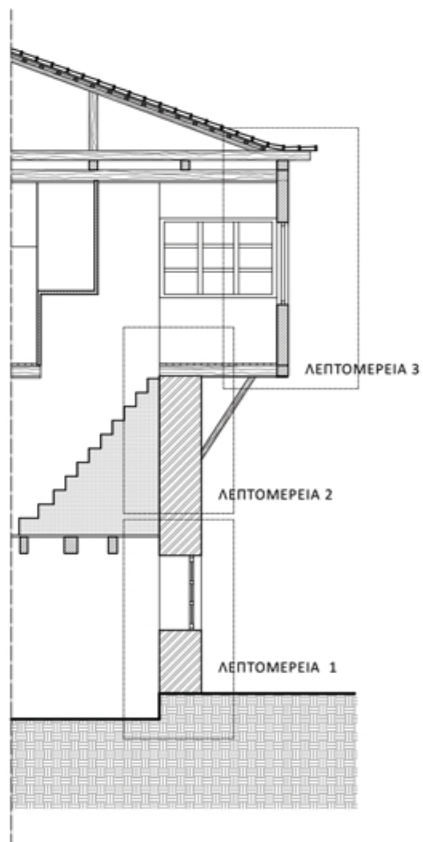
ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗΣ ΔΟΜΗΣ ΤΟΥ ΚΤΗΡΙΟΥ

ΤΡΙΣΔΙΑΣΤΑΤΗ ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΞΥΛΙΝΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

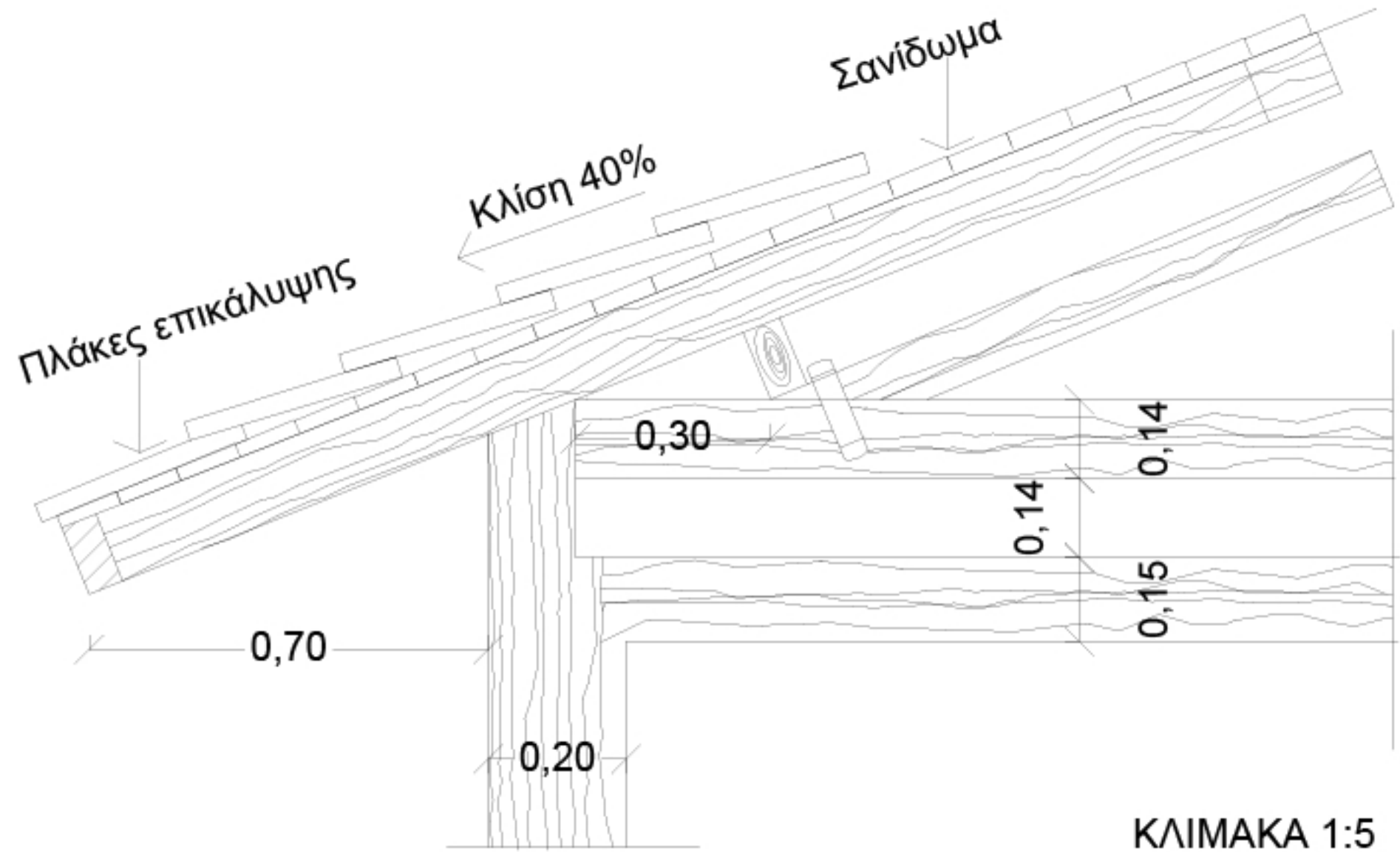

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ

0(m) 0.5 1.00 2.00

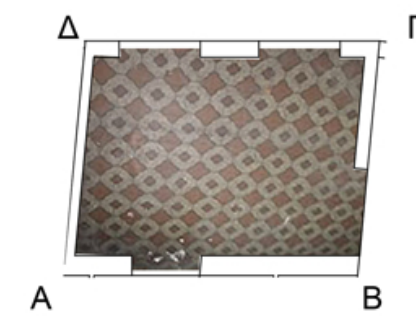
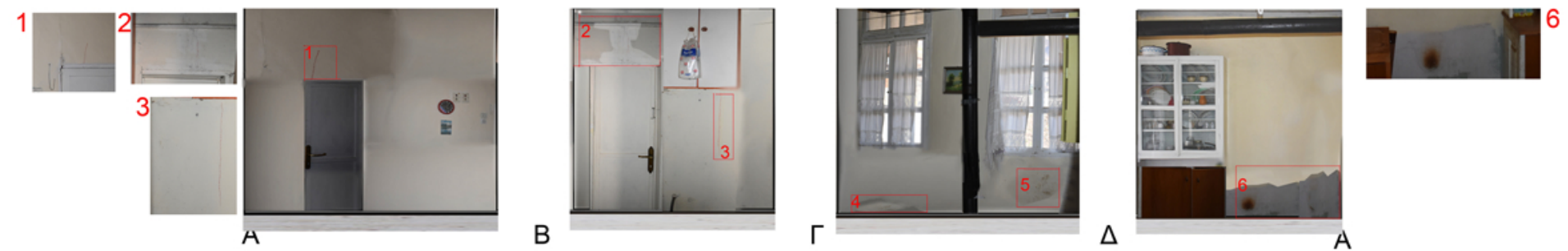
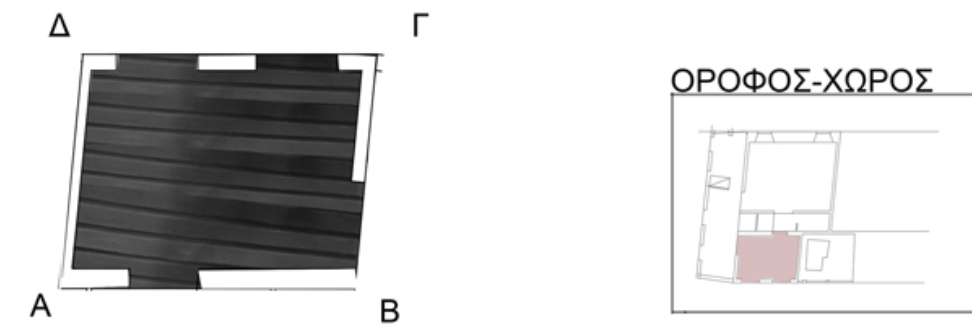
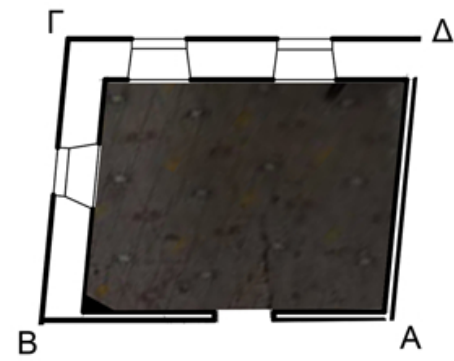
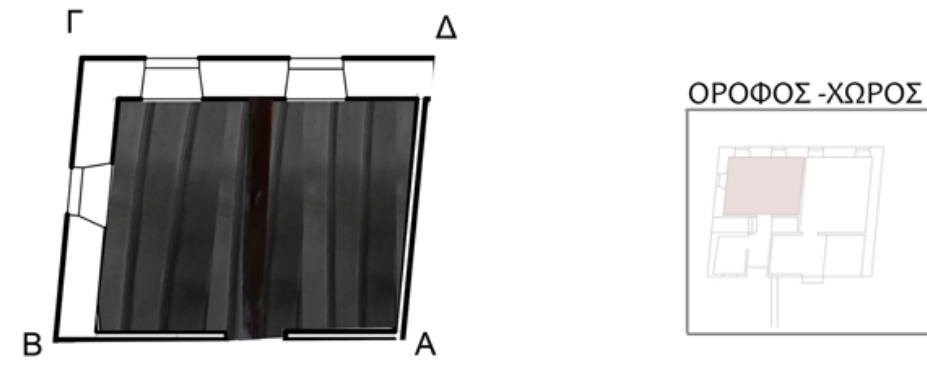
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΣΤΕΓΗΣ

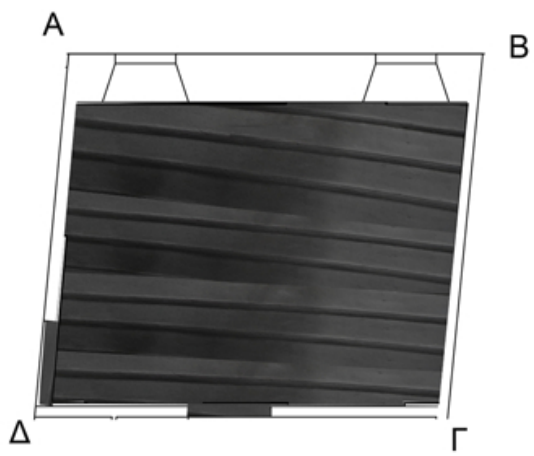

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ

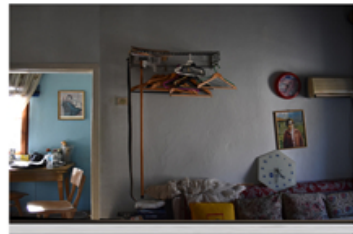
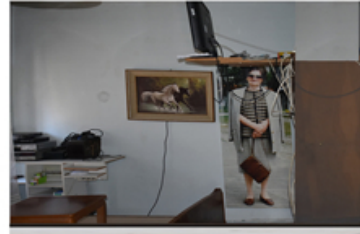

ΑΝΑΠΤΥΓΜΑΤΑ ΧΩΡΩΝ

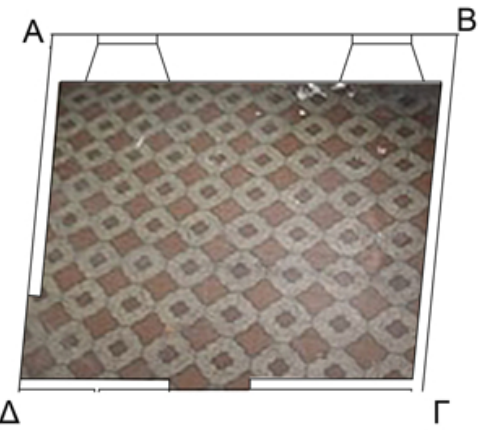

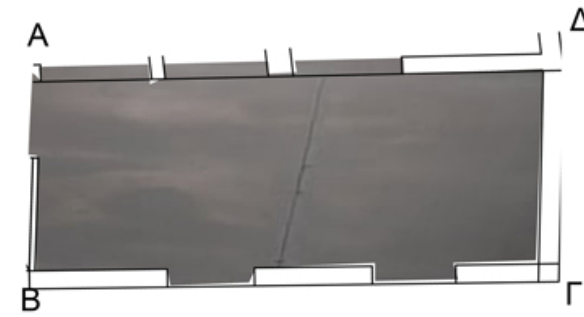
ΑΝΑΠΤΥΓΜΑΤΑ ΧΩΡΩΝ

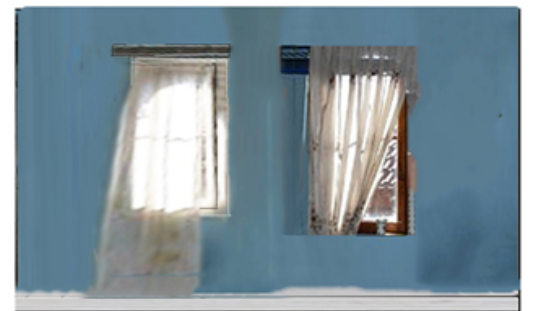
A B Γ Δ A

Ανάπτυγμα δωματίου δεύτερου ορόφου

ΟΡΟΦΟΣ-ΧΩΡΟΣ

A B Γ Δ A

Ανάπτυγμα από το χαγιάτι

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ

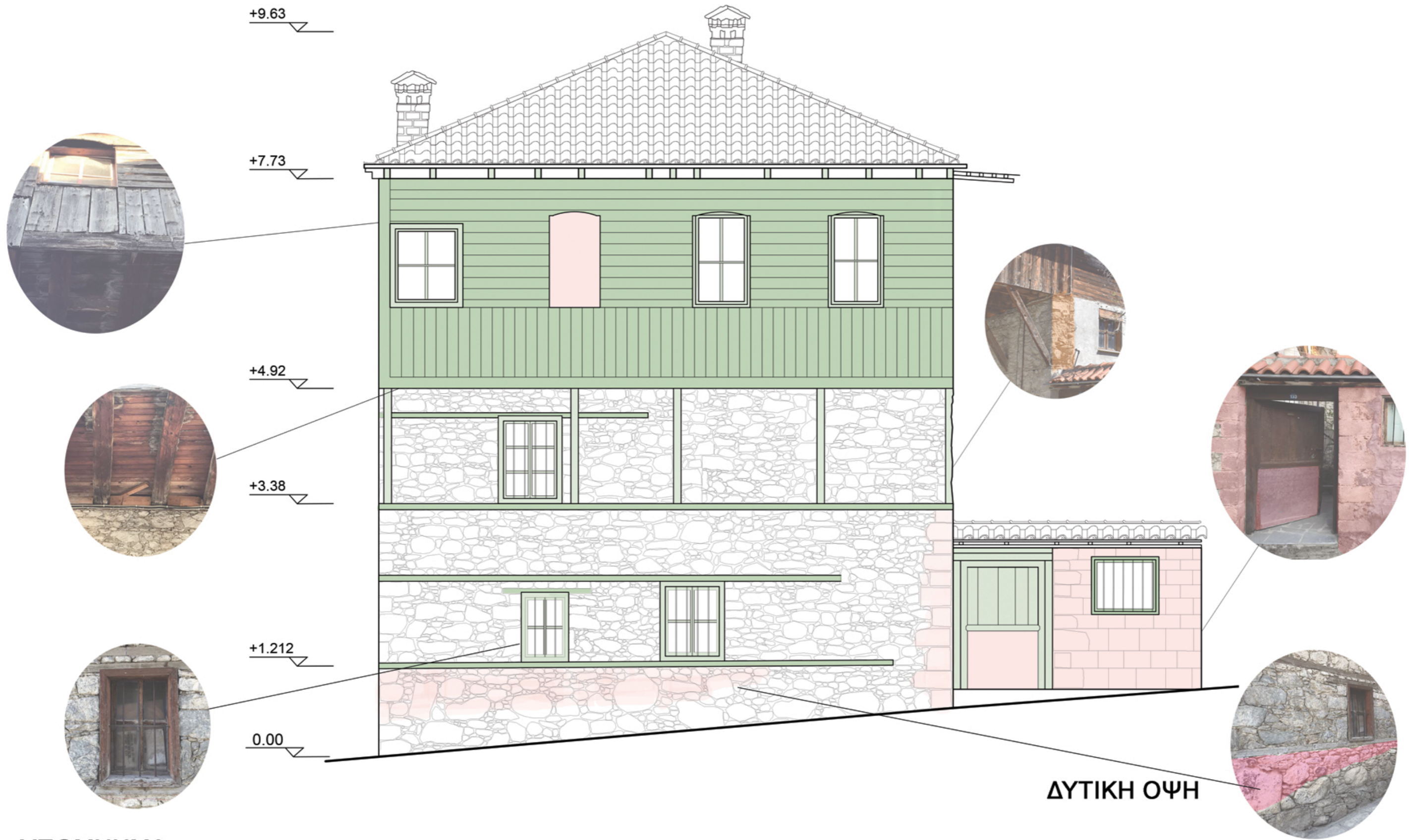
ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

- ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΗ ΥΓΡΑΣΙΑ
- ΦΘΟΡΑ ΞΥΛΩΝ
- ΚΑΤΕΡΧΟΜΕΝΗ ΥΓΡΑΣΙΑ
- ΦΘΟΡΑ ΥΛΙΚΟΥ ΛΟΓΩ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΥΔΡΑΤΜΩΝ
- ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΚΑΙ ΑΣΥΜΒΑΤΑ ΥΛΙΚΑ
- ΒΛΑΣΤΗΣΗ
- ΣΟΒΑΣ

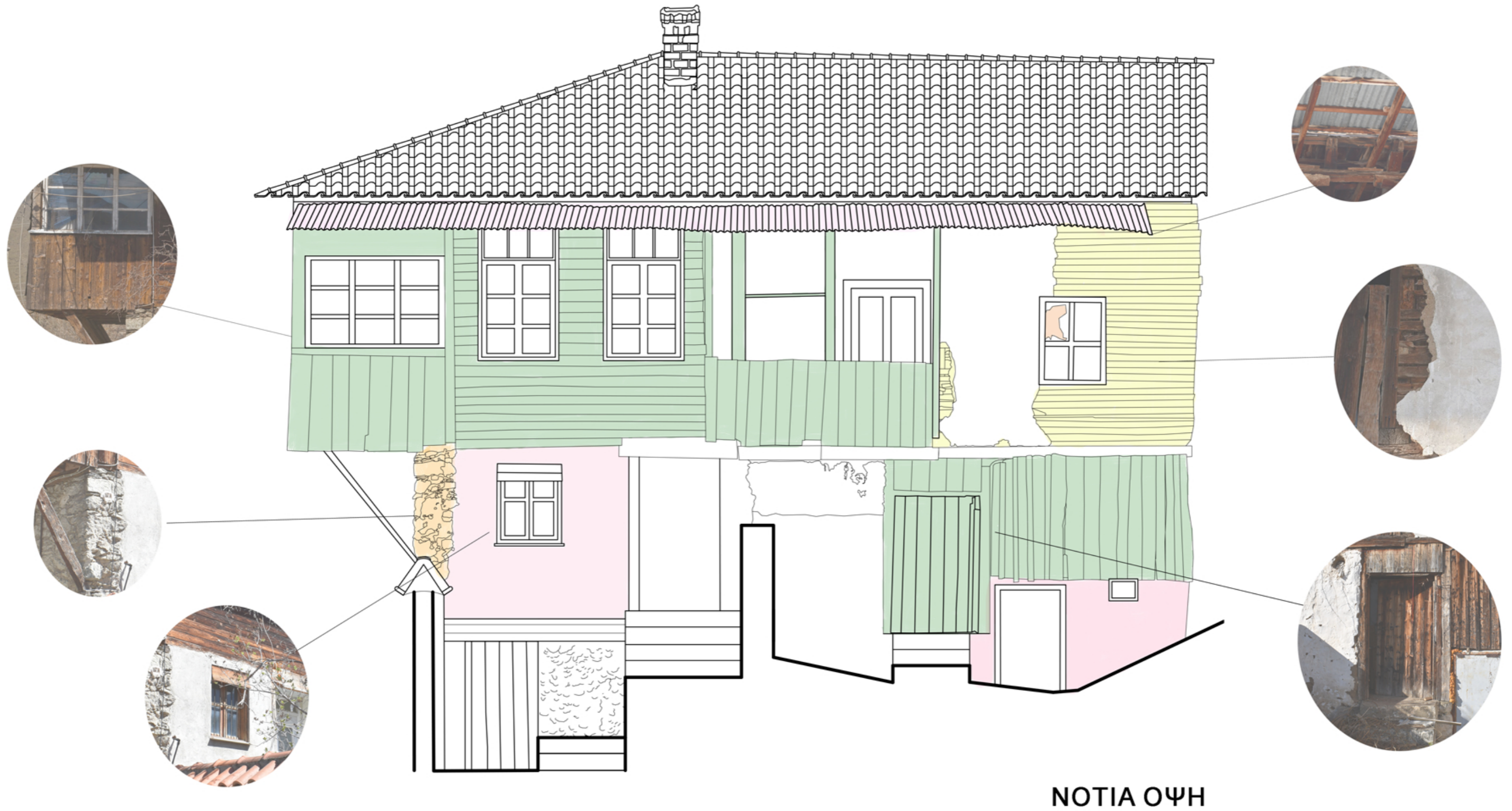
ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

- PROSOTETES KATASKEUES KAI ASYMBATA YLIKA
- PHORA EYLON
- KATASTROFES - RHGMATΩSEIS
- APWLEIA YLIKOU

ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΚΑΙ ΑΣΥΜΒΑΤΑ ΥΛΙΚΑ

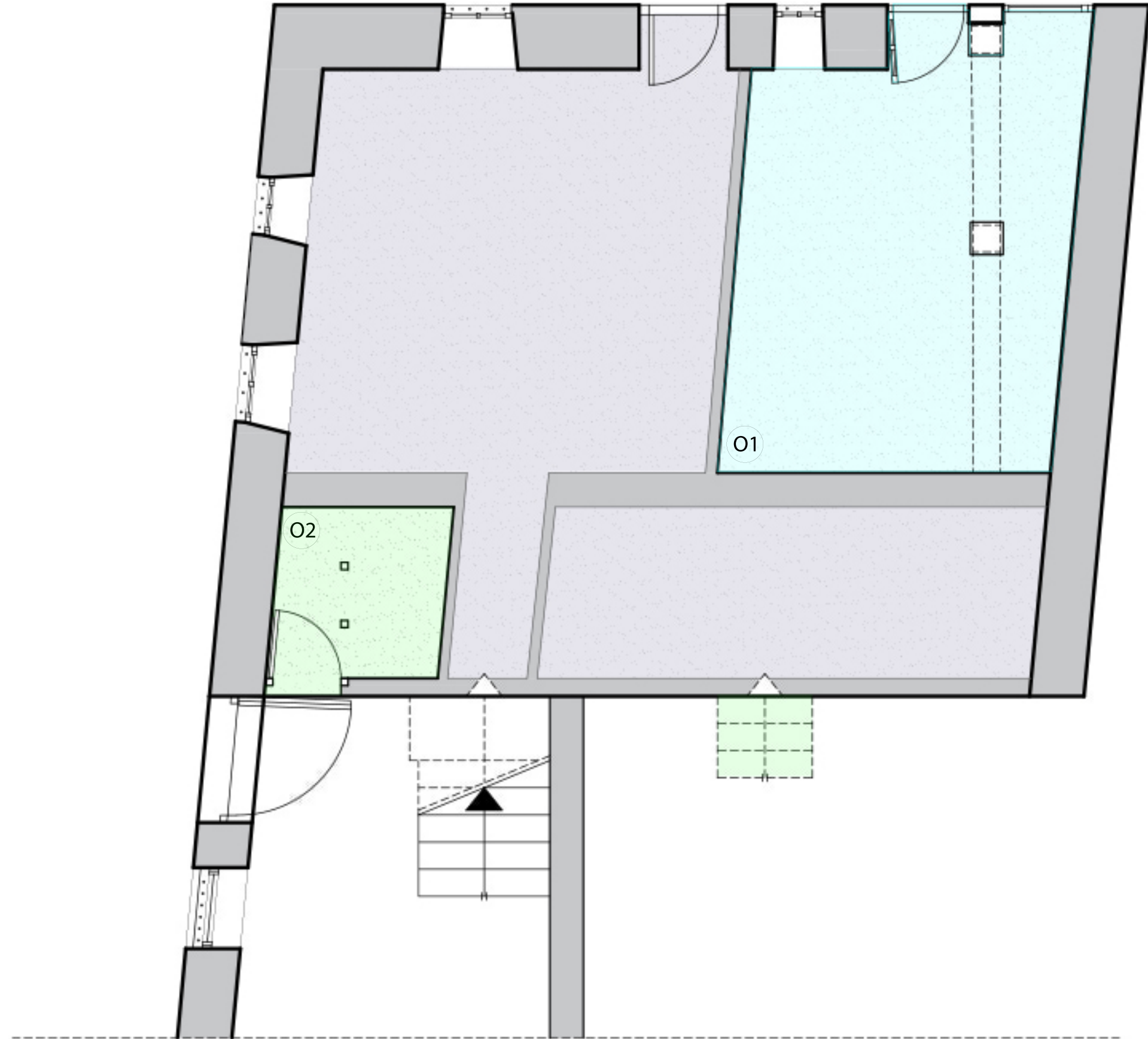
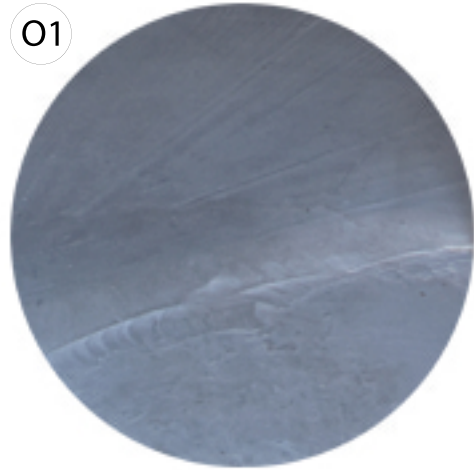
ΦΘΟΡΑ ΞΥΛΩΝ

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΣ - ΡΗΓΜΑΤΩΣΕΙΣ

ΑΠΩΛΕΙΑ ΥΛΙΚΟΥ

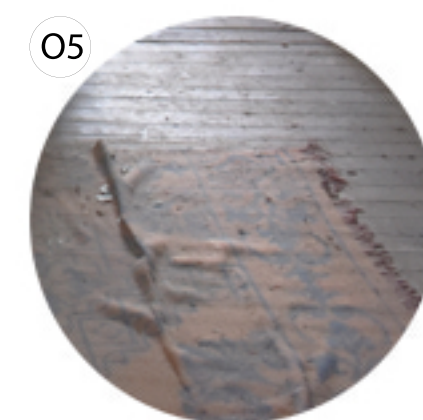
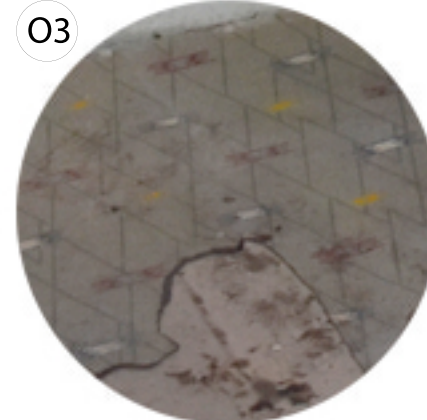
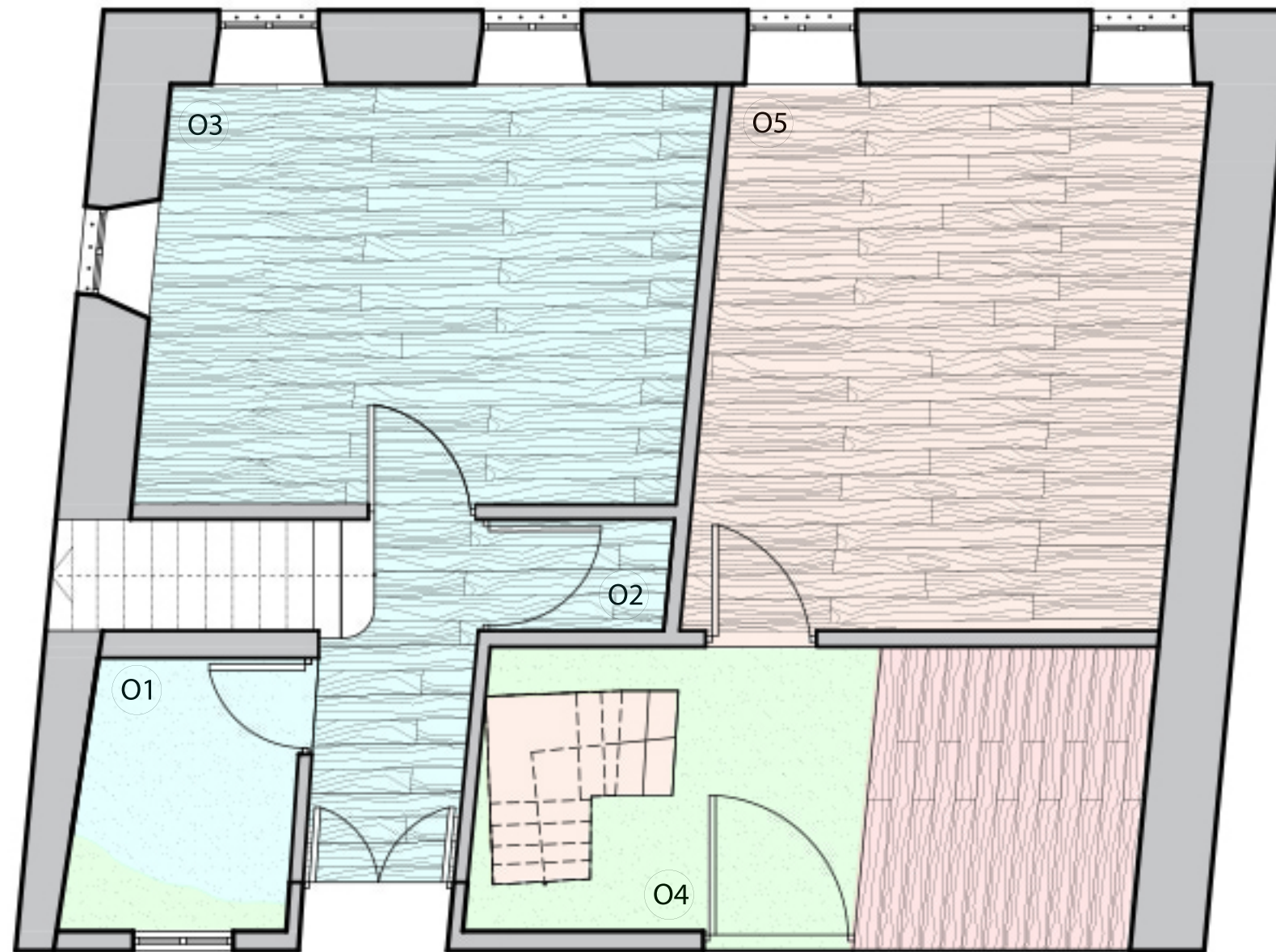
ΥΠΟΜΝΗΜΑ

- ΥΓΡΑΣΙΑ ΕΠΙ ΠΛΑΚΑΣ ΣΚΥΡΟΔΕΜΑΤΟΣ
- ΜΕΤΡΙΑ - ΚΑΛΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΑΠΕΔΟΥ
- ΧΩΡΟΙ ΜΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗΜΟΙ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

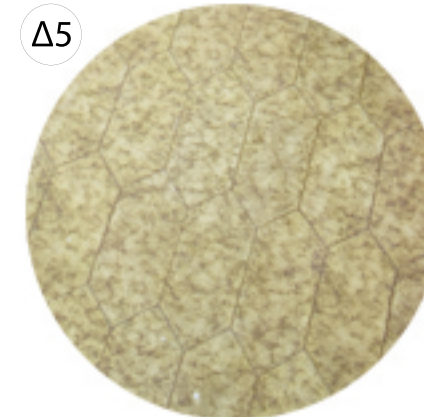
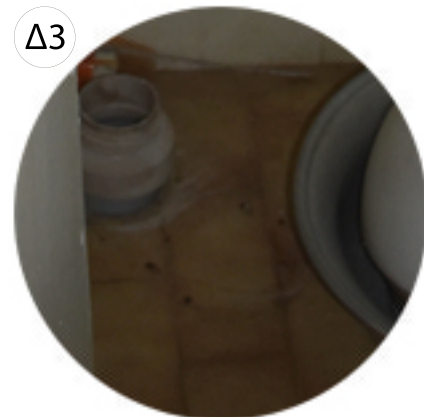
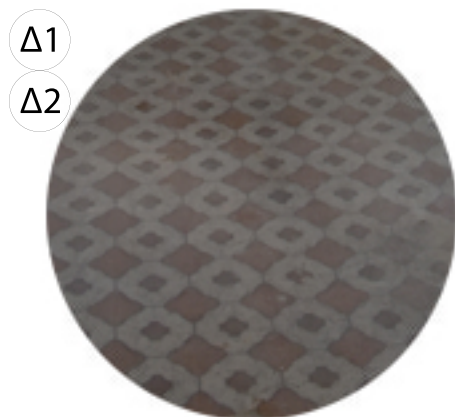
- ΥΓΡΑΣΙΑ ΕΠΙ ΠΛΑΚΑΣ ΣΚΥΡΟΔΕΜΑΤΟΣ
- ΦΘΟΡΕΣ ΣΤΙΣ ΣΑΝΙΔΕΣ ΔΑΠΕΔΟΥ
- ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΦΘΟΡΑ / ΘΡΑΥΞΗ ΣΑΝΙΔΩΝ
- ΣΑΠΙΣΜΑ / ΑΠΟΣΥΝΘΕΣΗ ΣΑΝΙΔΩΝ ΛΟΓΩ ΥΓΡΑΣΙΑΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ ΔΑΠΕΔΩΝ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΟΡΟΦΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

- ΑΠΟΚΟΛΛΗΣΗ / ΦΘΟΡΑ ΠΛΑΚΙΔΙΩΝ ΛΟΓΩ ΥΓΡΑΣΙΑΣ
- ΦΘΟΡΕΣ ΣΤΙΣ ΣΑΝΙΔΕΣ ΔΑΠΕΔΟΥ
- ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΦΘΟΡΑ / ΘΡΑΥΞΗ ΣΑΝΙΔΩΝ
- ΣΑΠΙΜΑ / ΑΠΟΣΥΝΘΕΣΗ ΣΑΝΙΔΩΝ ΛΟΓΩ ΥΓΡΑΣΙΑΣ
- ΧΩΡΟΙ ΜΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗΜΟΙ

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

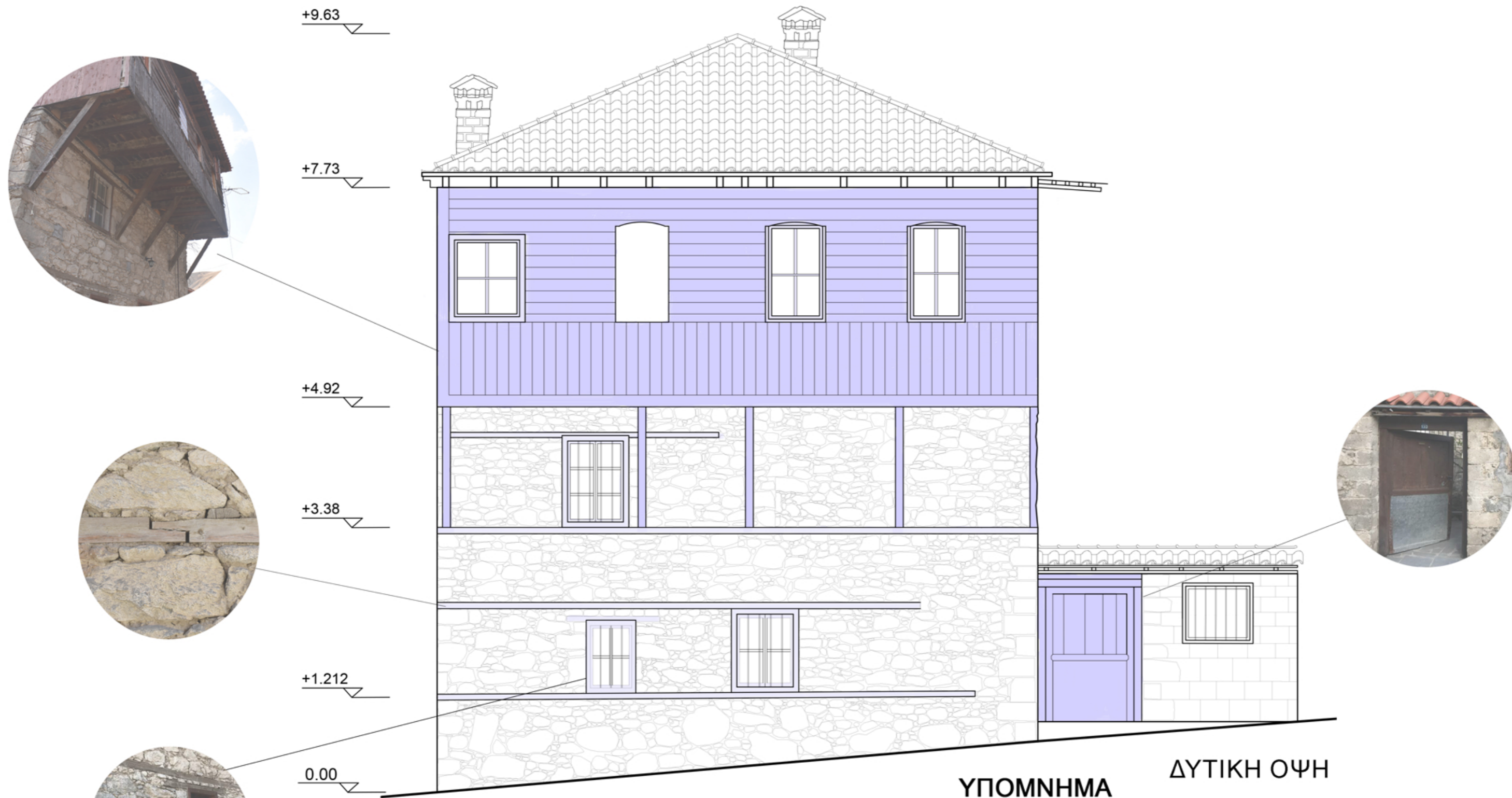
ΥΠΟΜΝΗΜΑ

● ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΣΑΝΙΔΙΩΝ

● ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΠΡΟΣΘΕΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ

● ΞΥΣΙΜΟ ΑΣΒΕΣΤΗ

● ΟΜΟΙΟΜΟΡΦΙΑ ΥΛΙΚΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΤΟΙΧΟ

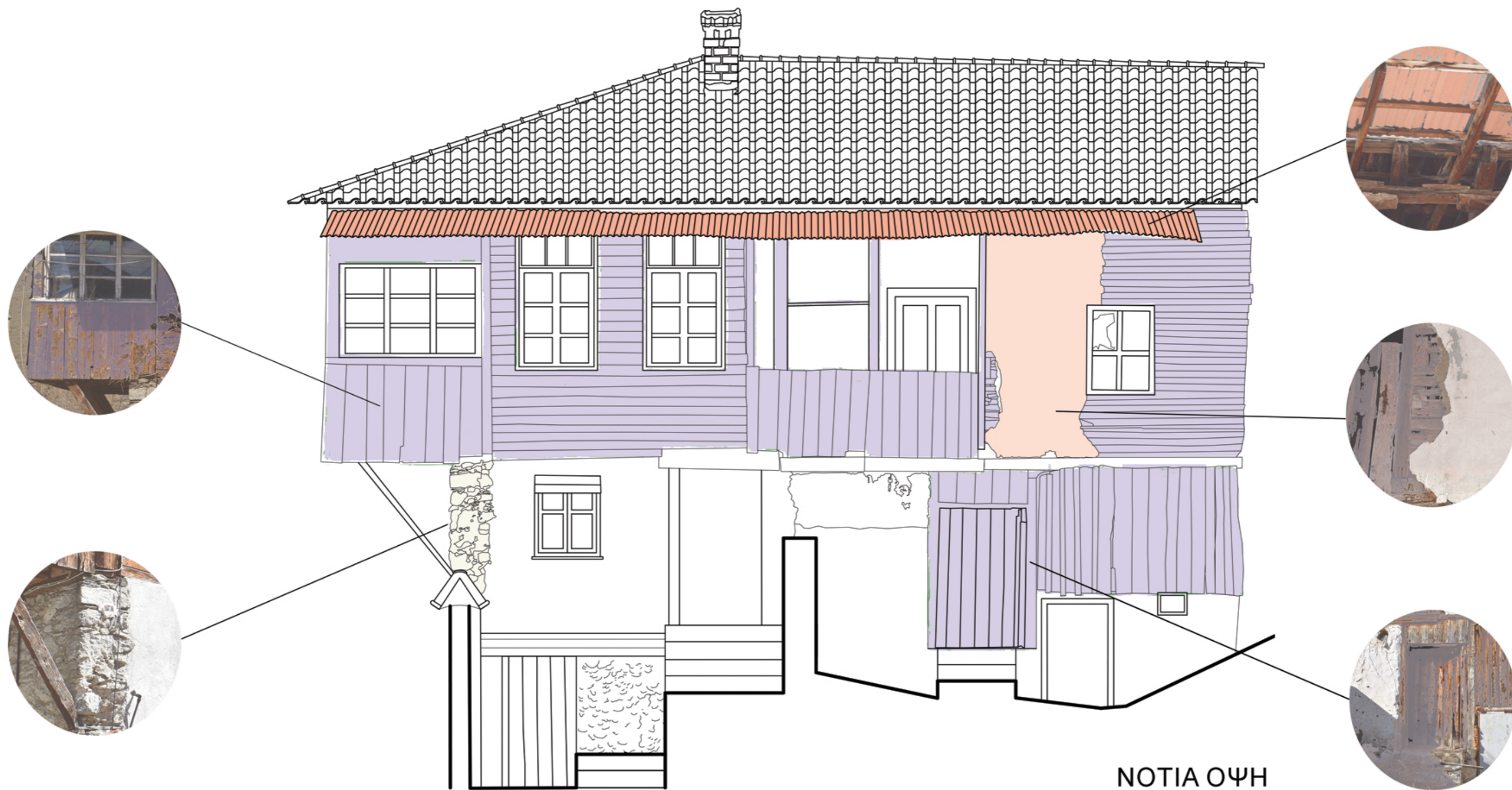

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ

- ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΣΑΝΙΔΙΩΝ
- ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΠΡΟΣΘΕΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ
- ΕΎΣΙΜΟ ΑΣΒΕΣΤΗ
- ΟΜΟΙΟΜΟΡΦΙΑ ΥΛΙΚΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΤΟΙΧΟ

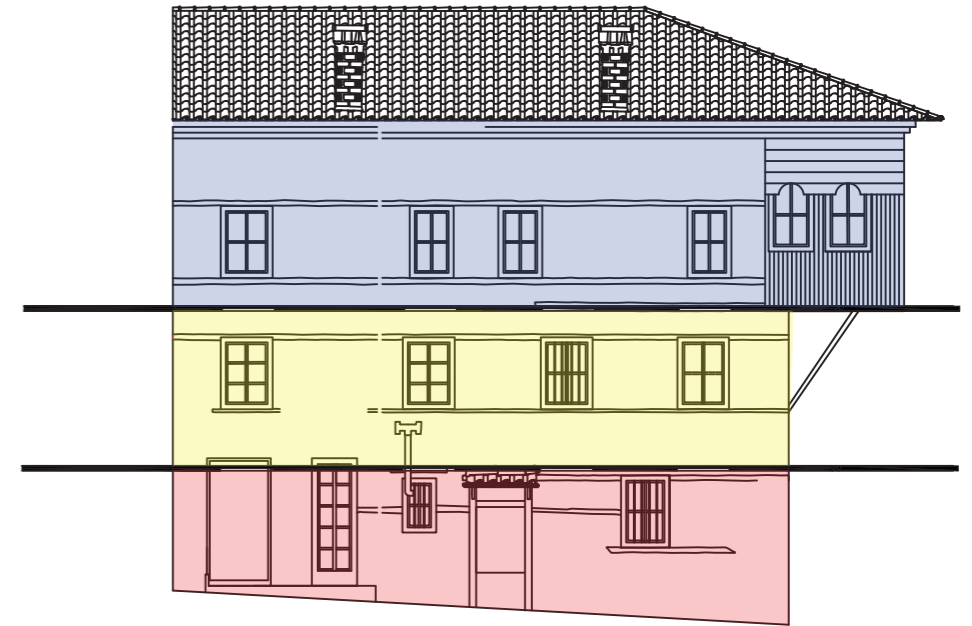
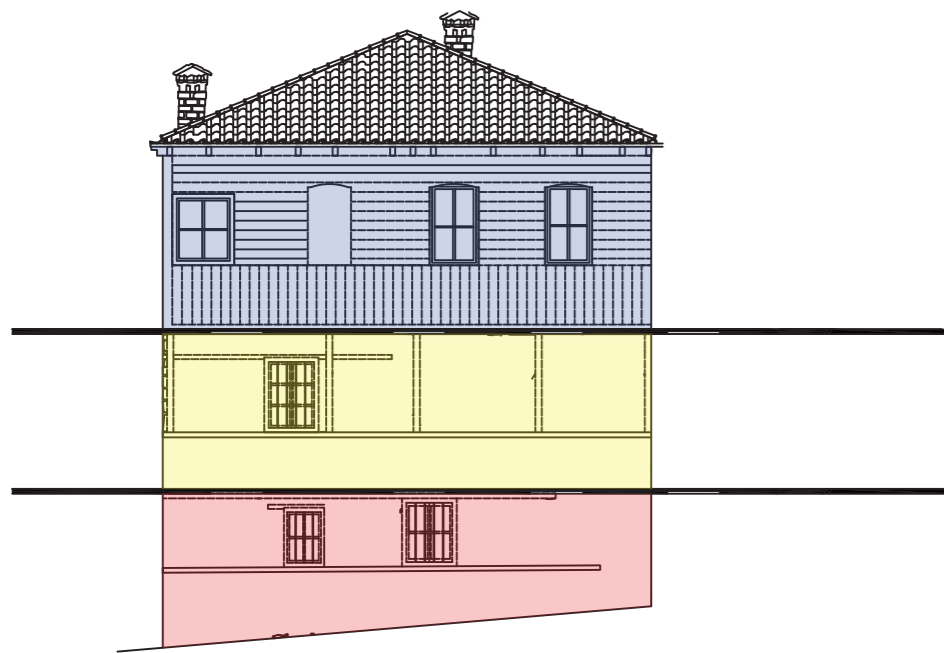
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

- ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΠΡΟΣΘΕΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ
- ΟΜΟΙΟΜΟΡΦΙΑ ΥΛΙΚΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΤΟΙΧΟ
- ΕΥΣΙΜΟ ΣΟΒΑ
- ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΣΑΝΙΔΙΩΝ

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣ ΕΩΣ ΚΤΗΡΙΟΥ

- Πώληση τοπικών προϊόντων και σουβενίρ
- Καφετέρια
- Εστιατόριο

